Јубилеји

ПОГЛАВЈЕ 1

1 Во првата година од излегувањето на синовите Израилеви од Египет, во третиот месец, на шеснаесеттиот ден од месецот, [2450 година по светско време], Бог му рече на Мојсеј: „Искачи се кај Мене на гората и ќе ти дадам две камени плочи на законот и на заповедите што ги напишав за да ги поучуваш.“
2 И Мојсеј се искачи на Божјата гора, и славата Господова се смести на Синајската гора, и облак ја засени шест дена.
3 И го повика Мојсеј на седмиот ден од средината на облакот, и се појави славата Господова како пламенен оган на врвот од планината.
4 И Мојсеј беше на гората четириесет дена и четириесет ноќи, и Бог го поучи за претходната и подоцнежната историја на поделбата на сите денови на Законот и на сведоштвото.
5 И рече: „Приклони го срцето свое кон секој збор што ќе ти го кажам на оваа планина, и запиши го во книга, за да видат нивните поколенија дека не ги оставив поради сето зло што го направија, прекршувајќи го заветот што го воспоставувам меѓу Мене и тебе за нивните поколенија, денес на планината Синај.“
6 И така ќе се случи кога сите овие работи ќе се случат врз нив, тие ќе препознаат дека Јас сум поправеден од нив во сите нивни пресуди и во сите нивни постапки, и ќе препознаат дека Јас навистина сум бил со нив.
7 И напиши си ги сите овие зборови што ти ги објавувам денес, зашто Јас го знам нивното бунтовништво и нивната тврдоглавост, пред да ги доведам во земјата за која им се заколнав на нивните татковци, на Авраам, на Исак и на Јаков, велејќи: ‘На твоето потомство ќе му дадам земја каде што тече мед и млеко.’
8 И ќе јадат и ќе се наситат, и ќе се свртат кон туѓи богови, кон богови кои не можат да ги избават од ништо од нивната неволја: и ова сведоштво ќе биде сослушано како сведоштво против нив. Зашто ќе ги заборават сите Мои заповеди, сè што им заповедам, и ќе одат по незнабошците, по нивната нечистота и по својот срам, и ќе им служат на нивните богови, и тие ќе им бидат престап, мака, неволја и стапица.
9 И мнозина ќе загинат и ќе бидат одведени во ропство, и ќе паднат во рацете на непријателот, зашто ги напуштија Моите уредби и Моите заповеди, и празниците на Мојот завет, и Моите саботи, и Моето свето место што го осветив за Себеси меѓу нив, и Моето шаторче, и Моето светилиште, што го осветив за Себеси среде земјата, за да го ставам Моето име на неа, и таа да живее таму.
10 И ќе си направат високи места, шумички и резбани ликови, и ќе се поклонуваат, секој на својот (резбана слика), за да залутат, и ќе ги жртвуваат своите деца на демоните и на сите дела на заблудата на своите срца.
11 И ќе им испратам сведоци за да сведочам против нив, но тие нема да слушаат, туку ќе ги убијат и сведоците, и ќе ги прогонуваат оние што го бараат законот, и ќе поништат и ќе променат сè за да прават зло пред Моите очи.
12 И ќе го сокријам лицето Мое од нив и ќе ги предадам во рацете на незнабошците за ропство, за плен и за проголтување; ќе ги истерам од средината на земјата и ќе ги распрснам меѓу незнабошците.
13 И ќе го заборават целиот Мој закон, и сите Мои заповеди, и сите Мои судови, и ќе залутат во однос на младите месечини, и саботите, и празниците, и јубилеите, и уредбите.
14 И потоа ќе се обратат кон Мене од народите со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сета своја сила, и Јас ќе ги соберам од сите народи, и тие ќе Ме бараат, за да бидам пронајден од нив, кога ќе Ме бараат од сето свое срце и од сета своја душа.
15 И ќе им откријам изобилен мир со праведност, и ќе им го отстранам садењето на праведноста, со сето Мое срце и со сета Моја душа, и тие ќе бидат за благослов, а не за проклетство, и ќе бидат глава, а не опашка.
16 И ќе го изградам Моето светилиште меѓу нив и ќе живеам со нив, и ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ во вистина и праведност.
17 И нема да ги оставам ниту да ги оставам, зашто Јас сум Господ, нивниот Бог.
18 Мојсеј падна ничкум, се помоли и рече: „Господи, Боже мој, не ги напуштај Твоите луѓе и Твоето наследство, за да талкаат во заблудата на своите срца, и не ги предавај во рацете на нивните непријатели, незнабошците, за да не владеат над нив и да не ги наведат да грешат против Тебе.
19 Господи, Твојата милост нека се воздигне врз Твојот народ и создај во нив праведен дух, и нека не владее над нив духот на Велијар, обвинувајќи ги пред Тебе и заробувајќи ги од сите патишта на правдата, за да загинат од пред Твоето лице.
20 Но тие се Твој народ и Твое наследство, што Ти ги избави со Твојата голема сила од рацете на Египќаните; создај во нив чисто срце и свет дух, и нека не бидат заробени во нивните гревови од сега па до вечноста.“
21 И му рече Господ на Мојсеј: „Јас ги знам нивната противност, нивните мисли и нивната тврдоглавост, и тие нема да бидат послушни додека не го признаат својот грев и гревот на своите татковци.
22 И потоа ќе се обратат кон Мене во сета праведност и со сето срце и со сета душа, и ќе го обрежам препуциумот на нивното срце и препуциумот на срцето на нивното потомство, и ќе создадам во нив свет дух, и ќе ги исчистам за да не се одвратат од Мене од тој ден довека.
23 И нивните души ќе се прилепат кон Мене и кон сите Мои заповеди, и ќе ги исполнуваат Моите заповеди, и Јас ќе им бидам Татко, а тие ќе бидат Мои деца.

24 И сите тие ќе бидат наречени деца на живиот Бог, и секој ангел и секој дух ќе знае, да, тие ќе знаат дека ова се Мои деца, и дека Јас сум нивниот Татко во праведност и правда, и дека ги сакам.
25 И запиши си ги сите овие зборови што ти ги објавувам на оваа планина, првите и последните, што ќе се исполнат во сите дни во законот и во сведоштвото и во седмиците и јубилеите довека, додека не слезам и не живеам со нив довека.“
26 И му рече на ангелот на присуството: „Напиши му на Мојсеј од почетокот на создавањето па сè додека не се изгради Моето Светилиште меѓу нив за вечни векови.“
27 И Господ ќе се јави пред очите на сите, и сите ќе знаат дека Јас сум Бог Израилев и Татко на сите синови Јаковови и Цар на гората Сион за сите векови. И Сион и Ерусалим ќе бидат свети.
28 И ангелот на присуството, кој одеше пред израелскиот логор, ги зеде плочите за поделбата на годините - од времето на создавањето - на законот и на сведоштвото на неделите на јубилеите, според поединечните години, според целиот број на јубилеите [според, според поединечните години], од денот на [ново] создавање кога небесата и земјата ќе бидат обновени и целото нивно создавање според силите на небото, и според целото создавање на земјата, додека не се направи светилиштето Господово во Ерусалим на гората Сион, и сите светила не бидат обновени за исцелување и за мир и за благослов на сите избраници на Израел, и така да биде од тој ден и до сите денови на земјата.

ПОГЛАВЈЕ 2

1 И му рече ангелот на присуството на Мојсеј според словото Господово, велејќи: Напиши го целиот запис на создавањето, како за шест дена Господ Бог ги заврши сите Свои дела и сè што создаде, и ја празнуваше саботата на седмиот ден и ја освети за сите векови, и ја постави како знак за сите Свои дела.
2 Зашто во првиот ден Тој ги создаде небесата што се горе и земјата и водите и сите духови што служат пред Него - ангелите на присуството, и ангелите на осветувањето, и ангелите [на духот на огнот и ангелите] на духот на ветровите, и ангелите на духот на облаците, и на темнината, и на снегот, и на градот, и на сивиот мраз, и ангелите на гласовите, и на грмотевиците, и на молњата, и ангелите на духовите на студот и на топлината, и на зимата, и на пролетта, и на есента, и на летото, и на сите духови на Неговите созданија што се на небесата и на земјата, (Тој ги создаде) бездните и темнината, вечерта <и ноќта>, и светлината, зората и денот, што ги подготви во знаењето на Своето срце.
3 И тогаш ги видовме Неговите дела и Го фалевме, и се фалевме пред Него поради сите Негови дела; зашто седум големи дела создаде во првиот ден.
4 И на вториот ден Тој го создаде сводот среде водите, и водите се разделија тој ден - половина од нив се искачија над, а половина од нив се спуштија под сводот (што беше) среде над целата земја. И ова беше единственото дело што (Бог) го создаде на вториот ден.
5 И на третиот ден им заповеда на водите да поминат од лицето на целата земја на едно место, и да се појави суво.
6 И водите направија како што им заповеда Тој, и се повлекоа од лицето на земјата на едно место надвор од овој свод, и се појави сувото земјиште.
7 И на тој ден им ги создаде сите морија според нивните посебни места за собирање, и сите реки, и собирањата на водите во планините и на целата земја, и сите езера, и целата роса на земјата, и семето што е посеано, и сите 'ртење, и овошните дрвја, и дрвјата во шумата, и градината Едем, во Едем и сите растенија по нивниот вид.
8 Овие четири големи дела Бог ги создаде на третиот ден. А на четвртиот ден ги создаде сонцето, месечината и ѕвездите и ги постави на небесниот свод, за да светат на целата земја, и да владеат над денот и ноќта, и да ја одделуваат светлината од темнината.
9 И Бог го одреди сонцето да биде голем знак на земјата за деновите и за саботите и за месеците и за празниците и за годините и за саботите на годините и за јубилеите и за сите годишни времиња.
10 И ја одделува светлината од темнината [и] за благосостојба, за да напредува сè што никнува и расте на земјата.
11 Овие три вида ги создаде на четвртиот ден. А на петтиот ден создаде големи морски чудовишта во длабочините на водите, зашто тоа беа првите суштества од месо што ги создадоа неговите раце, рибите и сè што се движи во водите, и сè што лета, птиците и сите нивни видови.
12 И сонцето изгреа над нив за да им биде добро, и над сè што беше на земјата, сè што изникнува од земјата, и над сите плодоносни дрвја, и над секое тело.
13 Овие три вида ги создаде на петтиот ден. А на шестиот ден ги создаде сите земни животни, и сиот добиток, и сè што се движи по земјата.
14 И после сето ова го создаде човекот, маж и жена ги создаде, и му даде власт над сè што е на земјата и во моријата, и над сè што лета, и над ѕверовите и над добитокот, и над сè што се движи по земјата, и над целата земја, и над сè ова му даде власт.
15 И овие четири вида ги создаде на шестиот ден. И вкупно имаше дваесет и два вида.
16 И ја заврши целата Своја работа на шестиот ден - сè што е на небесата и на земјата, и во моријата и во бездните, и во светлината и во темнината, и во сè.
17 И ни даде голем знак, саботниот ден, дека треба да работиме шест дена, а да ја почитуваме саботата на седмиот ден од секаква работа.
18 И сите ангели на присуството и сите ангели на осветувањето, овие две големи класи - Тој ни заповеда да ја празнуваме саботата со Него на небото и на земјата.
19 И ни рече: „Ете, Јас ќе одвојам за Себе еден народ од сите народи, и тие ќе го пазат саботниот ден, и Јас ќе ги осветам за Себе како Мој народ, и ќе ги благословам; како што го осветив саботниот ден и го осветувам за Себе, така ќе ги благословам, и тие ќе бидат Мој народ, а Јас ќе бидам нивни Бог.

20 И го избрав потомството на Јаков од сите што сум ги видел, и го запишав како Мој првороден син, и го посветив за Себеси за сите векови; и ќе ги научам на саботниот ден, за да го пазат саботниот ден од секаква работа.“
21 И така Тој создаде во него знак според кој тие треба да ја празнуваат саботата со нас на седмиот ден, да јадат и да пијат, и да го благословуваат Оној Кој создал сè како што благословил и осветил за Себе посебен народ над сите народи, и дека тие треба да ја празнуваат саботата заедно со нас.
22 И ги вознесе Своите заповеди како благ мирис прифатлив пред Него во сите денови...
23 Имаше дваесет и две човечки глави од Адам до Јаков, и дваесет и два вида дела беа направени до седмиот ден; ова е благословено и свето; и првото е исто така благословено и свето; и ова служи со она за осветување и благослов.
24 И на овој (на Јаков и неговото потомство) им беше дадено секогаш да бидат благословени и свети според првото сведоштво и закон, како што Тој го освети и благослови саботниот ден на седмиот ден.
25 Тој ги создаде небото и земјата и сè што создаде за шест дена, а седмиот ден Бог го направи свет, за сите Свои дела; затоа заповеда во име на него дека секој што ќе работи на него, ќе умре, а оној што ќе го оскверни, сигурно ќе умре.
26 Затоа им заповедаш на синовите Израилеви да го празнуваат овој ден, за да го светат и да не работат на него никаква работа и да не го осквернуваат, бидејќи е посвет од сите други денови.
27 И секој што ќе го оскверни, ќе умре, и секој што ќе работи на него, ќе умре засекогаш, за да го празнуваат синовите Израилеви овој ден од поколение до поколение, и да не бидат искоренети од земјата, зашто тоа е свет ден и благословен ден.
28 И секој што го почитува и ја почитува саботата од сите свои дела, ќе биде свет и благословен во сите денови како нас.
29 Објави им го и кажи им на синовите Израилеви законот на овој ден, и да го празнуваат Саботниот ден, и да не го напуштаат поради грешката на своите срца; (и) дека не е дозволено да се работи во него каква било непристојна работа, да се прави во него сопствено задоволство, и дека не треба да се подготвува ништо за јадење или пиење, и (дека не е дозволено) да се црпи вода, ниту да се внесува или изнесува низ своите порти какво било товар што не го подготвиле за себе на шестиот ден во своите живеалишта.
30 И нема да внесуваат ниту да изнесуваат од куќа до куќа на тој ден, зашто тој ден е посвет и поблагословен од кој било јубилеј од јубилеите; на овој ден ја празнувавме саботата на небесата пред да му биде објавено на кое било тело да ја празнува саботата на земјата.
31 И Творецот на сè го благослови, но не ги освети сите луѓе и народи да ја држат саботата, туку само Израелците: само нив им дозволи да јадат и да пијат и да ја држат саботата на земјата.
32 И Творецот на сите нешта го благослови овој ден, што го создаде за благослов, светост и слава над сите денови.
33 Овој закон и сведоштво им беа дадени на синовите Израилеви како вечен закон за нивните поколенија.

ПОГЛАВЈЕ 3

1 И во шесте дена од втората седмица, според Божјата реч, му ги донесовме на Адам сите животни, и сите животни, и сите птици, и сè што се движи по земјата, и сè што се движи во водата, според нивните видови и според нивните видови: животните на првиот ден; животните на вториот ден; птиците на третиот ден; и сè што се движи по земјата на четвртиот ден; и она што се движи во водата на петтиот ден.
2 И Адам ги нарече сите нив по нивните соодветни имиња, и како што ги нарече, така и им беше името.
3 И во тие пет дена Адам ги виде сите овие, машки и женски, според секој вид што беше на земјата, но беше сам и не најде помошник соодветен за себе.
4 И Господ ни рече: „Не е добро човекот да биде сам; да му направиме помошник што ќе му одговара.“
5 И Господ, нашиот Бог, го снајде длабок сон, и тој заспа, и зеде за жената едно ребро од неговите ребра, и тоа ребро беше потеклото на жената од неговите ребра, и го создаде месото наместо него, и ја создаде жената.
6 И го разбуди Адам од сон, и кога се разбуди, стана на шестиот ден, ја доведе кај себе, ја позна и ѝ рече: „Ова е сега коска од моите коски и тело од моето тело; ќе се нарече моја жена, зашто е земена од својот маж.“
7 Затоа мажот и жената ќе бидат едно, и затоа човекот ќе ги остави таткото свој и мајката своја и ќе се прилепи кон жената своја, и тие ќе бидат едно тело.
8 Во првата седмица беше создаден Адам, а реброто - неговата жена; во втората седмица му ја покажа; и затоа беше дадена заповед да се чуваат во својата нечистотија, за маж седум дена, а за жена двапати седум дена.
9 И откако Адам помина четириесет дена во земјата каде што беше создаден, го доведовме во Едемската градина за да ја обработува и чува, а неговата жена ја доведоа на осумдесеттиот ден, и после тоа таа влезе во Едемската градина.
10 И поради оваа причина, на небесните плочи е напишана заповедта во врска со онаа што роди: „Ако роди машко дете, ќе остане во својата нечистотија седум дена, во првата седмица од деновите, а триесет и три дена ќе остане во крвта на своето очистување, и нема да се допре до ништо свето, ниту ќе влезе во светилиштето, додека не ги исполни овие денови што се (пропишани) во случај на машко дете.“
11 Но, ако станува збор за женско дете, таа нека остане во својата нечистотија две недели, како првите две недели, и шеесет и шест дена во крвта на нејзиното очистување, и тоа вкупно осумдесет дена.“
12 И кога ги наполни овие осумдесет дена, ја доведовме во Едемската градина, зашто таа е посвета од целата земја, и секое дрво што е засадено во неа е свето.

13 Затоа, за онаа што роди машко или женско дете беше одреден закон во тие денови, да не се допира до ништо свето, ниту да влегува во светилиштето додека не се исполнат овие денови за машкото или женското дете.
14 Ова е законот и сведоштвото што е запишано за Израел, за да го пазат во сите денови.
15 И во првата недела од првиот јубилеј, [1-7 часот наутро] Адам и неговата жена беа во Едемската градина седум години, обработувајќи ја и одржувајќи ја, а ние му дадовме работа и му наложивме да прави сè што е соодветно за обработување.
16 И ја обработуваше (градината), и беше гол и не го знаеше тоа, и не се срамеше, и ја заштити градината од птиците, ѕверовите и добитокот, и ги собра нејзините плодови, и јадеше, а остатокот го чуваше настрана за себе и за својата жена [и го чуваше настрана она што се чуваше].
17 И откако се навршија седумте години, што ги наполни таму, точно седум години, [8 часот наутро] и во вториот месец, на седумнаесеттиот ден (од месецот), змијата дојде и се приближи до жената, и змијата ѝ рече на жената: „Дали Бог ви заповеда, велејќи: не јадете од ниедно дрво во градината?“
18 И таа му рече: „Од сите плодови на дрвјата во градината, Бог ни рече: ‘Јадете!’ Но од плодот на дрвото што е среде градината, Бог ни рече: ‘Не јадете од него, ниту допирајте го, за да не умрете!’“
19 А змијата ѝ рече на жената: „Нема да умрете, зашто Бог знае дека во денот кога ќе јадете од него, ќе ви се отворат очите и ќе бидете како богови и ќе знаете што е добро, а што зло.
20 И жената виде дека дрвото е убаво и пријатно за око, а неговиот плод е добар за јадење, па зеде од него и јадеше.
21 И откако првпат го покри срамот свој со смоквини лисја, му даде од него на Адам и тој јадеше, и му се отворија очите, и виде дека е гол.
22 И зеде смоквини лисја, ги соши заедно, си направи престилка и го покри срамот.
23 И Бог ја проколна змијата и се налути на неа засекогаш...
24 И се налути на жената, зашто таа го послуша гласот на змијата и јадеше; и ѝ рече: „Ќе ги умножам многу твоите маки и маки; во маки ќе родиш деца, и ќе се вратиш кај твојот маж, и тој ќе владее над тебе.“
25 А на Адам му рече и: „Затоа што го послуша гласот на твојата жена и јадеше од дрвото од кое ти заповедав да не јадеш од него, проклета да биде земјата поради тебе! Трње и трње ќе ти раѓа, и ќе го јадеш лебот свој со пот од своето лице, додека не се вратиш во земјата од која си земен; зашто земја си ти, и во земја ќе се вратиш.“
26 И им направи мантили од кожа, ги облече и ги испрати од Едемската градина.
27 И на денот кога Адам излезе од Градината, тој принесе како благ мирис жртва, темјан, галбанум и стактен, и зачини наутро со изгрејсонце од денот кога го покри својот срам.
28 И во тој ден им беше затворена устата на сите животни, на добитокот, на птиците, на сè што оди и на сè што се движи, така што повеќе не можеа да зборуваат, зашто сите зборуваа еден со друг со една уста и со еден јазик.
29 И ги испрати од Едемската градина сите суштества што беа во Едемската градина, и сите суштества беа расеани според своите видови и според своите видови на местата што беа создадени за нив.
30 И само на Адам му даде (можност) да го покрие својот срам, од сите животни и добиток.
31 Поради оваа причина, на небесните плочи е пропишано за сите оние што го познаваат судот на законот, да го покријат својот срам и да не се откриваат како што се откриваат незнабошците.
32 И на младата месечина од четвртиот месец, Адам и неговата жена излегоа од Едемската градина и се населија во земјата Елда во земјата на нивното создавање.
33 А Адам ја нарече својата жена Ева.
34 И немаа син до првата јубилејна година, [8 часот наутро], а потоа тој ја позна.
35 Сега тој ја обработуваше земјата како што му беше наложено во Едемската градина.

ПОГЛАВЈЕ 4

1 И во третата недела од вториот јубилеј [64-70 часот наутро] го роди Каин, а во четвртата [71-77 часот наутро] го роди Авел, а во петтата [78-84 часот наутро] ја роди својата ќерка Аван.
2 И во првата (година) од третиот јубилеј [99-105 часот], Каин го уби Авел затоа што (Бог) ја прифати жртвата на Авел, а не ја прифати жртвата на Каин.
3 И го уби во полето, а неговата крв викаше од земјата до небото, жалејќи се за тоа што го беше убил.
4 И Господ го прекори Каина поради Авел, зашто го уби, и го направи бегалец на земјата поради крвта на неговиот брат, и го проколна на земјата.
5 И поради ова е напишано на небесните плочи: „Проклет да е оној што го удира својот ближен предавнички! И сите што виделе и чуле нека кажат: „Така нека биде!“ И човекот што видел, а не кажал, нека биде проклет како и другиот!“
6 И затоа, кога доаѓаме пред Господа, нашиот Бог, ги објавуваме сите гревови што се извршени на небото и на земјата, и во светлината и во темнината, и насекаде.
7 Адам и неговата жена тагуваа по Авел четири недели години, [99-127 часот] и во четвртата година од петтата недела [130 часот] се радуваа, и Адам повторно ја позна својата жена, и таа му роди син, и тој го нарече Сет; зашто рече: „БОГ ни подигна второ семе на земјата наместо Авел, зашто Каин го уби“.
8 И во шестата недела [134-40 часот] му се роди ќерка си Азура.
9 И Каин ја зеде својата сестра Аван за жена, а таа му го роди Енох на крајот од четвртиот јубилеј. [190-196 часот] И во првата година од првата недела од петтиот јубилеј, [197 часот] беа изградени куќи на земјата, и Каин изгради град и го нарече по името на својот син Енох.
10 А Адам ја позна својата жена Ева, и таа роди уште девет сина.

11 И во петтата недела од петтиот јубилеј [225-31 часот] Сет ја зеде својата сестра Азура за жена, а во четвртата (година од шестата недела) [235 часот] таа му го роди Енос.
12 И почна да го повикува името Господово на земјата.
13 И на седмиот јубилеј, во третата недела [309-15 часот], Енос ја зеде Ноам, својата сестра, за жена, и таа му роди син во третата година од петтата недела, и тој му го даде името Кенан.
14 И на крајот од осмиот јубилеј [325, 386-3992 АМ] Кенан ја зеде својата сестра Муалелет за жена, и таа му роди син на деветтиот јубилеј, во првата недела од третата година од оваа недела, [395 АМ] и го нарече Махалалел.
15 И во втората недела од десеттиот јубилеј [449-55 часот] Махалалеил ја зеде за жена Дина, ќерката на Варакиел, ќерката на братот на неговиот татко, и таа му роди син во третата недела од шестата година, [461 часот] и тој го нарече неговото име Јаред, зашто во неговите денови ангелите Господови се спуштија на земјата, оние што се нарекуваат Стражари, за да ги поучуваат синовите човечки и да вршат суд и праведност на земјата.
16 И на единаесеттата јубилејна година [512-18 часот] Јаред си зеде жена, по име Барака, ќерка на Расуџал, ќерка на братот на неговиот татко, во четвртата недела од оваа јубилејна година, [522 часот] и таа му роди син во петтата недела, во четвртата година од јубилејната година, и тој му го даде името Енох.
17 И тој беше првиот меѓу луѓето родени на земјата, кој научи пишување, знаење и мудрост и кој ги запиша знаците на небото според редоследот на нивните месеци во книга, за да можат луѓето да ги знаат годишните времиња според редоследот на нивните одделни месеци.
18 И тој беше првиот што напиша сведоштво и им сведочеше на синовите човечки меѓу родовите на земјата, и ги набројуваше неделите на јубилеите, и им ги објавуваше деновите на годините, и ги распоредуваше месеците и ги набројуваше саботите на годините како што ние му ги објавивме.
19 И што беше и што ќе биде, виде во видение на својот сон, како што ќе им се случи на човечките синови низ нивните поколенија до денот на судот; виде и разбра сè, го запиша своето сведоштво и го постави сведоштвото на земјата за сите човечки синови и за нивните поколенија.
20 И на дванаесеттиот јубилеј, [582-88] во седмата недела од него, тој си зеде жена, по име Една, ќерка на Данеил, ќерка на братот на неговиот татко, и во шестата година, во оваа недела [587], таа му роди син, и тој го нарече Матусал.
21 И тој беше со ангелите Божји во текот на овие шест јубилеи, и тие му покажаа сè што е на земјата и на небото, владеењето на сонцето, и тој запиша сè.
22 И тој им сведочеше на Стражарите, кои згрешија со ќерките човечки; зашто тие почнаа да се соединуваат, така што се оскврнуваат, со ќерките човечки, а Енох сведочеше против (нив) сите.
23 И тој беше земен од меѓу човечките деца, и ние го водевме во Едемската градина во величие и чест, и ете таму тој ја запишува осудата и судот на светот, и целата злоба на човечките деца.
24 И поради тоа (Бог) ги донесе водите на потопот врз целата земја Едем; зашто таму беше поставен како знак и за да сведочи против сите човечки синови, за да ги раскаже сите дела на генерациите до денот на осудата.
25 И го запали темјанот на светилиштето, благопријатни мириси пред Господа на гората.
26 Зашто Господ има четири места на земјата, Едемската градина и Источната гора, и оваа гора на која си денес, Синајската гора и Сионската гора (која) ќе биде осветена во новото создание за осветување на земјата; преку неа земјата ќе биде осветена од сета (негова) вина и нечистотија низ генерациите на светот.
27 И на четиринаесеттиот јубилеј [652 АМ] Метузалем си зеде жена, Една, ќерка на Азријал, ќерка на братот на неговиот татко, во третата недела, во првата година од оваа недела, [701-7 АМ] и тој роди син и го нарече Ламех.
28 А на петнаесеттиот јубилеј, во третата седмица, Ламех си зеде жена, по име Бетенос, ќерка на Варакила, ќерка на братот на неговиот татко. Во таа седмица таа му роди син, и тој го нарече Ное, велејќи: „Овој ќе ме утеши за мојата мака и за целата моја работа, и за земјата што ја проколна Господ.“
29 И на крајот од деветнаесеттиот јубилеј, во седмата недела од шестата година [930 часот], Адам умре, и сите негови синови го погребаа во земјата на неговото создавање, и тој беше првиот што беше погребан во земјата.
30 И му недостигаа седумдесет години од илјада години; зашто илјада години се како еден ден во сведоштвото на небото и затоа беше напишано за дрвото на знаењето: „Во денот кога ќе јадете од него, ќе умрете“. Поради оваа причина, тој не ги дополни годините на овој ден; зашто умре во текот на него.
31 На крајот од овој јубилеј, Каин беше убиен по него, истата година; зашто неговата куќа се сруши врз него и тој умре среде својата куќа, и беше убиен од нејзините камења; зашто со камен го уби Авел, и со камен беше убиен на праведен суд.
32 Затоа на небесните плочи беше напишано: „Со оружјето со кое човек ќе го убие својот ближен, со истото ќе биде убиен; на начинот на кој го ранил, така ќе постапат и со него.“
33 И во дваесет и петтата [1205 часот] јубилеј Ное си зеде жена, по име Емзара, ќерка на Ракеел, ќерка на братот на неговиот татко, во првата година, во петтата недела [1207 часот]: а во третата година му го роди Сим, во петтата година [1209 часот] му го роди Хам, а во првата година, во шестата недела [1212 часот] му го роди Јафет.

ПОГЛАВЈЕ 5

1 И кога човечките синови почнаа да се множат по лицето на земјата и им се родија ќерки, ангелите Божји ги видоа во одредена година од овој јубилеј, дека беа убави за гледање; и си земаа жени од сите што ги избраа, и им родија синови, и тие станаа џинови.

2 И беззаконието се зголеми на земјата и секое тело го расипа својот пат, како луѓето, така и добитокот, така и sверовите, така и птиците и сè што оди по земјата - сите ги расипаа своите патишта и своите наредби, и почнаа да се голтаат едни со други, и беззаконието се зголеми на земјата и секоја имагинација на мислите на сите луѓе (беше) толку зла постојано.
3 И Бог погледна на земјата, и ете, беше расипана, и секое тело ги расипа своите наредби, и сè што беше на земјата правеше секакво зло пред Неговите очи.
4 И рече дека ќе го уништи човекот и секое тело на лицето на земјата што го создаде.
5 Но Ное најде милост пред очите Господови.
6 И против ангелите што ги испрати на земјата, Тој се разгневи многу, и даде заповед да ги искоренат од целата нивна власт, и ни нареди да ги врземе во длабочините на земјата, и ете, тие се врзани меѓу нив и се (чувани) одвоени.
7 И против нивните синови излезе заповед од пред Неговото лице да бидат поразени со меч и отстранети од под небото.
8 И рече Тој: „Мојот дух нема засекогаш да остане во човекот, зашто и тие се тело, а нивните денови ќе бидат сто и дваесет години“.
9 И го испрати Својот меч меѓу нив за да го убие секој својот ближен, и тие почнаа да се убиваат меѓусебно сè додека сите не паднаа од меч и не беа истребени од земјата.
10 И нивните татковци беа сведоци (на нивното уништување), и потоа беа врзани во длабочините на земјата засекогаш, до денот на големата осуда, кога ќе се изврши пресудата врз сите оние што ги расипале своите патишта и своите дела пред Господа.
11 И ги истреби сите од нивните места, и не остана ниту еден од нив, кого не го осуди според сета нивна беззаконие.
12 И создаде за сите свои дела нова и праведна природа, за да не грешат во целата своја природа засекогаш, туку да бидат сите праведни, секој по својот вид, секогаш.
13 И судот на сите е одреден и напишан на небесните плочи во праведност - дури (судот на) сите што отстапуваат од патот што им е одреден да одат по него; и ако не одат по него, судот е напишан за секое создание и за секој вид.
14 И нема ништо ни на небото ни на земјата, ни во светлината ни во темнината, ни во пеколот ни во длабочината, ни во местото на темнината (што не е судено); и сите нивни пресуди се одредени, напишани и врежани.
15 Во однос на сите Тој ќе суди, големиот според неговата големина, малиот според неговата малост, и секого според својот пат.
16 И Тој не е оној што ќе се грижи за личноста (на некого), ниту е оној што ќе прима дарови, ако каже дека ќе изврши пресуда врз секого: ако некој даде сè што е на земјата, Тој нема да се грижи за даровите или за личноста (на некого), ниту ќе прифати ништо од неговите раце, зашто Тој е праведен судија.
17 А за синовите Израилеви е напишано и предадено: Ако се свртат кон Него во праведност, Тој ќе им ги прости сите нивни престапи и ќе им ги прости сите нивни гревови.
18 Напишано е и предодредено дека Тој ќе покаже милост кон сите што се одвраќаат од целата своја вина еднаш годишно.
19 А за сите оние што ги расипаа своите патишта и своите мисли пред потопот, ничија личност не беше прифатена освен само Ное; зашто неговата личност беше прифатена заради неговите синови, кои (Бог) ги спаси од водите на потопот поради него; зашто неговото срце беше праведно во сите негови патишта, како што беше заповедано за него, и тој не отстапи од ништо што беше определено за него.
20 И Господ рече дека ќе уништи сè што е на земјата, и луѓето и добитокот, и sверовите, и птиците небесни, и сè што се движи по земјата. И му заповеда на Ное да си направи ковчег, за да може да се спаси од водите на потопот.
21 И Ное го направи ковчегот во сè, како што му заповеда, на дваесет и седмиот јубилеј, во петтата недела од петтата година (на младата месечина од првиот месец). [1307 часот]
22 И влезе во шестата (година) од неа, [1308 часот наутро] во вториот месец, на младата месечина од вториот месец, па сè до шеснаесеттиот; и влезе, и сè што му донесовме, во ковчегот, и Господ го затвори однадвор во седумнаесеттата вечер.
23 И Господ отвори седум небесни порти, и устите на изворите на големата бездна, седум усти на број.
24 И браните почнаа да излеваат вода од небото четириесет дена и четириесет ноќи, а изворите на бездната испуштаа вода, сè додека целата вселена не се наполни со вода.
25 И водите се намножија на земјата: петнаесет лакти се издигнаа водите над сите високи планини, и ковчегот се издигна над земјата и се движеше по површината на водата.
26 И водата се задржа на лицето на земјата пет месеци - сто и педесет дена.
27 И ковчегот отиде и застана на врвот на Лубар, една од планините на Арарат.
28 И (на младата месечина) во четвртиот месец изворите на големата бездна беа затворени и небесните брани беа затворени; а на младата месечина во седмиот месец сите усти на земските бездни беа отворени, и водата почна да се спушта во длабочините подолу.
29 И на младата месечина во десеттиот месец се видоа врвовите на планините, а на младата месечина во првиот месец се виде земјата.
30 И водите исчезнаа од земјата во петтата недела од седмата година [1309 часот], а на седумнаесеттиот ден од вториот месец земјата беше сува.
31 И на дваесет и седмиот ден го отвори ковчегот и пушти од него sверови, говеда, птици и сè што се движи.

ПОГЛАВЈЕ 6

1 И на младата месечина во третиот месец тој излезе од ковчегот и изгради жртвеник на таа планина.

2 И направи жртва за очистување за земјата, зеде едно јаре и со неговата крв направи жртва за очистување за целата вина на земјата, зашто сè што беше на неа беше уништено, освен оние што беа во ковчегот со Ное.
3 И го стави лојот на жртвеникот, па зеде вол, коза, овца, јариња, сол, гугутка и младенче од гулаб, и стави жртва паленица на жртвеникот, и излеа врз него жртва измешана со масло, и посипа вино и темјан врз сè, и направи да се појави пријатен мирис, угоден пред Господа.
4 И Господ го почувствува благопријатниот мирис и склучи завет со Него дека повеќе нема да има потоп за да ја уништи земјата, дека во сите денови на земјата нема да престанат сеидбата и жетвата; студот и жештината, летото и зимата, денот и ноќта нема да го променат својот ред, ниту ќе престанат засекогаш.
5 „А вие, множете се и множете се на земјата, и множете се на неа, и бидете благослов на неа. Страв од вас и трепет ќе внесам во сè што е на земјата и во морето.“
6 И ете, ви ги дадов сите животни, сите крилести суштества, сè што се движи по земјата, и рибите во водите, и сè што е за храна; како и зелените билки, ви дадов сè за јадење.
7. Но месо, со душата негова, со крвта негова, не јадете, зашто душата на секое тело е во крвта, за да не се бара крвта на вашиот живот. Од раката на секој човек, од раката на секое животно, ќе ја барам крвта човечка.
8 Кој пролева човечка крв од човек, неговата крв ќе биде пролеана, зашто по образ Божји го создаде човекот.
9 А вие, множете се и множете се на земјата.
10 И Ное и неговите синови се заколнаа дека нема да јадат никаква крв што е во кое било тело, и тој склучи завет пред Господа Бога засекогаш за сите поколенија на земјата во овој месец.
11. Затоа ти рече дека ќе склучиш завет со синовите Израилеви во овој месец на планината со заклетва и дека ќе ги попрскаш со крв поради сите зборови на заветот, што Господ го склучи со нив засекогаш.
12 И ова сведоштво е напишано за вас, за да го почитувате постојано, за да не јадете во ниту еден ден крв од животни, птици или добиток, во сите денови на земјата; и кој ќе јаде крв од животни, добиток или птици, во сите денови на земјата, тој и неговото потомство ќе бидат истребени од земјата.
13. И заповедај им на синовите Израилеви да не јадат крв, за да бидат нивните имиња и нивното потомство пред Господа, нашиот Бог, постојано.
14. И за овој закон нема ограничување на деновите, зашто е вечен. Ќе го почитуваат од поколение до поколение, за да можат постојано да се молат за тебе со крв пред жртвеникот; секој ден, наутро и навечер, ќе бараат прошка за тебе пред Господа, засекогаш, за да го почитуваат и да не бидат искоренети.
15 И им даде на Ное и на неговите синови знак дека нема да има повеќе потоп на земјата.
16 Го постави својот лак во облакот како знак на вечниот завет, дека нема повеќе да има потоп на земјата за да ја уништи во сите денови на земјата.
17 Поради оваа причина е наредено и напишано на небесните плочи, да го славаат празникот на неделите во овој месец еднаш годишно, за да го обновуваат заветот секоја година.
18 И целиот овој празник се славеше на небото од денот на создавањето до деновите на Ное - дваесет и шест јубилеи и пет седмици години [1309-1659 АМ]: и Ное и неговите синови го славеа седум јубилеи и една седмица години, до денот на Ноевата смрт, а од денот на Ноевата смрт неговите синови го укинаа до деновите на Авраам, и тие јадат крв.
19 Но Авраам го празнуваше, и Исак и Јаков и неговите синови го празнуваа до твоите денови; и во твоите денови синовите Израилеви го заборавија додека не го прославивте повторно на оваа планина.
20 И заповедај им на синовите Израилеви да го празнуваат овој празник во сите нивни поколенија, како заповед за нив: еден ден во годината, во тој месец, нека го славаат празникот.
21 Зашто тоа е празник на седмиците и празник на први плодови; овој празник е двоен и од двојна природа: според она што е напишано и врежано за него, славете го.
22 Зашто Јас напишав во книгата на првиот закон, во она што го напишав за тебе, дека треба да го славиш во неговото време, еден ден во годината, и ти ги објаснив неговите жртви што синовите Израилеви треба да ги паметат и да ги слават низ своите генерации во овој месец, еден ден во годината.
23 И на младата месечина во првиот месец, и на младата месечина во четвртиот месец, и на младата месечина во седмиот месец, и на младата месечина во десеттиот месец се деновите на сеќавање, и деновите на годишните времиња во четирите дела од годината. Тие се запишани и одредени како сведоштво за вечноста.
24 И Ное ги постави за себе како празници за сите генерации, за да му станат спомен.
25 И на младата месечина од првиот месец му беше наредено да си направи ковчег, и на тој (ден) земјата се исуши, па тој го отвори (ковчегот) и ја виде земјата.
26 И на младата месечина од четвртиот месец, отворите на длабочините на бездната беа затворени. И на младата месечина од седмиот месец, сите отвори на земните бездни беа отворени, и водите почнаа да се спуштаат во нив.
27 И на младата месечина во десеттиот месец се видоа врвовите на планините, и Ное се зарадува.
28 И затоа ги постави за Себе како празници за вечен спомен, и така се поставени.
29 И ги поставија на небесните плочи, секоја имаше тринаесет недели; од една до друга (помина) нивниот спомен, од првата до втората, и од втората до третата, и од третата до четвртата.
30 И сите денови на заповедта ќе бидат две и педесет недели, и (тие ќе ја направат) целата година целосна. Така е врежана и поставена на небесните плочи.
31 И нема занемарување (на оваа заповед) ниту една година, ниту од година во година.
32 И заповедај им на синовите Израилеви да ги почитуваат годините според ова сметање - триста

шеесет и четири дена, и тие ќе претставуваат цела година, и тие нема да го нарушуваат нејзиното време од нејзините денови и од нејзините празници; зашто сè ќе им се среди според нивното сведоштво, и тие нема да пропуштат ниту еден ден ниту ќе ги нарушуваат празниците.
33 Но, ако ги занемарат и не ги почитуваат според Неговата заповед, тогаш ќе ги нарушат сите нивни годишни времиња и годините ќе бидат поместени од овој (ред), [и ќе ги нарушат годишните времиња и годините ќе бидат поместени] и ќе ги занемарат своите уредби.
34 И сите синови Израилеви ќе забораваат и нема да го најдат патот на годините, ќе ги забораваат младите месечини, годишните времиња и саботите и ќе погрешат во целиот редослед на годините.
35 Зашто Јас знам и отсега ќе ти го објавам тоа, и тоа не е по Моја измислица; зашто книгата е напишана пред Мене, а на небесните плочи е одредено одредување на деновите, за да не ги забораваат празниците на заветот и да не одат според празниците на незнабошците по својата заблуда и по своето незнаење.
36 Зашто ќе има и такви што сигурно ќе ја набљудуваат месечината - како таа ги нарушува годишните времиња и доаѓа од година во година десет дена прерано.
37 Затоа ќе дојдат години кога ќе го нарушат (редот) и ќе го направат гнасниот ден ден на сведоштвото, а нечистиот ден празник, и ќе ги помешаат сите денови, светиот со нечистиот, и нечистиот ден со светиот; зашто ќе грешат во однос на месеците, саботите, празниците и јубилеите.
38 Затоа ти заповедам и ти сведочам да им сведочиш; зашто по твојата смрт твоите деца ќе ги вознемируваат, така што нема да ја имаат годината само триста шеесет и четири дена, и поради оваа причина ќе грешат во однос на младите месечини, годишните времиња, саботите и празниците, и ќе јадат секаква крв со секакво месо.

ПОГЛАВЈЕ 7

1 И во седмата недела во првата година [1317 часот] од неа, во овој јубилеј, Ное засади лозја на планината на која застана ковчегот, наречена Лубар, една од Араратските Планини, и тие дадоа плод во четвртата година, [1320 часот] и тој го чуваше нивниот плод и го собра оваа година во седмиот месец.
2 И направи вино од него и го стави во сад, и го чуваше до петтата година, [1321 часот наутро] до првиот ден, на младата месечина во првиот месец.
3 И тој го прослави со радост денот на овој празник и Му принесе жртва паленица на Господа, едно теле и еден овен, седум овци, секоја едногодишна, и едно јаре, за да направи со тоа помирување за себе и за своите синови.
4 Прво го приготви јарето, стави дел од неговата крв врз месото што беше на жртвеникот што го беше направил, а сиот лој го стави на жртвеникот каде што ја принесе жртвата паленица, и волот, овенот и овцата, и го стави целото нивно месо на жртвеникот.
5 И ги стави сите нивни жртви измешани со масло врз него, а потоа попрска вино врз огнот што претходно го беше направил на олтарот, и стави темјан на олтарот и направи да се вознесе благ мирис прифатлив пред Господа, неговиот Бог.
6 И се радуваше и пиеше од ова вино, тој и неговите деца со радост.
7 И се стемни, и тој влезе во својот шатор, и бидејќи беше пијан, легна и заспа, и беше голен во својот шатор додека спиеше.
8 И Хам го виде Ное, татко си, гол, па излезе и им кажа на двајцата браќа свои надвор.
9 И Сим ја зеде својата облека и стана, тој и Јафет, и ја ставија облеката на рамената свои и отидоа назад и го покрија срамот на својот татко, а лицата им беа свртени назад.
10 И се разбуди Ное од сон и дозна сè што му направи неговиот помлад син, па го проколна синот свој и рече: „Проклет да е Ханаан! Ќе им биде роб на своите браќа!“
11 И го благослови Сем, велејќи: „Благословен да е Господ, Бог на Сем, и Ханаан нека биде Негов слуга!
12 Бог ќе го прошири Јафет, и Бог ќе живее во домот на Сим, а Ханаан ќе биде негов слуга.
13 И Хам дозна дека татко му го проколнал помладиот син, и не му се допадна што го проколнал синот свој. И се оддели од таткото свој, тој и синовите негови со него: Хус, Мисраим, Фут и Ханаан.
14 И си изгради град и го нарече по името на својата жена Неелатамаук.
15 Јафет го виде тоа и му завидува на својот брат, па и тој си изгради град, и го нарече по името на својата жена Адатанеса.
16 И Сем живееше со својот татко Ное, и тој изгради град близу до својот татко на планината, и тој го нарече тоа по името на својата жена Седекетелеваб.
17 И ете, овие три града се близу до планината Лубар: Седекетелеваб е на источната страна од планината; Наелтамаук е на југ; Адатанесес е на запад.
18 А овие се синовите на Сим: Елам, Асур и Арфаксад - овој (син) се роди две години по потопот - и Луд и Арам.
19Синовите на Јафет се: Гомер, Магог, Мадај, Јаван, Тувал, Мешех и Тирас. Тоа се Ноевите синови.
20 И во дваесет и осмиот јубилеј [1324-1372 АМ] Ное почна да им наложува на синовите на своите синови уредби и заповеди, и сите пресуди што ги знаеше, и ги поттикнуваше своите синови да се придржуваат кон праведноста, и да го покриваат срамот на своето тело, и да го благословуваат својот Творец, и да ги почитуваат таткото и мајката, и да го сакаат својот ближен, и да ги чуваат своите души од блуд и нечистота и секаква беззаконие.
21. Зашто поради овие три работи дојде потопот на земјата, имено, поради блудот во кој Стражарите, против законот на своите уредби, блудствуваа по ќерките човечки и си земаа жени од сите што ги сакаа; и го направија почетокот на нечистотијата.
22 И им се роди синови Нафидим, и сите беа различни, и се проголтуваа еден со друг: и Џиновите ги

убија Нафилите, а Нафилите ги убија Елјо, и Елјо човештвото, и еден човек друг.
23 И секој се продаде себеси за да прави беззаконие и да пролева многу крв, и земјата се наполни со беззаконие.
24 И после ова тие згрешија против sверовите и птиците, и против сè што се движи и оди по земјата; и многу крв се пролеа на земјата, и секоја човечка имагинација и желба постојано замислуваа суета и зло.
25 И Господ истреби сè од лицето на земјата; поради злобата на нивните дела и поради крвта што ја пролеаа среде земјата, Тој истреби сè.
26 „И останавме, јас и вие, синови мои, и сè што влезе со нас во ковчегот, и ете, ги гледам вашите дела пред мене дека не одите во праведност; зашто по патот на пропаста почнавте да одите, и се одвојувате еден од друг и си завидувате еден на друг, и (така и се случува) да не сте во хармонија, синови мои, секој со својот брат.“
27 Зашто гледам, и ете, демоните почнаа со заведување против вас и против вашите деца, а сега се плашам заради вас, дека по мојата смрт ќе пролеете крв човечки на земјата, и дека и вие ќе бидете истребени од лицето на земјата.
28 Зашто секој што пролева човечка крв и секој што јаде крв од кое било тело, сите ќе бидат истребени од земјата.
29 И нема да остане никој човек што јаде крв, ниту што пролева човечка крв на земјата, ниту ќе му остане ни потомство ни потомство што живее под небото; зашто ќе одат во пеколот и ќе слезат во местото на осудата и сите ќе бидат однесени во темнината на бездната со насилна смрт.
30. Нека не се види крв на вас од сета крв, во сите денови во кои ќе убивате sверови, добиток или што и да е мувла на земјата, и правете добро дело за вашите души покривајќи го она што е пролеано на лицето на земјата.
31 И не бидете како оној што јаде со крв, туку чувајте се никој да не јаде крв пред вас; покријте ја крвта, зашто така ми е заповедано да сведочам пред вас и пред вашите деца, заедно со секое тело.
32 И не дозволувајте душата да се јаде со месото, за да не се бара вашата крв, која е вашиот живот, од раката на кое било тело што ја пролева на земјата.
33 Зашто земјата нема да биде чиста од крвта што е пролеана врз неа; зашто (само) преку крвта на оној што ја пролеа земјата ќе биде прочистена во сите нејзини поколенија.
34 А сега, деца мои, слушајте: правете суд и праведност за да се засадите во праведност по целата земја, и вашата слава да се воздигне пред мојот Бог, Кој ме спаси од водите на потопот.
35 И ете, ќе одите и ќе градите градови за себе и ќе садите во нив секаков вид растенија што се на земјата, а уште повеќе секакви плодоносни дрвја.
36 Три години нема да се собира плод од сè што се јаде; а во четвртата година неговиот плод ќе се смета за свет [и ќе ги принесуваат првините], прифатливи пред Севишниот Бог, Кој ги создаде небото и земјата и сè. Нека ги принесуваат во изобилство првините од виното и маслото (како) првини на жртвеникот Господов, Кој ги прима, а она што ќе остане, слугите на домот Господов, нека јадат пред жртвеникот што ги прима.
37. А во петтата година направете го ослободувањето, за да го ослободите во праведност и исправност, и ќе бидете праведни, и сè што садите ќе напредува.
38 Зашто така му заповеда Енох, таткото на твојот татко, на својот син Метузала, и на својот син Метузала, Ламех, а Ламех ми заповеда сè што му заповедаа неговите татковци.
39 И јас ќе ви дадам заповед, синови мои, како што Енох му заповеда на својот син во првите јубилеи: додека беше жив, седми во своето колено, тој заповеда и им сведочеше на својот син и на синовите на својот син до денот на својата смрт.

ПОГЛАВЈЕ 8

1 На дваесет и деветтиот јубилеј, во првата недела, [1373 часот], на почетокот од неа, Арфаксад си зеде жена, по име Расуеја, ќерка на Сузана, ќерка на Елам, и таа му роди син во третата година, во таа недела, [1375 часот], и тој му го даде името Каинам.
2 И синот порасна, а татко му го научи да пишува, и тој отиде да бара место каде што ќе може да освои град.
3 И тој најде натпис што поранешните (генерации) го врежале на карпата, и го прочита она што беше на него, го препиша и згреши поради него; зашто го содржеше учењето на Стражарите според кое тие ги набљудуваа знаците на сонцето, месечината и sвездите во сите небесни знаци.
4 И тој го запиша тоа и не кажа ништо за тоа; зашто се плашеше да му зборува на Ное за тоа, за да не се налути на него поради тоа.
5 И на триесеттиот јубилеј, [1429 часот], во втората недела, во првата година од неа, тој си зеде жена, по име Мелка, ќерка на Мадај, син на Јафет, а во четвртата година [1432 часот] роди син и го нарече Шела, зашто рече: „Навистина сум испратен“.
6 [И во четвртата година се роди], и Шела порасна и си зеде жена, по име Муак, ќерка на Кесед, брат на неговиот татко, на триесет и првата јубилејна година, во петтата недела, во првата година [1499 часот] од неа.
7 И таа му роди син во петтата година [1503 часот], и тој го нарече неговото име Евер. И си зеде жена, по име Азурад, ќерка Небродова, на триесет и втората јубилејна година, во седмата недела, во третата година од неа. [1564 часот]
8 И во шестата година [1567 часот] таа му роди син, и тој го нарече Пелег; зашто во деновите кога се роди, Ноевите синови почнаа да ја делат земјата меѓу себе; затоа го нарече неговото име Пелег.
9 И тие го разделија тајно меѓу себе и му го кажаа тоа на Ное.
10 И се случи на почетокот на триесет и третиот јубилеј [1569 часот] кога ја поделија земјата на три дела, за Сим, Хам и Јафет, според наследството на секој од нив, во првата година, во првата недела, кога еден од нас, кој беше испратен, беше со нив.
11 И ги повика своите синови, и тие се приближија кон него, тие и нивните деца, и ја подели земјата на жребки,

што неговите три сина требаше да ја земат во сопственост, и тие ги испружија рацете свои и го зедоа писмото од прегратката на Ное, нивниот татко.
12 И на записот се појави како Симов дел средината на земјата што требаше да ја земе како наследство за себе и за своите синови за сите генерации, од средината на планинскиот венец Рафа, од устието на водата од реката Тина, а неговиот дел оди кон запад низ средината на оваа река, и се протега сè додека не стигне до водата на бездните, од кои оваа река излегува и ги излева своите води во морето Меат, а оваа река се влева во големото море. И сè што е кон север е Јафетово, а сè што е кон југ му припаѓа на Сим.
13 И се протега сè додека не стигне до Карасо: ова е во пазувите на јазикот кој гледа кон југ.
14 И неговиот дел се протега покрај големото море, и се протега праволиниски сè додека не стигне до западниот дел од јазикот што гледа кон југ: зашто ова море се нарекува јазик на Египетското Море.
15 И оттука се свртува кон југ кон устието на големото море на брегот на (неговите) води, и се протега на запад до Афра, и се протега додека не стигне до водите на реката Гион, и јужно од водите на Гион, до бреговите на оваа река.
16 И се протега кон исток, сè додека не стигне до Едемската градина, на југ од неа, [на југ] и од исток на целата земја Едем и на целиот исток, се свртува кон исток и продолжува сè додека не стигне источно од планината по име Рафа, и се спушта до брегот на устието на реката Тина.
17 Овој дел им се жрепкаше на Сим и на неговите синови, за да го добијат засекогаш од неговите поколенија довека.
18 И се зарадува Ное што овој дел им припадна на Сим и на неговите синови, и се сети на сè што беше кажал со устата своја во пророштвото, зашто рече: „Благословен да е Господ, Бог Симов, и Господ да живее во Симовото живеалиште!“
19 И знаеше дека Едемската градина е светиња над светињите и живеалиште Господово, а планината Синај е центарот на пустината, а планината Сион е центарот на папокот на земјата: овие три беа создадени како свети места едно спроти друго.
20 И го благослови Бога на боговите, Кој му го стави словото Господово во устата негова, и Господа засекогаш.
21 И знаеше дека благословен дел и благослов им дошол на Сем и на неговите синови од поколенијата довека - целата земја Еден и целата земја на Црвеното Море, и целата земја на исток и Индија, и на Црвеното Море и неговите планини, и целата земја Васан, и целата земја Либан и островите Кафтур, и сите планини Санир и Амана, и планините Асур на север, и целата земја Елам, Асур и Вавилон, и Сузан и Маедај, и сите планини Арарат, и целиот регион зад морето, што е зад планините Асур кон север, благословена и пространа земја, и сè што е во неа е многу добро.
22 И за Хам излезе вториот дел, зад Гион кон југ, десно од Градината, и се протега кон југ и се протега до сите огнени планини, и се протега кон запад до морето Ател и се протега кон запад додека не стигне до морето Маук - тоа (море) во кое сè што не е уништено сè сè што не е уништено.
23 И продолжува кон север до границите на Гадир, и продолжува до брегот на морските води до водите на Големото Море додека не се приближи до реката Гион, и оди покрај реката Гион додека не стигне десно од Едемската градина.
24 И ова е земјата што му се даде на Хам како дел што тој требаше да го наследи засекогаш, за себе и за своите синови од поколение довека.
25 А за Јафет, третиот дел излегуваше зад реката Тина, северно од истекувањето на нејзините води, и се протегаше североисточно до целиот крај на Гог и до целата земја источно од неа.
26 И се протега северно кон север, и се протега до планините Келт кон север, и кон морето Маук, и продолжува источно од Гадир сè до регионот на морските води.
27 И се протега сè додека не се приближи западно од Фара и се враќа кон Афераг, и се протега источно до водите на морето Меат.
28 И се протега до регионот на реката Тина во североисточен правец сè додека не се приближи до границата на нејзините води кон планината Рафа, и се свртува кон север.
29 Ова е земјата што им се даде на Јафет и на неговите синови како дел од неговото наследство што требаше да го поседува за себе и за своите синови, од нивните поколенија довека: пет големи острови и голема земја на север.
30 Но е студено, а земјата Хамова е жешка, а земјата Симова не е ниту жешка ниту ладна, туку е мешавина од студ и жега.

ПОГЛАВЈЕ 9

1 И Хам им го подели делот на своите синови, и првиот дел излегуваше за Хус кон исток, а западно од него за Мисраим, западно од него за Пут и западно од него [и западно од него] на морето за Ханаан.
2 И Сем им подели меѓу своите синови, и првиот дел излезе за Хам и неговите синови, источно од реката Тигар додека не се приближи кон исток, целата земја Индија, и на Црвеното Море на нејзиниот брег, и водите на Дедан, и сите планини Мебри и Ела, и целата земја Сузан и сè што е од страната на Фарнак до Црвеното Море и реката Тина.
3 И за Асур дојде вториот дел, целата земја Асур, Ниневија и Сенар, па сè до границата на Индија, и се искачува и ја обиколува реката.
4 А за Арфаксад дојде третиот дел, целата земја на Халдејската област источно од Еуфрат, што се граничи со Црвеното Море, и сите води на пустината близу до морскиот раб што гледа кон Египет, целата земја Либан, Санир и Амана до границата на Еуфрат.
5 А за Арам излезе четвртиот дел, целата земја Месопотамија, меѓу Тигар и Еуфрат, северно од Халдејците, до границата на планините Асур и земјата Арара.

6 И за Луд тргна петтиот дел, планините Асурски и сè што им припаѓа, сè додека не стигне до Големото Море, и сè додека не стигне источно од Асур, неговиот брат.
7 И Јафет ја подели земјата на своето наследство меѓу своите синови.
8 И првиот дел излегуваше за Гомер на исток од северната страна до реката Тина; а на север излегуваше за Магог сите внатрешни делови на север додека не стигне до морето Меат.
9 И зашто Мадај излезе како негов дел што требаше да го освои од запад на своите двајца браќа до островите и до крајбрежјето на островите.
10 А за Јаван излезе четвртиот дел, секој остров и островите што се наоѓаат кон границата на Луд.
11 А за Тувал излезе петтиот дел во средината на јазикот што се приближува кон границата на делот на Луд до вториот јазик, до регионот зад вториот јазик до третиот јазик.
12 И за Месех излезе шестиот дел, целиот регион зад третиот јазик до приближувањето кон исток од Гадир.
13 А за Тирас излезе седмиот дел, четири големи острови во средината на морето, кои се протегаат до делот на Хам [а островите Каматури им припаднаа со жребка на синовите на Арфаксад како негово наследство].
14 И така, синовите Ноеви се разделија меѓу своите синови пред Ное, нивниот татко, и тој ги врза сите со заклетва, проколнувајќи го секој што ќе се обиде да го згреши делот што не му паднал по жребка.
15 И сите рекоа: „Така нека биде! Така нека биде!“ за себе и за своите синови засекогаш во нивните поколенија до денот на судот, кога Господ Бог ќе им суди со меч и со оган за сите нечисти злодела на нивните гревови, со кои ја исполнија земјата со престапи, нечистотија, блуд и грев.

ПОГЛАВЈЕ 10

1 И во третата недела од овој јубилеј, нечистите демони почнаа да ги заведуваат децата на Ноевите синови и да ги наведуваат да заблудуваат и уништуваат.
2 И синовите Ноеви дојдоа кај Ное, нивниот татко, и му кажаа за демоните што ги заведуваа, ги заслепуваа и ги убиваа синовите на неговите синови.
3 И се помоли пред Господа, својот Бог, и рече: „Боже на духовите од секое тело, Кој ми покажа милост, и ме спаси мене и моите синови од водите на потопот, и не ме упропасти како што ги упропасти синовите на пропаста, зашто голема беше Твојата благодат кон мене, и голема беше Твојата милост кон душата моја; нека се воздигне Твојата благодат врз моите синови, и нека не владеат зли духови над нив, за да не ги истребат од земјата.
4 Но, благослови ме мене и моите синови, за да се множиме и да се размножиме и да ја наполниме земјата.
5 И Ти знаеш како постапуваа Твоите Чувари, татковците на овие духови, во мое време: а што се однесува до овие живи духови, затвори ги и држи ги цврсто на местото на осудата, и нека не донесуваат уништување врз синовите на Твојот слуга, Боже мој; зашто тие се злобни и создадени за уништување.
6 И нека не владеат над духовите на живите, зашто само Ти можеш да владееш над нив. И нека не имаат власт над синовите на праведните отсега и засекогаш.“
7 И Господ, нашиот Бог, ни заповеда да ги врземе сите.
8 И дојде водачот на духовите, Мастема, и рече: „Господи, Создателу, нека некои од нив останат пред мене и нека го послушаат мојот глас и нека прават сè што ќе им кажам; зашто ако некои од нив не ми бидат оставени, нема да можам да ја извршам моќта на мојата волја врз синовите човечки; зашто тие се за расипување и заведување пред мојот суд, зашто голема е злобата на синовите човечки.“
9 И рече: „Десеттиот дел од нив нека остане пред Него, а деветте нека слезат на местото на осудата.“
10 И еден од нас ни заповеда да го научиме Ное на сите нивни лекови; зашто знаеше дека тие нема да одат праведно, ниту ќе се борат во праведност.
11 И ние постапивме според сите Негови зборови: сите злобни злобни ги врзавме на местото на осудата, а десетти дел од нив ги оставивме за да бидат покорни на Сатаната на земјата.
12 И му објаснивме на Ное сите лекови за нивните болести, заедно со нивните заведувања, како може да ги излекува со земски билки.
13 И Ное сè запиша во книга, како што му поучивме за секој вид лек. Така злите духови беа спречени да ги повредуваат синовите Ноеви.
14 И сè што беше напишал му го даде на Сим, својот најстар син, зашто го сакаше многу повеќе од сите свои синови.
15 И Ное почина со своите татковци и беше погребан на планината Лубар, во земјата Арарат.
16 Деветстотини и педесет години наполни во својот живот, деветнаесет јубилеи и две недели и пет години. [1659 АМ]
17 И во својот живот на земјата, тој ги надмина сите човечки деца, освен Енох, поради праведноста, во која беше совршен. Зашто Еноховата служба беше одредена за сведоштво за генерациите на светот, за да ги раскажува сите дела од генерација на генерација, до денот на судот.
18 А на триесет и третата јубилејна година, во првата година, во втората седмица, Фелек си зеде жена, по име Ломна, ќерка Синаарова, и таа му роди син во четвртата година од таа седмица, и тој го нарече со името Рагав, зашто рече: „Ете, човечките синови станаа зли поради злобната намера да си изградат град и кула во земјата Сенар.“
19. Зашто тие тргнаа од земјата Арарат кон исток, кон Сенар; зашто во негово време го изградија градот и кулата, велејќи: „Одете, да се вознесеме преку нив на небото!“
20 И почнаа да градат, а во четвртата недела направија тули со оган, а тулите им служеа како камен, а глината со која ги зацементираа беше асфалт што излегува од морето и од изворите во земјата Сенар.
21 И го градеа: четириесет и три години [1645-1688 АМ] го градеа; неговата ширина беше 203 тули, а висината (на една тула) беше третина од една; неговата висина изнесуваше 5433 лакти и 2 палми, а (ширината

на еден ѕид беше) тринаесет стадиуми (а на другите триесет стадиуми).
22 И Господ, нашиот Бог, ни рече: „Ете, тие се еден народ, и (ова) почнаа да го прават, и сега ништо нема да им биде пречка. Ајде да слеземе долу и да им го измешаме јазикот, за да не се разбираат еден со друг што зборуваат, и да се распрснат во градови и народи, и една намера повеќе нема да им остане до денот на судот.“
23 И Господ слезе, и ние слезевме со него за да го видиме градот и кулата што ги изградија синовите човечки.
24 И им го збрка јазикот, и тие веќе не се разбираа еден со друг, и престанаа да го градат градот и кулата.
25 Затоа целата земја Сенар се нарекува Вавилон, зашто таму Господ ги помеша сите јазици на синовите човечки, и оттаму се распрснаа во своите градови, секој според својот јазик и својот народ.
26 И Господ испрати силен ветер врз кулата и ја собори на земјата; и ете, таа беше меѓу Асирија и Вавилон, во земјата Сенар, и го нарекоа името „Собори“.
27 Во четвртата недела од првата година [1688 часот], на почетокот од неа, во триесет и четвртиот јубилеј, беа расеани од земјата Сенар.
28 И Хам и неговите синови отидоа во земјата што требаше да ја освои, која ја доби како свој дел во јужната земја.
29 И Ханаан виде дека земјата Ливан до реката Египет е многу добра, и не влезе во земјата на своето наследство на запад (односно кон морето), туку се насели во земјата Ливан, од границата на Јордан и од границата на морето, на исток и на запад.
30 И Хам, неговиот татко, и неговите браќа Хус и Мисраим му рекоа: „Се насели во земја што не е твоја и што не ни падна со жребка; не прави така; зашто ако го направиш тоа, ти и твоите синови ќе паднете во таа земја и ќе бидете проколнати од бунт; зашто со бунт се населивте вие, и со бунт ќе паднат и вашите синови, а вие ќе бидете искорени засекогаш.
31 Не живеј во Симовото живеалиште, зашто на Сим и на неговите синови им дојде жребка.
32 Проклет да си, и проклет ќе бидеш над сите Ноеви синови, со клетвата со која се заколнавме пред светиот судија и пред Ное, нашиот татко.
33 Но тој не ги послуша, туку живееше во земјата Ливан од Емат до влезот во Египет, тој и неговите синови, до ден денес.
34 И затоа таа земја се вика Ханаан.
35 И Јафет и неговите синови отидоа кон морето и се населија во земјата што им припаѓаше. Мадај ја виде морската земја, но не му се допадна, па побара дел од Хам, Асур и Арфаксад, братот на својата жена, и живееше во земјата Мидија, близу до братот на својата жена, до ден-денес.
36 И го нарече своето живеалиште и живеалиштето на своите синови Медија, по името на нивниот татко Мадај.

ПОГЛАВЈЕ 11

1 И на триесет и петтиот јубилеј, во третата недела, во првата година [1681 часот] од неа, Реу си зеде жена, по име Ора, ќерка на Ур, синот Кеседов, и таа му роди син, и тој го нарече Серох, во седмата година од оваа недела, во овој јубилеј. [1687 часот]
2 И синовите Ноеви почнаа да војуваат едни против други, да земаат заробеници и да се убиваат едни со други, и да пролеваат крв од луѓе на земјата, и да јадат крв, и да градат силни градови, ѕидови и кули, и поединци (почнаа) да се возвишуваат над народот, и да основаат почетоци на царства, и да одат во војна народ против народ, и народ против народ, и град против град, и сите (почнаа) да прават зло, и да се вооружуваат, и да ги учат своите синови на војна, и почнаа да освојуваат градови, и да продаваат робови и робови.
3 И Ур, синот Кеседов, го изгради градот Ара на Халдејците и го нарече по своето име и по името на својот татко. И си направија излеани ликови, и секој од нив му се поклонуваше на идолот, излеаниот лик што го направија за себе, и почнаа да прават резбани ликови и нечисти симулакруми, а злобните духови им помагаа и ги заведуваа да извршат престап и нечистотија.
4 И принцот Мастема се напрегаше да го направи сето ова, и испраќаше други духови, оние што беа ставени под негова рака, да прават секаков вид зло и грев, и секаков вид престап, да расипуваат и уништуваат и да пролеваат крв на земјата.
5 Затоа го нарече името Серох Серуг, за секој што се сврте кон секаков грев и престап.
6 И тој порасна и се насели во Ур Халдејски, близу до таткото на мајката на неговата сопруга, и се поклонуваше на идоли, и си зеде жена на триесет и шестиот јубилеј, во петтата недела, во првата година од тоа, [1744 часот] и нејзиното име беше Мелка, ќерка на Кабер, ќерка на братот на неговиот татко.
7 И му го роди Нахор, во првата година од оваа седмица, и тој порасна и се насели во Ур Халдејски, а татко му го научи на Халдејските истражувања за да гата и претскажува, според небесните знаци.
8 И на триесет и седмиот јубилеј, во шестата недела, во првата година од тоа, [1800 часот], тој си зеде жена, по име Ијаска, ќерка на Нестаг од Халдејците.
9 И му го роди Тара во седмата година од оваа недела. [1806 часот]
10 И принцот Мастема испрати гаврани и птици да го изедат семето што беше посеано во земјата, за да ја уништат земјата и да ги лишат децата на луѓето од нивниот труд. Пред да можат да го изораат семето, гавраните го набраа од површината на земјата.
11 И затоа го нарече своето име Тара, зашто гавраните и птиците ги доведоа до осиромашување и го проголтаа нивното семе.
12 И годините почнаа да бидат неплодни, поради птиците, и тие ги проголтуваа сите плодови од дрвјата од дрвјата: само со голем напор можеа да спасат малку од сите плодови на земјата во нивните денови.
13 И на овој триесет и деветти јубилеј, во втората недела од првата година, [1870 часот] Тера си зеде жена, по име Една, ќерка на Аврам, ќерка на сестрата на неговиот татко. И во седмата година од оваа недела

[1876 часот] таа му роди син, и тој го нарече Аврам, по името на таткото на неговата мајка;
14 зашто умре пред неговата ќерка да зачне син.
15 И детето почна да ги разбира грешките на земјата што сите залутаа по резбани ликови и по нечистотија, и неговиот татко го научи да пишува, и тој имаше две недели години, [1890 АМ] и се одвои од својот татко, за да не може да се поклонува на идоли со него.
16 И почна да му се моли на Создателот на сите нешта да го спаси од грешките на човечките деца и неговиот дел да не падне во грешки по нечистотија и гнасотија.
17 И дојде време за сеење семе во земјата, и сите заедно тргнаа да го заштитат своето семе од гавраните. И Аврам тргна со оние што одеа, а детето имаше четиринаесет години.
18 И облак од гаврани дојде да го изеде семето, и Аврам истрча да ги пречека пред да седнат на земјата, и им извика пред да седнат на земјата за да го изедат семето, велејќи: „Не слегувајте; враќајте се на местото од каде што дојдовте!“ И тие се вратија назад.
19 И тој ден ги натера облаците од гаврани да се вратат назад седумдесет пати, и од сите гаврани во целата земја каде што беше Аврам не се насели ниту еден.
20 И сите што беа со него по целата земја го видоа како вика, и сите гаврани се вратија назад, и неговото име се прослави во целата халдејска земја.
21 И оваа година дојдоа кај него сите што сакаа да сеат, и тој одеше со нив додека не заврши времето за сеење: и тие ја посеаа својата земја, и таа година донесоа доволно жито дома, јадеа и се наситија.
22 И во првата година од петтата седмица [1891 АМ] Аврам ги поучи оние што правеа орудија за волови, вештаците од дрво, и тие направија сад над земјата, свртен кон рамката на плугот, за да го стават семето на него, а семето паѓаше од него на делот од плугот и се криеше во земјата, и тие повеќе не се плашеа од гавраните.
23 И на овој начин направија (садови) над земјата на сите рамки на плуговите, и сееја и ја обработуваа целата земја, како што им заповеда Аврам, и повеќе не се плашеа од птиците.

ПОГЛАВЈЕ 12

1 И се случи во шестата седмица, во седмата година од тоа, [1904 часот], кога Аврам му рече на својот татко Тара: „Татко!“
2 И рече: „Еве ме, сине мој!“ И рече:
„Каква помош и корист имаме од идолите на кои им се поклонуваш,“
И пред кое се поклонуваш?
3 Зашто во нив нема дух,
Зашто тие се неми облици и измама на срцето.
Не им се поклонувајте:
4 Поклонете се на небесниот Бог,
Кој предизвикува дождот и росата да паѓаат на земјата,
И прави сè на земјата,
И сè создаде според Својот збор,
И целиот живот е од пред Неговото лице.
5 Зошто се поклонувате на работи што немаат дух во себе?
Зашто тие се дело на (човечки) раце,
И на раменатa свои носете ги,
И немате никаква помош од нив,
Но тие се голема причина за срам за оние што ги прават,
И заблуда на срцето за оние што им се поклонуваат:
Не им се поклонувајте.“
6 И татко му му рече: „И јас го знам тоа, сине мој, но што да правам со народот што ме натера да му служам?“
7 И ако им ја кажам вистината, ќе ме убијат, зашто нивната душа се прилепи кон нив за да им се поклонува и да им оддава чест.
8 Молчи, сине мој, за да не те убијат.“ И им ги кажа овие зборови на своите двајца браќа, а тие се налутија на него, па тој молчеше.
9 И на четириесеттиот јубилеј, во втората недела, во седмата година од него, [1925 часот] Аврам си зеде жена, по име Сараја, ќерка на неговиот татко, и таа му стана жена.
10 А Харан, неговиот брат, си зеде жена во третата година од третата седмица, [1928 часот] и таа му роди син во седмата година од оваа седмица, [1932 часот] и тој му го даде името Лот.
11 И Нахор, неговиот брат, си зеде жена.
12 И во шеесеттата година од животот на Аврам, односно во четвртата недела, во четвртата година од него, [1936 часот] Аврам стана ноќе и ја запали куќата на идолите, и запали сè што беше во куќата, и никој не дозна за тоа.
13 И станаа ноќе и бараа да ги спасат своите богови од огнот.
14 И Харан побрза да ги спаси, но огнот го обзеде, и тој изгоре во огнот, и умре во Ур Халдејски пред Тара, неговиот татко, и го погребаа во Ур Халдејски.
15 И Тара излезе од Ур Халдејски, тој и неговите синови, за да оди во земјата Ливан и во земјата Хананска. И се насели во земјата Харан. И Аврам живееше со својот татко Тара во Харан две недели години.
16 И во шестата недела, во петтата година од тоа, [1951 часот] Аврам седеше цела ноќ на младата месечина од седмиот месец за да ги набљудува ѕвездите од вечерта до утрото, со цел да види каков ќе биде карактерот на годината во однос на дождовите, и беше сам додека седеше и набљудуваше.
17 И му дојде збор во срцето и рече: „Сите знаци на ѕвездите, и знаците на месечината и сонцето се во раката Господова. Зошто да ги барам?“
18 Ако сака, дава дожд, наутро и навечер;
И ако Тој сака, Тој го задржува тоа,
И сè е во негова рака.“
19 И се помоли таа ноќ и рече:
„Боже мој, Боже Севишен, Ти си единствен мој Бог,“
И Тебе и Твоето владеење те избрав Јас.
И Ти си ги создал сите нешта,
И сè што е дело на твоите раце.
20 Избави ме од рацете на злите духови, кои владеат со мислите на човечките срца,
И нека не ме одведуваат од Тебе, Боже мој.
И утврди ме мене и моето потомство засекогаш

За да не застрануваме од сега па натаму и засекогаш.“
21 И рече: „Дали да се вратам во Ур Халдејски, кои го бараат моето лице, за да се вратам кај нив, за да останам ли тука на ова место? Правиот пат пред Тебе нека биде успешен во рацете на Твојот слуга, за да може да го исполни и да не одам во измамата на моето срце, Боже мој!“
22 И кога заврши со зборувањето и молитвата, ете, преку мене му беше испратен зборот Господов: „Излези од твојата земја, од твојот род, и од домот на твојот татко, во земјата што ќе ти ја покажам, и ќе те направам голем и бројно множество.“
23 И ќе те благословам
И ќе го прославам твоето име,
И ќе бидеш благословен на земјата,
И во Тебе ќе бидат благословени сите племиња на земјата,
И ќе ги благословам оние што те благословуваат,
И проколни ги оние што те проколнуваат.
24 И Јас ќе бидам Бог тебе и на твојот син, и на синот на твојот син, и на целото твое потомство. Не плаши се, отсега па натаму и до сите земни поколенија Јас сум твој Бог.“
25 И Господ Бог рече: „Отворете му ја устата и ушите негови, за да слуша и да зборува со устата своја, со јазикот што е откриен!“ Зашто престана да зборува од устата на сите човечки синови од денот на пропаста (на Вавилон).
26 И му ја отворив устата, ушите и усните, и почнав да зборувам со него на хебрејски јазик, на јазикот на создавањето.
27 И ги зеде книгите на своите татковци, и тие беа напишани на хебрејски, и ги препиша, и оттогаш почна да ги проучува, и му го објавив она што не можеше (да го разбере), и ги проучуваше во текот на шесте дождливи месеци.
28 И се случи во седмата година од шестата седмица [1953 часот] кога тој му проговори на својот татко и го извести дека ќе го напушти Харан за да оди во земјата Ханаан за да ја види и да се врати кај него.
29 И Тара, неговиот татко, му рече: „Оди со мир!“
Нека вечниот Бог го исправи твојот пат.
И Господ нека биде со тебе и нека те чува од секое зло,
и да ти подари благодат, милост и благодат пред оние што те гледаат,
И нека ниедно од човечките деца нема моќ над тебе да ти наштети;
Оди во мир.
30. Ако видиш земја пријатна за твоите очи за живеење, стани и земи ме мене кај себе, а земи го и Лот, синот на твојот брат Аран, за свој син. Господ нека биде со тебе.
31 А твојот брат Нахор, нека оди со мене додека не се вратиш ти со мир, и сите ние ќе одиме со тебе.“

ПОГЛАВЈЕ 13

1 А Аврам тргна од Харан и ги зеде Сараја, својата жена, и Лот, синот на својот брат Харан, во земјата Хананска. Потоа дојде во Асур, па отиде во Сихем и се насели кај еден висок даб.
2 И виде, и ете, земјата беше многу пријатна од влезот во Емат до високиот даб.
3 И Господ му рече: „Тебе и на твоето потомство ќе ти ја дадам оваа земја.“
4 И изгради таму жртвеник и на него Му принесе жртва паленица на Господа, Кој му се јави.
5 И оттаму се пресели кон планината... Ветил на запад и Гај на исток, и таму го распна својот шатор.
6 И виде, и ете, земјата беше многу широка и добра, и сè растеше на неа - лозја, смокви, калинки, дабови, багреми, теребинти, маслодајни дрвја, кедри, чемпреси, урми и сите дрвја во полето, а имаше вода и на планините.
7 И го благослови Господа, Кој го изведе од Ур Халдејски и го доведе во оваа земја.
8 И се случи во првата година, во седмата недела, на младата месечина од првиот месец, 1954 година наутро], тој изгради жртвеник на оваа планина и го повика името Господово: „Ти, вечен Бог, си мој Бог!“
9 И принесе жртва паленица на Господа на жртвеникот, за да биде со него и да не го остава во сите денови од неговиот живот.
10 И се тргна оттаму и отиде кон југ, и дојде во Хеврон, а Хеврон беше изграден во тоа време, и живееше таму две години, и отиде (оттаму) во јужната земја, во Веалот, и имаше глад во земјата.
11 А Аврам отиде во Египет во третата година од седмицата и живееше во Египет пет години пред неговата жена да биде одведена од него.
12 Во тоа време беше изграден Танаис во Египет - седум години по Хеврон.
13 И кога фараонот ја фати Сара, жената Аврамова, Господ ги удри фараонот и неговиот дом со големи неволји поради Сара, жената Аврамова.
14 А Аврам беше многу славен поради имотот во овци, говеда, осли, коњи, камили, слуги и слугинки, и во многу сребро и злато. А и Лот, синот на неговиот брат, беше богат.
15 И фараонот ја врати Сара, жената Аврамова, и го испрати од земјата Египетска, и тој отиде до местото каде што го беше поставил својот шатор порано, до местото на жртвеникот, со Гај на исток и Ветил на запад, и го благослови Господа, својот Бог, Кој го врати во мир.
16 И се случи на четириесет и првиот јубилеј, во третата година од првата седмица, [1963 часот], тој се врати на ова место и принесе жртва паленица таму, и го повика името Господово и рече: „Ти, Боже највиши, си мој Бог засекогаш и засекогаш.“
17 И во четвртата година од оваа седмица [1964 часот] Лот се одвои од него, и Лот се насели во Содом, а луѓето од Содом беа многу грешни.
18 И го натажи во срцето што синот на неговиот брат се раздели од него, бидејќи немаше деца.
19 Во онаа година, кога Лот беше одведен во заробеништво, Господ му рече на Аврам, откако Лот се раздели од него, во четвртата година од оваа седмица: „Подигни ги очите од местото каде што живееш, кон север и југ, кон запад и кон исток.“
20 Зашто целата земја што ја гледаш ќе ти ја дадам тебе и на твоето потомство засекогаш, и ќе го направам

твоето потомство како песок морски; дури и да може човек да го изброи правот земски, твоето потомство нема да биде изброено.
21 Стани, прошетај ја земјата по должина и ширина и види ја сè, зашто на твоето потомство ќе му ја дадам.“ И Аврам отиде во Хеврон и се насели таму.
22 И во таа година дојдоа Ходорлогомер, царот Еламски, и Амрафел, царот Сенарски, и Ариох, царот Селасарски, и Тергал, царот на народите, и го убија царот Гоморски. И царот Содомски избега, и мнозина паднаа од рани во долината Сидим, покрај Соленото Море.
23 И ги заробија Содом, Адам и Севоим, а го заробија и Лот, синот на братот Аврам, со целиот негов имот, и отидоа во Дан.
24 И еден што избегал дојде и му кажа на Аврам дека синот на неговиот брат е заробен и (Аврам) ги вооружи своите домашни слуги...
25... за Аврама и за неговото потомство, десетина од првините на Господа, и Господ го одреди како вечна заповед да им го дадат на свештениците што служеа пред Него, за да го поседуваат засекогаш.
26. И овој закон нема рок на траење, зашто Тој го одредил за сите генерации засекогаш да Му даваат на Господа десеток од сè, од семето, од виното, од маслото, од говедата и од овците.
27 И им даде на Своите свештеници да јадат и да пијат со радост пред Него.
28 И царот содомски дојде кај него, му се поклони и рече: „Господару наш Аврам, дај ни ги душите што си ги спасил, а пленот нека биде твој!“
29 А Аврам му рече: „Ги кревам рацете кон Севишниот Бог, од конец до врвка на обувки нема да земам ништо твое, за да не кажеш: „Јас го збогатив Аврама; освен она што го јадеа младите луѓе, и делот на луѓето што одеа со мене - Анер, Есхол и Мамре. Тие ќе го земат својот дел.“

ПОГЛАВЈЕ 14

1 По овие работи, во четвртата година од оваа седмица, на младата месечина од третиот месец, на Аврам во сон му дојде словото Господово: „Не плаши се, Авраме; Јас сум твој заштитник, и твојата награда ќе биде многу голема.“
2 А тој рече: „Господи, Господи, што ќе ми дадеш? Јас си одам оттука бездетно, а синот на Масек, синот на мојата слугинка, е Дамасек Елиезер. Тој ќе биде мој наследник, а Ти не ми даде потомство?“
3 И му рече: „Овој (човекот) нема да биде твој наследник, туку оној што ќе излезе од твоите внатрешни органи; тој ќе биде твој наследник.“
4 И го изведе надвор и му рече: „Погледни кон небото и изброј ги ѕвездите, ако можеш да ги изброиш.“
5 И погледна кон небото и ги здогледа ѕвездите. И му рече: „Така ќе биде твоето потомство!“
6 И тој поверува во Господа, и тоа му се сметаше за праведност.
7 И му рече: „Јас сум Господ, Кој те изведе од Ур Халдејски, за да ти ја дадам земјата Хананејска во наследство засекогаш; и ќе бидам Бог за тебе и за твоето потомство по тебе.“
8 А тој рече: „Господи, Господи, по што ќе знам дека ќе го наследам?“
9 И му рече: „Земи ми тригодишна јуница, тригодишна коза, тригодишна овца, грлица и гулаб!“
10 И ги зеде сите овие на средина од месецот и се насели кај дабот Мамре, кој е близу Хеврон.
11 И изгради таму жртвеник и ги жртвуваше сите нив; ја излеа нивната крв врз жртвеникот, ги раздели на средина и ги стави една спроти друга; но птиците не ги раздели.
12 И птици слегуваа врз парчињата, но Аврам ги избрка и не им дозволи на птиците да ги допрат.
13 И кога сонцето зајде, Аврама го снајде екстаза, и ете, врз него падна ужас од голема темнина, и му беше речено на Аврам: „Знај сигурно дека твоето потомство ќе биде странец во земја што не е нивна, и ќе ги доведат во ропство и ќе ги мачат четиристотини години.“
14. Ќе му судам и на народот на кој ќе му бидат робови, и потоа ќе излезат оттаму со многу богатство.
15. И ќе отидеш кај татковците свои во мир и ќе бидеш погребан во добра старост.
16 Но во четвртото колено тие ќе се вратат тука, зашто беззаконието на Аморејците уште не е исполнето.“
17 И се разбуди од сонот, и стана, а сонцето беше зајдено; и имаше пламен, и ете, печка чадеше, и пламен од оган помина меѓу парчињата.
18 И во тој ден Господ склучи завет со Аврам, велејќи: „На твоето потомство ќе му ја дадам оваа земја, од реката Египет до големата река, реката Еуфрат, Кенејците, Кенезците, Кадмонејците, Ферезејците, Рефаимците, Факорејците, Евејците, Аморејците, Хананците, Гергесејците и Евусејците.“
19 И денот помина, и Аврам ги принесе парчињата, и птиците, и нивните плодови, и нивните приноси за налив, и огнот ги проголта.
20 И во тој ден склучивме завет со Аврам, како што склучивме завет со Ное во овој месец; и Аврам го обнови празникот и обредот за себе засекогаш.
21 А Аврам се зарадува и ѝ го соопшти сето ова на Сара, својата жена; и поверува дека ќе има потомство, но таа не роди.
22 И Сара го советуваше својот маж Аврам и му рече: „Влези кај Агара, мојата египетска слугинка, можеби ќе ти родам потомство преку неа.“
23 А Аврам го послуша гласот на Сара, својата жена, и ѝ рече: „Направи така!“ И Сара ја зеде Агара, својата слугинка, Египќанката, и му ја даде на Аврам, својот маж, за да му биде жена.
24 И тој влезе кај неа, и таа зачна и му роди син, и тој го нарече Исмаил, во петтата година од оваа седмица [1965 часот]; а тоа беше осумдесет и шестата година од животот на Аврам.

ПОГЛАВЈЕ 15

1 И во петтата година од четвртата недела од овој јубилеј, [1979 часот] во третиот месец, во средината на

месецот, Аврам го прослави празникот на првите плодови од жетвата на житото.
2 И принесе нови жртви на жртвеникот, првините од плодот, на Господа: јуница, коза и овца на жртвеникот како жртва паленица на Господа; нивните плодови и нивните приноси за налив ги принесе на жртвеникот со темјан.
3 И му се јави Господ на Аврама и му рече: „Јас сум Бог Семоќен; биди убеден пред Мене и биди совршен.
4 И ќе склучам завет меѓу мене и тебе, и ќе те умножам многу.
5 А Аврам падна ничкум, а Бог му проговори и рече:
6 „Ете, Мојата одредба е со Тебе,
И ќе бидеш татко на многу народи.
7 И повеќе нема да ти се вика Аврам,
Но, отсега, засекогаш, твоето име ќе биде Авраам.
Зашто те направив татко на многу народи.
8 И ќе те направам многу голем,
И ќе те направам народи,
И од тебе ќе излезат цареви.
9 И ќе го воспоставам заветот Мој меѓу Мене и тебе, и меѓу твоето потомство по тебе, во сите нивни родови, за вечен завет, за да бидам Бог твој и на твоето потомство по тебе.
10 <И тебе и на твоето потомство ќе ти ја дадам земјата каде што беше придојденец, земјата Хананска, за да ја поседуваш засекогаш, и Јас ќе бидам нивни Бог.'
11 И му рече Господ на Авраам: „А ти пази го Мојот завет, ти и твоето потомство по тебе; и обрежете го секое машко меѓу вас, и обрежете ги вашите предубедувања; и тоа ќе биде знак на вечен завет меѓу Мене и вас.
12. И обрезајте го детето на осмиот ден, секое машко од вашите поколенија, родено во куќата или купено со пари од странец, кого сте го стекнале, а не е од вашето семе.
13. Кој ќе се роди во твојот дом, нека биде обрежан, и оние што си ги купил со пари, нека бидат обрежани, и Мојот завет ќе биде во вашето тело како вечен закон.
14 А необрезаниот маж, кој не е обрежан во месото од препуциумот свој на осмиот ден, таа душа нека биде истребена од својот народ, зашто го прекршил Мојот завет.
15 И му рече Бог на Авраам: „А Сара, твојата жена, повеќе нема да се вика Сара, туку ќе ѝ биде името Сара.
16 Ќе ја благословам и ќе ти дадам син од неа, и ќе го благословам него, и од него ќе стане народ, и цареви на народи ќе произлезат од него.
17 А Авраам падна ничкум, се зарадува и рече во срцето свое: „Зар ќе му се роди син на стогодишна личност, и ќе роди ли Сара, која има деведесет години?“
18 А Авраам му рече на Бога: „О, да беше жив Исмаил пред тебе!“
19 И Бог рече: „Да, и Сара ќе ти роди син, и ќе му го дадеш името Исак; и ќе го склучам со него Мојот завет, вечен завет, и со неговото потомство по него.“
20 А што се однесува до Исмаил, те послушав. Еве, Јас ќе го благословам, ќе го направам голем и многу ќе го умножам. Ќе роди дванаесет кнезови, и ќе направам од него голем народ.
21 Но, ќе го склучам заветот Мој со Исак, кого ќе ти го роди Сара, во овие денови, во следната година.
22 И престана да зборува со него, и Бог се вознесе од Авраам.
23 И Авраам направи како што му рече Бог, и го зеде Исмаил, својот син, и сите родени во неговиот дом, кои ги купи со своите пари, секое машко во својот дом, и им го обрежа месото од препуциумот.
24 И во истиот ден беше обрежан Авраам, и сите мажи од неговиот дом, <и родените во куќата>, и сите што ги беше купил со пари од децата на туѓинецот, беа обрежани со него.
25 Овој закон е за сите генерации довека, и нема обрежување на деновите, ниту пропуштање на еден ден од осумте дена, зашто тоа е вечна уредба, утврдена и напишана на небесните плочи.
26 И секој што се родил, чие тело од препуциумот не е обрежано на осмиот ден, не им припаѓа на децата на заветот што Господ го склучи со Авраам, туку на децата на пропаста; ниту пак има знак на него дека е Господов, туку (нему му е судено) да биде уништен и убиен од земјата и да биде искоренет од земјата, зашто го прекршил заветот на Господа, нашиот Бог.
27 Зашто сите ангели на присуството и сите ангели на осветувањето се така создадени од денот на нивното создавање, и пред ангелите на присуството и ангелите на осветувањето Тој го освети Израел, за да бидат со Него и со Неговите свети ангели.
28. И заповедај им на синовите Израилеви да го пазат знакот на овој завет од поколенијата нивни како вечна одредба, и нема да бидат искоренети од земјата.
29 Зашто заповедта е воспоставена како завет, дека ќе ја почитуваат засекогаш меѓу сите синови Израилеви.
30 Господ не ги натера Исмаил, неговите синови, неговите браќа и Исав да Му се приближат, и не ги избра затоа што се Авраамови деца, туку затоа што ги познаваше, туку го избра Израел да биде Свој народ.
31 И го освети и го собра од сите синови човечки, зашто има многу народи и многу народи, и сите се Негови, и над сè постави духови на власт за да ги одвратат од Него.
32 Но над Израел не постави никаков ангел ни дух, зашто Тој е единствен нивни владетел, и Тој ќе ги зачува и ќе ги побара од раката на Своите ангели и Своите духови, и од раката на сите Свои сили, за да може да ги зачува и благослови, и тие да бидат Негови, а Тој да биде нивни отсега и засекогаш.
33 И сега ти објавувам дека синовите Израилеви нема да се држат до оваа уредба и нема да ги обрежуваат своите синови според целиот овој закон; зашто во телото на своето обрежување ќе го изостават ова обрежување на своите синови, и сите тие, синови на Велијар, ќе ги остават своите синови необрежани како што се родиле.
34 И ќе има голем гнев од Господа врз синовите Израилеви, зашто го напуштија Неговиот завет и се оддалечија од Неговиот збор, и разгневија и хулеа, бидејќи не го почитуваа одредбата на овој закон; зашто се однесуваа кон своите членови како кон незнабошците, за да бидат отстранети и искоренети од земјата. И повеќе нема да има прошка ниту прошка за

нив [за да има прошка и помилување] за сите гревови на оваа вечна грешка.

ПОГЛАВЈЕ 16

1 И на младата месечина во четвртиот месец му се јавивме на Авраам кај дабот Мамре, разговаравме со него и му објавивме дека ќе му даде син од неговата жена Сара.
2 И Сара се насмеа, зашто слушна дека сме ги кажале овие зборови со Авраам, и ја опоменавме, но таа се исплаши и негираше дека се смеела поради тие зборови.
3 И ѝ го кажавме името на нејзиниот син, како што неговото име е запишано на небесните плочи (т.е. Исак),
4 И (дека) кога ќе се вратиме кај неа во одредено време, таа ќе зачне син.
5 И во овој месец Господ ги изврши Своите судови врз Содом, Гомора, Севоим и целиот Јордански крај, и ги изгоре со оган и сулфур, и ги уништи до ден-денес, како што ти ги објавив сите нивни дела, дека се многу зли и грешни, дека се оскрнуваат и вршат блуд во своето тело и прават нечистотија на земјата.
6 И, на сличен начин, Бог ќе изврши суд врз местата каде што постапиле според нечистотијата на Содомците, како што беше судот на Содом.
7 А Лот го спасивме, зашто Бог се сети на Авраам и го испрати од средината на пропаста.
8 И тој и неговите ќерки направија грев на земјата, каков што не беше на земјата од деновите на Адам до неговото време; зашто човекот легна со своите ќерки.
9 И, ете, беше заповедано и врежано за целото Негово потомство, на небесните плочи, да се отстранат и искоренат, и да се изврши суд врз нив како судот во Содом, и да не остане никакво потомство од човекот на земјата во денот на осудата.
10 И во тој месец Авраам се пресели од Хеврон, и се насели меѓу Кадес и Сур, во планините Герар.
11 И во средината на петтиот месец се пресели оттаму и се насели кај Изворот на заклетвата.
12 А во средината на шестиот месец Господ ја посети Сара и направи со неа како што рече, и таа зачна.
13 И таа роди син во третиот месец, а во средината на месецот, во времето кога Господ му зборуваше на Авраам, на празникот на првите плодови од жетвата, се роди Исак.
14 И Авраам го обрежа својот син на осмиот ден; тој беше првиот што беше обрежан според заветот што е утврден засекогаш.
15 И во шестата година од четвртата седмица дојдовме кај Авраам, кај Изворот на заклетвата, и му се јавивме [како што ѝ кажавме на Сара дека треба да се вратиме кај неа, и таа ќе зачнеше син.
16 И се вративме во седмиот месец и ја најдовме Сара бремена пред нас, го благословивме и му објавивме сè што беше одлучено за него, дека нема да умре додека не роди уште шест сина и не ги види пред да умре, туку дека во Исак ќе се нарече неговото име и потомство.
17 И (да) сите потомци на неговите синови треба да бидат незнабошци и да се сметаат меѓу незнабошците; но од синовите на Исак еден треба да стане свето потомство, а не да се смета меѓу незнабошците.
18 Зашто тој требаше да стане дел од Севишниот, и целото негово потомство требаше да падне во посед на Бога, за да биде на Господа народ за (Негово) посед над сите народи и да стане царство и свештеници и свет народ.
19 И отидовме и ѝ кажавме на Сара сè што ѝ кажавме, и двајцата се зарадуваа со голема радост.
20 И изгради таму жртвеник на Господа, Кој го избави и Кој го радуваше во земјата на неговото придојде; и славеше радосен празник седум дена во тој месец, близу до жртвеникот што го беше изградил кај Изворот на заклетвата.
21 И изгради колиби за себе и за своите слуги на овој празник, и беше првиот што го прослави празникот на шаторите на земјата.
22 И во текот на тие седум дена, секој ден му принесуваше на Господа жртва паленица: два вола, два овни, седум овци и еден козел, како жртва за грев, за да се искупи со неа за себе и за своето потомство.
23 И како жртва за благодарност принесе седум овни, седум јарињa, седум овци и седум кози, со нивните приноси од овошје и нивните приноси за прелив; а целиот негов лој го изгоре на жртвеникот, како избрана жртва на Господа за пријатен мирис.
24 И наутро и навечер гореше миризливи материи, темјан и галбан, и стакте, и нард, и смирна, и зачин, и костум; сите овие седум ги принесуваше, згмечени, измешани во еднакви делови (и) чисти.
25 И го славеше овој празник седум дена, радувајќи се од сето свое срце и од сета своја душа, тој и сите што беа во неговиот дом, и немаше со него ниту странец, ниту некој необрезан.
26 И го благослови својот Творец, Кој го создаде во неговиот род, зашто го создаде според Својата волја; зашто знаеше и согледа дека од него ќе изникне садница на праведност за вечните генерации, а од него свето семе, за да стане како Оној, Кој создаде сè.
27 И благослови и се зарадува, и го нарече овој празник празник Господов, радост прифатлива за Севишниот Бог.
28 И го благословивме засекогаш, и целото негово потомство по него низ сите земни поколенија, зашто го прослави овој празник во неговото време, според сведоштвото на небесните плочи.
29Затоа е наведено на небесните плочи за Израелците дека ќе го славаат празникот Сеници седум дена со радост, во седмиот месец, прифатлив пред Господа - вечен закон за нивните поколенија, секоја година.
30. И за тоа нема ограничување на деновите, зашто е определено засекогаш за Израелците да го славаат, да живеат во колиби, да стават венци на главите свои и да земаат лиснати гранки и врби од потокот.
31 И Авраам зеде гранки од палми и плодови од убави дрвја, и секој ден одејќи околу олтарот со гранките седум пати наутро, радосно го фалеше и му благодареше на својот Бог за сè.

ПОГЛАВЈЕ 17

1 И во првата година од петтата седмица, Исак беше одбиен од доење во овој јубилеј, [1982 АМ] и Авраам приреди голема гозба во третиот месец, на денот кога неговиот син Исак беше одбиен од доење.
2 И Исмаил, синот на Агар Египќанецот, стоеше пред лицето на Авраам, неговиот татко, на своето место. Авраам се радуваше и го благослови Бога, зашто ги виде своите синови и не умре без деца.
3 И се сети на зборовите што му ги кажа во денот кога Лот се раздели од него, и се зарадува што Господ му даде семе на земјата за да ја наследи земјата, и го благослови со сета уста Творецот на сè.
4 И Сара го виде Исмаил како игра и танцува, а Авраам се радуваше со голема радост, па му завидуваше на Исмаил и му рече на Авраам: „Истерај ја оваа робинка и нејзиниот син, зашто синот на оваа робинка нема да биде наследник со мојот син Исак!“
5 И на Авраам му беше тешко, поради неговата слугинка и поради неговиот син, да ги истера од себе.
6 И Бог му рече на Авраам: „Нека не ти биде тешко поради детето и поради робинката; сè што ти рече Сара, послушај ги нејзините зборови и исполни ги, зашто во Исак ќе се наречат твоето име и твоето потомство.“
7 А од синот на оваа робинка ќе направам од него голем народ, зашто е од твоето потомство.“
8 А Авраам стана рано наутро, зеде леб и мев со вода, ги стави на раменатa на Агар и на детето и ја пушти.
9 И таа отиде и талкаше во пустината Вирсавеја, и водата во мешината се потроши, а детето ожедне, не можеше да оди понатаму и падна.
10 Мајка му го зеде, го фрли под една маслинка и отиде и седна спроти него, на растојание од еден стрелен истрел, зашто си велеше: „Да не ја видам смртта на моето дете!“ Седејќи, плачеше.
11 И еден ангел Божји, еден од светите, ѝ рече: „Зошто плачеш, Агар? Стани, земи го детето и држи го во раката своја, зашто Бог го чу твојот глас и го виде детето.“
12 И ги отвори очите и виде бунар со вода, па отиде и го наполни мевот свој со вода, и му даде на детето свое да се напои, па стана и тргна кон пустината Фаран.
13 И детето порасна и стана стрелец, и Бог беше со него, и мајка му му зеде жена од ќерките египетски.
14 И таа му роди син, и тој го нарече Навајот, зашто рече: „Господ беше близу до мене кога Го повикав.“
15 И се случи во седмата недела, во првата година од тоа, [2003 часот] во првиот месец од овој јубилеј, на дванаесеттиот од овој месец, имаше гласови на небото за Авраам, дека тој е верен во сè што му кажал, и дека го сака Господа, и дека во секоја неволја е верен.
16 И кнезот Мастема дојде и рече пред Бога: „Ете, Авраам го сака својот син Исак и му е мило повеќе од сè друго; кажи му да го принесе како жртва паленица на олтарот, и ќе видиш дали ќе ја исполни оваа заповед и ќе знаеш дали е верен во сè што го искушуваш.“
17 И Господ знаеше дека Авраам е верен во сите негови неволји; зашто го искуша преку неговата земја и со глад, и го искуша со богатството на царевите, и повторно го искуша преку неговата жена, кога таа беше одвоена (од него), и со обрежување; и го искуша преку Исмаил и Агар, неговата слугинка, кога ги отпушти.
18 И во сè што го искуша, се покажа верен, и неговата душа не беше нетрпелива, ниту пак бавен во дејствувањето, зашто беше верен и љубител на Господа.

ПОГЛАВЈЕ 18

1 И Бог му рече: „Авраме, Авраме!“ Тој рече: „Еве ме!“
2 И рече: „Земи го својот возљубен син, кого го сакаш, Исак, па оди во високата земја и жртвувај го на една од планините што ќе ти ги покажам.“
3 И стана рано наутро, го оседла ослето, ги зеде со себе двајцата момци и својот син Исак, и ги исече дрвата за жртвата паленица. На третиот ден отиде на тоа место и го виде местото оддалеку.
4 И стигна до еден бунар со вода и им рече на своите момци: „Останете тука со магарето, а јас и момчето ќе одиме (онде), и откако ќе се поклониме, ќе се вратиме кај вас.“
5 И ги зеде дрвата за жртвата паленица и ги стави врз својот син Исак; а тој ги зеде во рака огнот и ножот, и двајцата отидоа заедно на тоа место.
6 Исак му рече на татка си: „Татко!“ А тој рече: „Еве ме, сине мој!“ А тој му рече: „Еве го огнот, ножот и дрвата; каде е овцата за жртвата паленица, тато?“
7 И рече: „Бог ќе си обезбеди овца за жртва паленица, сине мој!“ И се приближи до местото на Божјата гора.
8 И изгради жртвеник, ги стави дрвата на жртвеникот, го врза својот син Исак и го постави врз дрвата што беа на жртвеникот, па ја испружи раката за да го земе ножот и да го заколе својот син Исак.
9 И стоев пред него и пред кнезот Мастема, и Господ рече: „Кажи му да не крева рака на момчето, ниту да му прави ништо, зашто покажав дека се бои од Господа.“
10 И го повикав од небото и му реков: „Авраме, Авраме!“ А тој се исплаши и рече: „Еве ме!“
11 И му реков: „Не кревај рака на момчето и не му прави ништо, зашто сега покажав дека се боиш од Господа и не ми го скрати синот свој, својот првороден син.“
12 И кнезот Мастема се засрами; и Авраам ги крена очите и виде, и ете, овен фатен... за роговите, и Авраам отиде и го зеде овенот и го принесе како жртва паленица наместо својот син.
13 И Авраам го нарече тоа место „Господ виде“, така што на планината се вели дека Господ виде: тоа е планината Сион.
14 И Господ го повика Авраам по име по втор пат од небото, како што ни покажа дека му зборуваме во името Господово.
15 И рече: „Се колнам во Себеси, вели Господ, зашто го направи ова и не го лиши од Мене својот син, својот возљубен син, дека со благослов ќе те благословам и со множење ќе го умножам твоето потомство, како ѕвездите небесни и како песокот на морскиот брег, и твоето потомство ќе ги наследи градовите на своите непријатели,

16 И во твоето потомство ќе бидат благословени сите народи на земјата, зашто ти го послуша гласот Мој, и им покажав на сите дека си верен кон Мене во сè што ти реков: оди во мир.
17 И Авраам отиде кај своите младичи, и тие станаа и отидоа заедно во Вирсавеја, а Авраам [2010 АМ] се насели кај Изворот на Заклетвата.
18 И го славеше овој празник секоја година, седум дена со радост, и го нарекуваше празник Господов според седумте дена во кои одеше и се враќаше во мир.
19 И според тоа, на небесните плочи е заповедано и напишано во врска со Израел и неговото потомство, тие да го слават овој празник седум дена со празнична радост.

ПОГЛАВЈЕ 19

1 Во првата година, од првата седмица на четириесет и втората јубилејна година, Авраам се врати и се насели спроти Хеврон, односно Киријат Арба, две седмици години.
2 И во првата година, од третата седмица од овој јубилеј, се навршија деновите на животот на Сара, и таа умре во Хеврон.
3 И Авраам отиде да ја оплакува и да ја погребе, и го испитавме [да видиме] дали неговиот дух е трпелив и дали не се налути во зборовите од устата своја; и се најде трпелив во ова и не се вознемири.
4. Зашто во трпение на духот разговараше со децата на Хет, со намера да му дадат место каде што ќе ги погреба своите мртви.
5 И Господ му даде милост пред сите што го видоа, и тој со љубезност ги замоли синовите Хетеви, и тие му ја дадоа земјата на Двојната Пештера спроти Мамре, односно Хеврон, за четиристотини сребрени сикли.
6 И го молеа, велејќи: „Ќе ти го дадеме бесплатно!“ Но тој не сакаше да го земе од нивните раце бесплатно, зашто ја даде цената на местото, парите во целост, и се поклони пред нив двапати, а потоа го погреба својот мртовец во двојната пештера.
7 И сите денови од животот на Сара беа сто дваесет и седум години, односно два јубилеја и четири недели и една година. Тоа се деновите од годините на животот на Сара.
8 Ова е десеттото искушение со кое беше искушан Авраам, и се покажа дека е верен и трпелив по дух.
9 И не рече ниту еден збор за гласот што се шириле во земјата дека Бог рекол дека ќе му ја даде нему и на неговото потомство по него, и побара место таму за да ги погреба своите мртви; зашто се најде верен и беше запишан на небесните плочи како пријател Божји.
10 А во четвртата година зеде жена за својот син Исак, по име Ревека [2020 АМ] [ќерка на Ветуил, син на Нахор, брат на Авраам], сестра на Лаван и ќерка на Ветуил; а Ветуил беше син на Мелха, која беше жена на Нахор, брат на Авраам.
11 А Авраам си зеде и трета жена, по име Хетура, од ќерките на неговите слуги, зашто Агара умре пред Сара. И таа му роди шест сина: Зимрам, Јоксан, Медан, Мадијан, Јешвак и Шуа, во текот на две недели години.
12 А во шестата седмица, во втората година од неа, Ревека му роди на Исак два сина, Јакова и Исав,
13 И [2046 часот] Јаков беше човек мазен и исправен, а Исав беше свиреп, човек од полето, влакнест, а Јаков живееше во шатори.
14 И младите пораснаа, и Јаков научи да пишува; а Исав не учеше, зашто беше полски човек и ловец; учеше војна, и сите негови дела беа жестоки.
15 А Авраам го сакаше Јаков, а Исак го сакаше Исав.
16 И Авраам ги виде делата на Исав и знаеше дека во Јаков ќе се нарече неговото име и неговото потомство; и ја повика Ревека и даде заповед за Јаков, зашто знаеше дека и таа го сака Јаков многу повеќе од Исав.
17 И тој ѝ рече: „Ќерко моја, чувај го мојот син Јаков, зашто тој ќе биде наместо мене на земјата, и за благослов меѓу синовите човечки, и за слава на целото потомство Симово.“
18 Зашто знам дека Господ ќе го избере него за народ за Своја сопственост, меѓу сите народи што се на лицето на земјата.
19 И ете, мојот син Исак го сака Исав повеќе од Јакова, но гледам дека ти навистина го сакаш Јакова.
20 Уште повеќе ја зголеми својата милост кон него, и нека твоите очи бидат насочени кон него со љубов, зашто тој ќе ни биде благослов на земјата отсега па до сите земни поколенија.
21 Нека твоите раце бидат силни, и нека твоето срце се радува за твојот син Јаков, зашто го возљубив многу повеќе од сите мои синови. Тој ќе биде благословен засекогаш, и неговото потомство ќе ја исполни целата земја.
22 Ако некој може да го изброи песокот земјен, ќе се изброи и неговото семе.
23 И сите благослови со кои Господ ме благослови мене и моето потомство ќе му припаѓаат на Јаков и на неговото потомство засекогаш.
24 И во неговото потомство ќе биде благословено моето име, и името на моите татковци, Сим, Ноав, Енох, Малалеил, Енос, Сит и Адам.
25 И тие ќе послужат за поставување на темелите на небото, и за утврдување на земјата, и за обновување на сите светила што се на небесниот свод.
26 И го повика Јакова пред очите на Ревека, мајка му, го бакна, го благослови и рече:
27 „Јакове, сине мој возљубен, кого го сака душата моја, нека те благослови Бог одозгора на небесниот свод и нека ти ги даде сите благослови со кои ги благослови Адам, Енох, Ное и Сим; и сè што ми кажа и сè што ми вети дека ќе ми го даде, нека се прилепи за тебе и за твоето потомство засекогаш, како што е небото над земјата.“
28 И духовите на Мастема нема да владеат над тебе или над твоето потомство за да те одвратат од Господа, кој е твој Бог отсега па натаму и засекогаш.
29 И нека Господ Бог ти биде татко, а ти првороден син, и на народот засекогаш.
30 Оди си во мир, сине мој!“ И двајцата отидоа заедно од Авраам.
31 А Ревека го сакаше Јаков со сето свое срце и со сета своја душа, многу повеќе од Исав; а Исак го сакаше Исав многу повеќе од Јаков.

ПОГЛАВЈЕ 20

1 И на четириесет и втората јубилејна година, во првата година од седмата седмица, Авраам ги повика Исмаил, [2052 (2045?) АМ] и неговите дванаесет синови, и Исак и неговите два сина, и шесте синови на Кетура, и нивните синови.
2 И им заповеда да го почитуваат патот Господов; да работат праведност и да го сакаат секој својот ближен и да постапуваат така меѓу сите луѓе; секој од нив да оди во согласност со нив, правејќи суд и праведност на земјата.
3 За да ги обрежат своите синови, според заветот што Тој го склучи со нив, и да не отстапуваат ни десно ни лево од сите патеки што ни ги заповеда Господ; и да се чуваме од секаков блуд и нечистота, [и да се откажеме од секаков блуд и нечистота меѓу нас].
4А ако некоја жена или девојка изврши блуд меѓу вас, изгорете ја со оган; нека не блудуваат со неа според своите очи и според своето срце; и нека не земаат жени од ќерките ханаански, зашто семето ханаанско ќе биде искоренето од земјата.
5 И им раскажа за судот на џиновите и за судот на Содомците, како биле судени поради нивната злоба и умреле поради нивниот блуд, нечистота и меѓусебна расипаност преку блуд.
6 „И чувајте се од секаков блуд и нечистотија, и од секаква осквернетост на гревот, за да не го направите нашето име проклетство, и целиот ваш живот потсмевање, и сите ваши синови да бидат уништени од меч, и да бидете проколнати како Содом, и сите ваши остатоци како синовите Гоморски.“
7 Ве молам, синови мои, љубете го небесниот Бог и држете се до сите Негови заповеди, и не одете по нивните идоли и по нивните нечистотии,
8 И не правете си излеани или резбани богови, зашто тие се суета и во нив нема дух; зашто тие се дело на човечки раце, и сите што се надеваат на нив, не се надеваат на ништо.
9 Не им служете, ниту им се поклонувајте, туку служете Му на Севишниот Бог и поклонувајте Му се постојано: и секогаш надевајте се на Неговото лице, и работете правда и праведност пред Него, за да ви биде благонаклонет и да ви ја даде Својата милост, и да ви праќа дожд наутро и навечер, и да ги благослови сите ваши дела што сте ги направиле на земјата, и да го благослови вашиот леб и вашата вода, и да го благослови плодот на вашата утроба и плодот на вашата земја, и стадата на вашиот добиток и стадата на вашите овци.
10 И ќе бидете благослов на земјата, и сите народи на земјата ќе ве посакуваат, и ќе ги благословуваат вашите синови во Мое име, за да бидат благословени како што сум јас.
11 И им даде дарови на Исмаил и на неговите синови, и на синовите Хетурини, и ги отпушти од својот син Исак, и сè му даде на својот син Исак.
12 И Исмаил и неговите синови, и синовите Хетурини и нивните синови, отидоа заедно и се населија од Фаран до влезот на Вавилон во целата земја што е кон исток, спроти пустината.
13 И овие се измешаа едни со други, и ги нарекоа Арапи и Исмаилци.

ПОГЛАВЈЕ 21

1 И во шестата година од седмата недела од овој јубилеј, Авраам го повика својот син Исак и [2057 (2050?) АМ] му заповеда: „Старев и не го знам денот на мојата смрт, а сум сит од моите денови.“
2 И ете, имам сто седумдесет и пет години, и во текот на сите денови од мојот живот се сеќавав на Господа и со сето срце се трудев да ја вршам Неговата волја и да одам праведно по сите Негови патишта.
3 Мојата душа ги замрази идолите, <и ги презирав оние што им служеа, и го дадов срцето и духот мој> за да се трудам да ја вршам волјата на Оној, Кој ме создаде.
4 Зашто Тој е жив Бог, и Тој е свет и верен, и Тој е праведен над сите, и кај Него нема пристрасност, ниту примање дарови; зашто Бог е праведен и извршува суд над сите што ги прекршуваат Неговите заповеди и го презираат Неговиот завет.
5 И ти, сине мој, пази ги Неговите заповеди, Неговите уредби и Неговите судови, и не оди по гнасотии, по резбани ликови и по излеани ликови.
6 И не јадете крв од животни, говеда или од која било птица што лета на небото.
7А ако заколиш жртва како прифатлива жртва за мир, заколи ја и излеј ја нејзината крв врз жртвеникот, а целата маст од жртвата стави ја на жртвеникот со ситно брашно и лебниот принос измешан со масло, со неговиот принос за прелив, сè заедно принеси го на жртвеникот за жртви паленици; тоа е пријатен мирис пред Господа.
8 А лојот од жртвата за благодарност принеси го на огнот што е на жртвеникот, лојот што е на стомакот, сиот лој што е на утробата и на двата бубрега, и сиот лој што е на нив, а на слабините и црниот дроб извади ги заедно со бубрезите.
9 И сè ова принесете го за пријатен мирис, угоден пред Господа, со неговиот лебен принос и со неговиот прелив, за пријатен мирис, леб на жртвата за Господа.
10 И јадете го неговото месо на тој ден и на вториот ден, и сонцето нека не зајде врз него на вториот ден додека не се изеде, и нека не остане ништо до третиот ден; зашто тоа не е прифатливо [зашто не е одобрено] и нека не се јаде повеќе, и секој што ќе јаде од него ќе си нанесе грев; зашто така го најдов запишано во книгите на моите предци, и во зборовите на Енох, и во зборовите на Ное.
11. И врз сите твои приноси посипај сол, и нека не недостига солта на заветот во сите твои приноси пред Господа.
12 А што се однесува до дрвото за жртвите, внимавај да не донесеш (друго) дрво за олтарот, покрај овие: чемпрес, ловор, бадем, ела, бор, кедар, савина, смоква, маслинка, смирна, ловор, аспалата.
13 И од овие видови дрва поставете на олтарот под жртвата, такви што се испитани по својот изглед, и не ставајте (на нив) распукано или темно дрво, (но) тврдо

и чисто, без маана, здраво и ново израснато; и не ставајте (на нив) старо дрво, [зашто неговиот мирис исчезна] зашто повеќе нема мирис во него како порано.
14 Освен овие дрва, нема друго што ќе ставиш (на олтарот), зашто мирисот се шири, а мирисот на неговиот мирис не се искачува до небото.
15. Пази ја оваа заповед и исполнувај ја, сине мој, за да бидеш праведен во сите свои дела.
16 И биди секогаш чист во телото свое, и измиј се со вода пред да пристапиш да принесеш жртва на жртвеникот, и измиј ги рацете и нозете пред да се приближиш до жртвеникот; а кога ќе завршиш со принесувањето жртва, измиј ги повторно рацете и нозете свои.
17 И нека не се појави крв на тебе ниту на облеката твоја; чувај се, сине мој, од крв, чувај се многу; покриј ја со прав.
18 И не јадете крв, зашто таа е душата; не јадете никаква крв.
19 И не земајте дарови за човечка крв, за да не се пролее неказнето, без суд; зашто токму пролеаната крв ја тера земјата да греши, а земјата не може да се исчисти од човечката крв освен со крвта на оној што ја пролеал.
20. И не примај никаков подарок за човечка крв: крв за крв, за да бидеш прифатен пред Господа, Севишниот Бог, зашто Тој е заштитник на доброто, и за да бидеш зачуван од секое зло, и за да те спаси од секаква смрт.
21 Гледам, сине мој, дека сите дела на човечките синови се грев и злоба, и сите нивни дела се нечистотија, гнасотија и валканост, и во нив нема праведност.
22 Внимавај да не одиш по нивните патишта, да не газиш по нивните патеки и да не згрешиш смртен грев пред Севишниот Бог. Инаку, Тој ќе го скрие Своето лице од тебе и ќе те предаде во рацете на твоите престапи, и ќе те искорени од земјата, а и твоето потомство од под небото, и твоето име и твоето потомство ќе исчезнат од целата земја.
23 Одвратете се од сите нивни дела и од целата нивна нечистотија, и држете се до наредбата на Севишниот Бог, и извршувајте ја Неговата волја и бидете праведни во сè.
24 И ќе те благослови во сите твои дела, и ќе издигне од тебе садница на правда по целата земја, низ сите земни поколенија, и моето име и твоето име нема да бидат заборавени под небото засекогаш.
25 Оди сине мој со мир. Нека те зајакне Севишниот Бог, мојот Бог и твојот Бог, да те исполниш со Неговата волја, и нека го благослови целото твое потомство и остатокот од твоето потомство од поколение довека, со сите праведни благослови, за да бидеш благослов на целата земја.
26 И тој си отиде од него радосен.

ПОГЛАВЈЕ 22

1 И се случи во првата недела од четириесет и четвртата јубилејна година, во втората година, односно годината во која умре Авраам, Исак и Исмаил дојдоа од Изворот на заклетвата за да го прослават празникот на седмиците - односно празникот на првите плодови од жетвата - кај Авраам, нивниот татко, и Авраам се радуваше што дојдоа неговите двајца синови.
2 Зашто Исак имаше многу имоти во Вирсавеја, и Исак одеше да го види својот имот и да се врати кај татка си.
3 Во тие денови, Исмаил дојде да го види својот татко, и двајцата дојдоа заедно, и Исак принесе жртва за паленица и ја принесе на жртвеникот на својот татко, што го беше направил во Хеврон.
4 И принесе благодарствена жртва и направи гозба од радост пред Исмаил, својот брат. А Ревека направи нови колачи од свежото жито и му ги даде на Јаков, својот син, за да му ги однесе на Авраам, неговиот татко, од првите плодови на земјата, за да може да јаде и да го благослови Создателот на сè пред да умре.
5 И Исак, исто така, му испрати на Авраам, преку раката на Јаков, најдобра благодарствена жртва, за да јаде и да пие.
6 И јадеше и пиеше, и Го благослови Севишниот Бог, Кој ги создаде небото и земјата, Кој ги создаде сите плодови на земјата и им ги даде на синовите човечки, за да јадат и пијат и да Го благословуваат својот Создател.
7 „И сега Ти благодарам Тебе, Боже мој, што ми го покажа овој ден: ете, имам сто седумдесет и петнаесет години, стар сум и полн со денови, и сите мои денови ми се мир.“
8 Мечот на непријателот не ме победи во сè што ми даде мене и на моите деца, во сите денови на мојот живот, па сè до денес.
9 Боже мој, нека Твојата милост и Твојот мир бидат врз Твојот слуга и врз потомството на неговите синови, за да бидат тие Твои избран народ и наследство меѓу сите народи на земјата отсега па до сите денови на земните поколенија, во сите векови.“
10 И го повика Јакова и рече: „Сине мој Јакове, нека те благослови Бог на сите и нека те зајакне да ја вршиш правдата и Неговата волја пред Него, и нека те избере тебе и твоето потомство за да станете народ за Негово наследство според Неговата волја засекогаш.
11 И ти, сине мој, Јакове, приближи се и бакни ме!“ И тој се приближи и го бакна, а тој рече: „Благословен да е мојот син Јаков и сите синови на Бога Севишниот, во сите векови! Нека ти даде Бог семе на правда, и нека освети некои од твоите синови среде целата земја; нека ти служат народите, и сите народи нека се поклонат пред твоето потомство.“
12 Биди силен пред луѓето и владеј над целото семе Ситово. Тогаш твоите патишта и патиштата на твоите синови ќе бидат оправдани, за да станат свет народ.
13 Нека ти ги даде Севишниот Бог сите благослови, со кои ме благослови мене, и со кои ги благослови Ное и Адам; нека почиваат на светата глава на твоето потомство од колено на колено довека.
14 И нека те очисти од секаква неправда и нечистотија, за да ти бидат простени сите престапи што си ги направил од незнаење. И нека те зајакне и нека те благослови. И нека ја наследиш целата земја.
15 И нека го обнови Својот завет со тебе, за да Му бидеш народ, Негово наследство за сите векови, и да ти

биде Тој тебе и на твоето потомство Бог во вистина и правда во сите денови на земјата.
16 И ти, сине мој Јакове, сети се на моите зборови и пази ги заповедите на Авраам, твојот татко: одвои се од народите и не јади со нив; и не прави според нивните дела и не станувај нивни другар, зашто нивните дела се нечисти, и сите нивни патишта се валканост и гнасотија и нечистотија.
17 Тие им принесуваат жртви на мртвите, и се поклонуваат на зли духови, и јадат над гробовите, и сите нивни дела се суета и ништожност.
18 Тие немаат срце да разберат, и нивните очи не гледаат што се нивните дела, и како грешат кога му велат на парче дрво: „Ти си мој Бог!“ И на камен: „Ти си мој Господ и ти си мој избавител.“ [А тие немаат срце.]
19 А тебе, сине мој Јакове, нека ти помогне Севишниот Бог, нека те благослови небесниот Бог и нека те отстрани од нивната нечистотија и од сите нивни гревови.
20. Пази се, сине мој Јакове, да не земеш жена од потомството на ќерките ханаански, зашто целото негово потомство ќе биде искоренето од земјата.
21 Зашто, поради престапот на Хам, Ханан погреши, и целото негово потомство ќе биде истребено од земјата и сите нејзини остатоци, и никој што ќе произлезе од него нема да биде спасен на денот на судот.
22 А што се однесува до сите обожаватели на идоли и нечестивите
(а) Нема да има надеж за нив во земјата на живите;
(б) И нема да има спомен за нив на земјата;
(в) Зашто ќе слезат во Шеол,
(г) И во местото на осудата ќе одат,
Како што децата на Содом беа однесени од земјата, така ќе бидат однесени сите што се поклонуваат на идоли.
23 Не плаши се, сине мој Јакове, и не плаши се, сине Авраамов! Нека те чува Севишниот Бог од пропаст и од сите патишта на заблудата нека те избави.
24 Овој дом го изградив за себе, за да го ставам името Мое на земјата. [Тебе ти е даден и на твоето потомство засекогаш], и ќе се вика дом Авраамов; тебе ти е даден и на твоето потомство засекогаш; зашто ти ќе го изградиш мојот дом и ќе го утврдиш моето име пред Бога засекогаш. Твоето потомство и твоето име ќе постојат во сите поколенија на земјата.“
25 И престана да му заповеда и да го благословува.
26 И двајцата легнаа заедно на еден кревет, а Јаков спиеше во прегратката на Авраам, таткото на својот татко, и го бакна седум пати, и неговата љубов и неговото срце се радуваа за него.
27 И го благослови од се срце и рече: „Севишниот Бог, Бог на сите и Творец на сите, Кој ме изведе од Ур Халдејски за да ми ја даде оваа земја да ја наследам засекогаш и за да воспоставам свето семе - благословен да е Севишниот засекогаш!“
28 И го благослови Јакова и рече: „Сине мој, над кого се радувам со сето мое срце и со сета моја љубов, нека Твојата благодат и Твојата милост се вознесуваат врз него и врз неговото потомство засекогаш.
29. И не го напуштај, ниту го отфрлај од сега па натаму до вечните денови, и нека се отворат очите Твои врз него и врз неговото потомство, за да го зачуваш и да го благословиш, и да го осветиш како народ за Твое наследство.
30 И благослови го со сите Твои благослови отсега па сè до сите денови на вечноста, и обнови го Твојот завет и Твојата благодат со него и со неговото потомство според сета Твоја добра волја за сите генерации на земјата.“

ПОГЛАВЈЕ 23

1 И ги стави двата прста на Јаков на неговите очи, и Го благослови Бога на боговите, и го покри лицето свое, и ги испружи нозете свои, и заспа во вечен сон, и се придружи на своите татковци.
2 И покрај сето ова, Јаков лежеше во неговите гради и не знаеше дека Авраам, таткото на неговиот татко, е мртов.
3 И се разбуди Јаков од сонот, и ете, Авраам беше студен како мраз, и рече: „Татко, татко!“ Но никој не проговори, и тој знаеше дека е мртов.
4 И стана од прегратката своја, отрча и ѝ кажа на Ревека, мајка си; и Ревека отиде кај Исак ноќе и му кажа; и отидоа заедно, а со нив и Јаков, со светилка во раката негова; и кога влегоа, го најдоа Авраам како лежи мртов.
5 И Исак падна на лицето на таткото свој, заплака и го бакна.
6 И се слушнаа гласови во домот Авраамов, и Исмаил, неговиот син, стана и отиде кај Авраам, неговиот татко, и плачеше за Авраам, неговиот татко, тој и целиот дом Авраамов, и плачеа со голем плач.
7 И неговите синови Исак и Исмаил го погребаа во двојната пештера, близу до неговата жена Сара, и плачеа за него четириесет дена, сите луѓе од неговиот дом, и Исак и Исмаил, и сите нивни синови, и сите синови Хетурини на нивните места; и деновите на плачење за Авраам завршија.
8 И поживеа три јубилеи и четири седмици години, сто седумдесет и пет години, и ги дополни деновите од својот живот, стар и сит од денови.
9 Зашто деновите на предците, во нивниот живот, беа деветнаесет јубилеи; а по Потопот почнаа да растат помалку од деветнаесет јубилеи, и да се намалуваат јубилеите, и брзо да стареат, и да бидат сити со своите денови поради многубројните неволји и злобата на нивните патишта, со исклучок на Авраам.
10. Авраам беше совршен во сите свои дела пред Господа и благоугоден во праведноста во сите денови од својот живот; и ете, не дополни четири јубилеи во својот живот, кога остаре поради беззаконието и беше сит од своите денови.
11 И сите генерации што ќе произлезат од ова време до денот на големиот суд ќе остарат брзо, пред да наполнат два јубилеја, и нивното знаење ќе ги напушти поради нивната старост и целото нивно знаење ќе исчезне.
12 И во тие денови, ако некој проживее јубилеј и пол години, ќе се вели за него: „Долго живеел, а

поголемиот дел од неговите денови се болка, тага и мака, и нема мир.“
13 Зашто несреќата доаѓа по несреќата, и раната по раната, и неволјата по неволјата, и лошите вести по лошите вести, и болеста по болеста, и сите лоши осуди како овие, една по друга, болест и соборување, и снег и мраз и мраз, и треска, и треска, и успанство, и глад, и смрт, и меч, и ропство, и секакви неволји и маки.“
14 И сето ова ќе дојде врз зло поколение, кое престапува на земјата; нивните дела се нечистотија и блуд, и осквернување и гнасотии.
15 Тогаш ќе речат: „Деновите на предците беа многубројни, дури и до илјада години, и беа добри; но, ете, деновите на нашиот живот, ако некој живеел многу, се шеесет години, а ако е силен, шеесет години, а тие се лоши, и нема мир во деновите на ова зло поколение.“
16 И во таа генерација синовите ќе ги убедат своите татковци и своите старешини за грев и неправда, и за зборовите од нивната уста и за големите злодела што ги прават, и во врска со нивното напуштање на заветот што Господ го склучи меѓу нив и Него, дека треба да ги почитуваат и извршуваат сите Негови заповеди и Неговите уредби и сите Негови закони, без да отстапуваат ниту надесно ниту налево.
17 Зашто сите прават зло, и секоја уста зборува неправда, и сите нивни дела се нечистотија и гнасотија, и сите нивни патишта се валканост, нечистотија и погибел.
18 Ете, земјата ќе биде уништена поради сите нивни дела, и нема да има семе од лоза, ниту масло; зашто нивните дела се целосно неверни, и сите ќе загинат заедно, ѕверови, добиток, птици и сите морски риби, поради човечките синови.
19 И ќе се караат еден со друг, младиот со стариот, и стариот со младиот, сиромавиот со богатиот, сиромавиот со големиот, и просјакот со кнезот, поради законот и заветот, зашто ги заборавија заповедите, заветот, празниците, месеците, саботите, јубилеите и сите закони.
20 И тие ќе застанат <со лакови и> мечеви и ќе војуваат за да ги вратат на патот; но нема да се вратат додека не се пролее многу крв на земјата, еден од друг.
21 И оние што избегале нема да се вратат од својата беззаконие на патот на правдата, туку сите ќе се возвишат во измама и богатство, за да можат секој да земе сè што му припаѓа на својот ближен, и ќе го наречат големото име, но не со вистина и не со правда, и ќе го осквернат светињото над светињите со својата нечистотија и со расипаноста на својата осквернетост.
22 И голема казна ќе ги снајде делата на овој род од Господа, и Тој ќе ги предаде на меч, на суд, на ропство, на грабеж и на проголтување.
23 И ќе ги разбуди против нив грешниците од незнабошците, кои немаат ниту милост ниту сочувство, и кои нема да се однесуваат кон никого лицемерно, ниту кон стар ниту кон млад, ниту кон никого, зашто тие се позли и посилни во правењето зло од сите човечки синови. И ќе употребат насилство против Израел и престап против Јаков, и многу крв ќе се пролее на земјата, и нема да има никој да се собере и никој да се погребе.
24 Во тие денови тие ќе викаат гласно, ќе викаат и ќе се молат за да бидат спасени од рацете на грешниците, незнабошците; но никој нема да биде спасен.
25 И главите на децата ќе бидат бели со седа коса, а дете од три недели ќе изгледа старо како човек од сто години, а нивниот раст ќе биде уништен од неволја и угнетување.
26 И во тие денови децата ќе почнат да ги изучуваат законите, и да ги бараат заповедите, и да се враќаат на патот на правдата.
27 И деновите ќе почнат да се множат и да се множат меѓу тие човечки синови, сè додека нивните денови не се приближат до илјада години. И до поголем број години отколку што беше бројот на деновите.
28 И нема да има старец, ниту некој што не е задоволен со своите денови, зашто сите ќе бидат како деца и младичи.
29 И сите нивни денови ќе ги довршат и ќе живеат во мир и радост, и нема да има сатана ниту злобен уништувач; зашто сите нивни денови ќе бидат денови на благослов и исцелување.
30 И во тоа време Господ ќе ги излекува Своите слуги, и тие ќе станат и ќе видат голем мир, и ќе ги истераат своите противници. И праведниците ќе видат и ќе бидат благодарни, и ќе се радуваат со радост во веки веков, и ќе ги видат сите нивни судови и сите нивни клетви врз своите непријатели.
31 И нивните коски ќе почиваат во земјата, и нивните духови ќе имаат голема радост, и ќе знаат дека Господ е Кој извршува суд и покажува милост кон стотици и илјадници и кон сите што Го сакаат.
32 И ти, Мојсеј, запиши ги овие зборови, зашто така се напишани и се запишани на небесните плочи за сведоштво за сите генерации довека.

ПОГЛАВЈЕ 24

1 И се случи по смртта на Авраам, Господ го благослови Исак, неговиот син, и тој стана од Хеврон и отиде и се насели кај Изворот на Видението во првата година од третата седмица [2073 часот] од овој јубилеј, седум години.
2 И во првата година од четвртата седмица започна глад во земјата, [2080 часот] покрај првиот глад, што беше во деновите на Авраам.
3 Јаков зготви чорба од леќа, а Исав се врати од полето гладен. И му рече на Јаков, брата си: „Дај ми од оваа црвена чорба!“ Јаков му рече: „Продај ми го своето прворoдство, и јас ќе ти дадам леб, а и од оваа чорба од леќа.“
4 И Исав рече во срцето свое: „Ќе умрам; каква ми е ползата од ова прворoдство?
5 „И му рече на Јаков: „Ти го давам!“ Јаков рече: „Заколни ми се денес!“ И му се заколна.
6 Јаков му даде на својот брат Исав леб и вариво, и јадеше додека не се насити. А Исав го презре своето прворoдство. Затоа Исав го нарече името Едом, поради црвениот вариво, што му го даде Јаков за прворoдство.

7 Јаков стана постар, а Исав беше понижен од своето достоинство.
8 И гладот владееше во земјата, и Исак отиде да оди во Египет во втората година од таа седмица, и отиде кај филистејскиот цар во Герар, кај Авимелех.
9 И му се јави Господ и му рече: „Не оди во Египет; живеј во земјата што ќе ти ја кажам; преживеј во оваа земја, и Јас ќе бидам со тебе и ќе те благословам.
10 Зашто тебе и на твоето потомство ќе ти ја дадам целата оваа земја, и ќе ја исполнам заклетвата Моја, со која му се заколнав на Авраам, твојот татко, и ќе го умножам твоето потомство како ѕвездите небесни, и ќе му ја дадам на твоето потомство целата оваа земја.
11 И преку твоето потомство ќе бидат благословени сите народи на земјата, зашто твојот татко го послуша гласот Мој и ги пазеше Моите заповеди, Моите закони, Моите уредби и Мојот завет. А сега послушај го гласот Мој и живеј во оваа земја.
12 И живееше во Гелар три недели, што траеја три години.
13 И Авимелех заповеда за него [2080-2101 часот] и за сè што му припаѓаше, велејќи: „Секој што ќе го допре него или што и да е негово, ќе умре.“
14И Исак се засили меѓу Филистејците и стекна многу имот: волови, овци, камили, ослиња и многу домаќинство.
15 И посеа во филистејската земја и донесе стократно повеќе род. Исак стана многу голем, па Филистејците му завидуваа.
16 Сите бунари што ги ископаа слугите Авраамови додека беше жив Авраамов, Филистејците ги затворија по смртта на Авраам и ги наполнија со земја.
17 И Авимелех му рече на Исак: „Оди си откај нас, зашто си многу помоќен од нас!“ И Исак си замина оттаму во првата година, од седмата седмица, и се насели во долините на Герар.
18 И повторно ги ископаа бунарите за вода што ги беа ископале слугите на Авраам, неговиот татко, а кои Филистејците ги затворија по смртта на Авраам, неговиот татко, и тој ги нарече со имиња како што ги нарече Авраам, неговиот татко.
19 И слугите Исакови ископаа бунар во долината и најдоа жива вода. И пастирите од Герар се караа со пастирите Исакови, велејќи: „Водата е наша!“ И Исак го нарече бунарот името „Разврат“, зашто беа развратни со нас.
20 И ископаа втор бунар, и за него се скараа, и тој го нарече „Непријателство“. И оттаму стана и ископаа друг бунар, и за него не се скараа, и тој го нарече „Соба“. И Исак рече: „Сега Господ ни направи простор и се множивме во земјата.“
21 И оттаму се искачи на Изворот на заклетвата во првата година од првата седмица на [2108 часот] четириесет и четвртиот јубилеј.
22 И му се јави Господ таа ноќ, на младата месечина во првиот месец, и му рече: „Јас сум Бог на Авраам, твојот татко; не плаши се, зашто Јас сум со тебе; ќе те благословам и ќе го умножам твоето потомство како песок на земјата, заради Авраам, мојот слуга.“
23 И изгради таму жртвеник, што го беше изградил прво Авраам, неговиот татко, и го повика името Господово, и принесе жртва на Бога на Авраам, неговиот татко.
24 И ископаа бунар и најдоа жива вода.
25 Исаковите слуги ископаа друг бунар, но не најдоа вода. Отидоа и му кажаа на Исак дека не нашле вода. Исак рече: „Денес им се заколнав на Филистејците и ова ни е соопштено.“
26 И го нарече тоа место „Бунар на заклетвата“, зашто таму им се заколна на Авимелех и на својот пријател Охузат и на Фихол, началникот на својата војска.
27 И Исак дозна во тој ден дека под принуда им се заколнал дека ќе склучи мир со нив.
28 Во тој ден Исак ги проколна Филистејците и рече: „Проклети да бидат Филистејците до денот на гневот и негодувањето меѓу сите народи! Нека ги направи Бог за потсмев, проклетство и предмет на гнев и негодување во рацете на грешниците, незнабошците, и во рацете на Китимците!“
29 И кој ќе избега од мечот на непријателот и Китимците, нека биде истребен праведниот народ на суд од под небото, зашто тие ќе бидат непријатели и непријатели на Моите деца во сите нивни поколенија на земјата.
30 И нема да им остане ниту еден остаток, ниту еден што ќе биде спасен во денот на гневот на судот, зашто целото потомство на Филистејците е задржано како погибел, искоренување и протерување од земјата, и нема повеќе да им остане на овие Кафторимци ни име ни потомство на земјата.
31 Зашто, ако се вознесе на небото, оттаму ќе биде симнат, и ако се зацврсти на земјата, оттаму ќе биде извлечен, и ако се скрие меѓу народите, оттаму ќе биде искорен; и ако слезе во пеколот, таму ќе му биде голема осудата, и таму нема да има мир.
32 И ако отиде во ропство, ќе го убијат по патот со рацете на оние што бараат неговиот живот, и нема да му остане ни име ни потомство по целата земја, зашто ќе отиде во вечна проклетство.
33 И така е напишано и врежано за Него на небесните плочи, за да Му се постапи на денот на судот, за да биде искорен од земјата.

ПОГЛАВЈЕ 25

1 И во втората година од оваа седмица, во овој јубилеј, Ревека го повика својот син Јаков и му рече [2109 AM] велејќи: „Сине мој, не земај жена од ќерките ханаански, како Исав, твојот брат, кој си зеде две жени од ќерките ханаански, и тие ја огорчија душата моја со сите свои нечисти дела, зашто сите нивни дела се блуд и похота, и нема праведност во нив, зашто (нивните дела) се зли.
2 И јас, сине мој, те сакам неизмерно, и моето срце и мојата наклонетост те благословуваат секој час од денот и ноќната стража.
3 А сега, сине мој, послушај го гласот мој и исполни ја волјата на мајка ти, и не земај жена од ќерките на оваа земја, туку само од домот на мојот татко и од родот на мојот татко. Ќе земеш жена од домот на мојот татко, и Севишниот Бог ќе те благослови, и твоите деца ќе бидат праведен род и свето потомство.“

4Тогаш Јаков ѝ проговори на Ревека, мајка си, и ѝ рече: „Еве, мајко, имам девет недели години, ниту познавам, ниту сум допрел жена, ниту сум се верил со некого, ниту пак помислувам да земам жена од ќерките ханаански.
5 Зашто се сеќавам, мајко, на зборовите на Авраам, нашиот татко, зашто ми заповеда да не земам жена од ќерките ханаански, туку да земам жена од потомството на татковиот мој дом и од мојот род.
6 Слушнав дека на Лаван, твојот брат, му се родиле ќерки, и затоа им дадов волја да земам жена од нив.
7 И затоа се чував во духот свој од грев и од расипување на сите мои патишта во сите денови од мојот живот; зашто во врска со похотата и блудството, Авраам, мојот татко, ми даде многу заповеди.
8 И покрај сè што ми заповеда, дваесет и две години мојот брат се караше со мене и често ми зборуваше и ми велеше: ‚Брате мој, земи за жена сестра од моите две жени‘; но јас одбивам да направам како што направи тој.
9 Се колнам пред тебе, мајко, дека во сите денови од мојот живот нема да земам жена од ќерките на Ханаанското потомство и нема да постапувам зло како што направи мојот брат.
10 Не плаши се, мајко; биди уверена дека ќе ја исполнам Твојата волја и ќе одам праведно, и нема да ги расипам моите патишта засекогаш.“
11 И тогаш таа го крена лицето кон небото и ги испружи прстите на рацете, ја отвори устата и Го благослови Севишниот Бог, Кој ги создаде небото и земјата, и Му заблагодари и Му фалеше.
12 И таа рече: „Благословен да е Господ Бог, и нека е благословено Неговото свето име за сите векови, Кој ми го даде Јаков како чист син и свето потомство, зашто тој е Твој, и Твое ќе биде неговото потомство постојано и од поколение довека.“
13 Благослови го, Господи, и стави во устата моја благослов на праведноста, за да го благословувам.
14 И во тој час, кога духот на праведноста слезе во нејзината уста, таа ги стави обете раце на главата на Јаков и рече:
15 Благословен си Ти, Господи на правдата и Боже на вековите, и нека те благослови повеќе од сите човечки родови. Нека ти го даде, Сине мој, патот на правдата и нека му ја открие правдата на твоето потомство.
16 И нека ги множи твоите синови за време на твојот живот, и нека растат според бројот на месеците во годината. И нека нивните синови станат множи и големи над ѕвездите небесни, и нивниот број да биде поголем од песокот морски.
17 И нека им ја даде оваа убава земја - како што рече дека ќе му ја даде на Авраам и на неговото потомство по него засекогаш - и нека ја чуваат како посед засекогаш.
18 И нека ти видам (родени) синко мој, благословени деца за време на мојот живот, и нека биде благословено и свето семе целото твое семе.
19 И како што го освежуваше духот на мајка ти во текот на нејзиниот живот, така те благословува утробата на онаа што те родила, така те благословуваат [Мојата љубов] и моите гради, и те фалат устата моја и јазикот мој многу.
20 Размножи се и распространи се по земјата, и нека твоето потомство биде совршено во радоста на небото и земјата засекогаш; и нека се радува твоето потомство, и во големиот ден на мирот нека има мир.
21 И нека Твоето име и Твоето потомство траат во сите векови, и нека Севишниот Бог биде нивни Бог, и нека Бог на правдата живее со нив, и преку нив нека се гради Неговото светилиште во сите векови.
22 Благословен да е оној, што те благословува, и секое тело, што лажно те проколнува, нека биде проклето.“
23 И го бакна и му рече: „Господарот на светот нека те сака, како што срцето на твојата мајка и нејзината љубов се радуваат во тебе и те благословуваат!“ И престана да благословува.

ПОГЛАВЈЕ 26

1 И во седмата година од оваа седмица, Исак го повика Исав, својот постар син, и му рече: „Стар сум [2114 АМ], сине мој, и ете, очите ми се замаглени од гледање, и не го знам денот на мојата смрт.
2 А сега земи ги твоите ловечки оружја, твојот тул и твојот лак, па излези на полето, и лов и фатете ме мене (дивече), сине мој, и зготви ми вкусно јадење, какво што сака душата моја, и донеси ми го да јадам, и за да те благослови душата моја пред да умрам.“
3 Но Ревека го чу Исак како му зборува на Исав.
4 И Исав излезе рано на полето за да лови, да улови и да му го однесе дома на татка си.
5 И Ревека го повика својот син Јаков и му рече: „Ете, го чув Исак, твојот татко, како му зборува на Исав, твојот брат, велејќи: „Лови ме и зготви ми вкусно јадење и донеси ми го тоа!“
6 Можам да јадам и да те благословам пред Господа пред да умрам.“ А сега, сине мој, послушај го гласот Мој во она што ти го заповедам: оди кај твоето стадо и донеси ми две добри јариња, и јас ќе му направам од нив вкусно јадење на татко ти, какво што сака, и ќе му го донесеш на татко ти за да јаде и да те благослови пред Господа пред да умре, и да бидеш благословен.“
7 И Јаков ѝ рече на Ревека, мајка си: „Мајко, нема да ѝ одземам ништо од она што татко ми би го јадел и што би му било угодно; само се плашам, мајко, дека ќе го препознае мојот глас и ќе посака да ме допре.
8 И знаеш дека јас сум мазен, а Исав, брат ми, е влакнест, и ќе се појавам пред неговите очи како злосторник и ќе направам нешто што не ми го заповедал, и тој ќе се налути на мене, и јас ќе навлечам врз себе проклетство, а не благослов.
9 А Ревека, неговата мајка, му рече: „Врз мене нека биде проклетството твое, сине мој, само послушај го гласот мој!“
10 Јаков го послуша гласот на Ревека, мајка си, и отиде и донесе две добри и дебели јариња, па ѝ ги донесе на мајка си, а мајка му им направи вкусно јадење, какво што тој сакаше.
11 И Ревека ја зеде убавата облека на Исав, својот постар син, што беше кај неа во куќата, и го облече Јаков, својот помлад син, во неа, и ги стави кожите од

јариња на неговите раце и на откриените делови од неговиот врат.
12 И му ги даде месото и лебот што ги беше приготвила во рацете на својот син Јаков.
13 Јаков влезе кај татка си и рече: „Јас сум твој син; направив како што ми рече; стани, седни и јади од она што го уловив, татко, за да ме благослови душата твоја.“
14И Исак му рече на синот свој: „Како најде толку брзо, сине мој?“
15 „А Јаков рече: „Затоа што Господ, твојот Бог, ми даде да најдам.“
16 Исак му рече: „Приближи се, сине мој, да те опипам, дали си ти мојот син Исав или не си?“
17 Јаков се приближи до Исак, таткото свој, и тој го допре и рече: „Гласот е глас на Јаков, но рацете се рацете на Исав!“
18. И не го препозна, зашто беше доверение од небото за да му се одземе моќта на согледување, а Исак не го препозна, зашто рацете му беа влакнести како рацете на неговиот брат Исав, па го благослови.
19 И праша: „Дали си ти, син ми Исав?“ А тој одговори: „Јас сум твојот син.“ А тој рече: „Донеси ми, сине мој, да јадам од она што си го уловил, за да те благослови душата моја.“
20 И му донесе, и тој јадеше, му донесе вино, и тој пиеше.
21 И Исак, неговиот татко, му рече: „Дојди приближи се и бакни ме, сине мој!“
22 И се приближи и го бакна. И тој го почувствува мирисот на неговата облека, го благослови и рече: „Еве, мирисот на мојот син е како мирис на полна нива што ја благословил Господ.“
23 И нека ти даде Господ од росата небесна и од росата земна, и изобилство од жито и масло; нека ти служат народите, и нека ти се поклонуваат племињата.
24 Биди господар над своите браќа, и нека ти се поклонуваат синовите на твојата мајка; и сите благослови, со кои Господ ме благослови мене и го благослови Авраам, мојот татко, нека ти бидат дадени тебе и на твоето потомство засекогаш! Проклет да е оној, што те проколнува, и благословен да е оној, што те благословува!
25 И штом Исак заврши со благословувањето на својот син Јаков, Јаков се оддалечи од својот татко Исак и се скри, а Исав, неговиот брат, се врати од лов.
26 И тој направи сочно јадење, му го донесе на татка си и му рече: „Нека стане татко ми и нека јаде од мојот дивеч, за да ме благослови душата твоја!“
27 А Исак, татко му, му рече: „Кој си ти?“ А тој му рече: „Јас сум твојот првороден син, твојот син Исав; направив како што ми заповеда.“
28 Исак се зачуди многу и рече: „Кој е тој што ловел, уловил и ми донел? Јас јадев од сè пред да дојдеш ти и го благословив; и ќе биде благословен тој и целото негово потомство довека?“
29 Кога Исав ги чу зборовите на својот татко Исак, извика силно и горчливо и му рече на својот татко: „Благослови ме и мене, татко!“
30 А тој му рече: „Твојот брат дојде со лукавство и го зеде твојот благослов.“ А тој рече: „Сега знам зошто му се вика Јаков; ете, ме замени веќе двапати: ми го одзеде првородството, а сега ми го одзеде и благословот.“
31 И рече: „Не ми остави ли благослов, татко?“ Исак одговори и му рече на Исав: „Ете, го направив твој господар, и сите негови браќа му ги дадов за слуги, и го зајакнав со многу жито, вино и масло. А што да правам сега за тебе, сине мој?“
32 И Исав му рече на Исак, таткото свој: „Имаш ли само еден благослов, татко? Благослови ме и мене, татко!“
33 Исав го крена гласот и заплака. Исак му одговори и рече: „Ете, далеку од росата земна ќе биде твоето живеалиште, далеку од росата небесна одозгора.
34 И со мечот свој ќе живееш и ќе му служиш на братот свој. И кога ќе станеш голем и ќе го отфрлиш јаремот негов од вратот свој, ќе згрешиш со целосен грев до смрт, и потомството твое ќе биде искоренето од под небото.
35 Исав му се закануваше на Јаков поради благословот со кој го благослови татко му, и си рече во срцето свое: „Нека дојдат деновите на жалост за татко ми, за да го убијам брат ми Јаков!“

ПОГЛАВЈЕ 27

1 И зборовите на Исав, нејзиниот постар син, ѝ беа раскажани на Ревека во сон; и Ревека испрати и го повика Јаков, својот помлад син,
2 и му рече: „Ете, Исав, брат ти, ќе ти се одмазди, убивајќи те.“
3 Затоа, сине мој, послушај го гласот мој, стани и бегај кај Лаван, брат ми, во Харан, и остани со него неколку дена додека не се смири гневот на брат ти, и додека не го отстрани својот гнев од тебе и не заборави сè што си направил; тогаш ќе пратам и ќе те доведам оттаму.“
4 А Јаков рече: „Не се плашам; ако сака да ме убие, ќе го убијам него.“
5 Но таа му рече: „Не дозволувај да останам без моите двајца синови ниту во еден ден!“
6 Јаков ѝ рече на Ревека, мајка си: „Ете, знаеш дека татко ми остарел и не гледа, зашто очите му се заматени; и ако го оставам, тоа ќе му биде зло, зашто го оставам и си одам од тебе; а татко ми ќе се налути и ќе ме проколне. Нема да одам; кога ќе ме испрати, тогаш ќе одам.“
7 А Ревека му рече на Јаков: „Ќе влезам и ќе разговарам со него, и тој ќе те пушти.“
8 И Ревека влезе и му рече на Исак: „Ми се згади животот поради двете ќерки Хетееви, што Исав ги зеде за жени; а ако Јаков земе жена од ќерките во оваа земја, зошто да живеам уште? Зашто ќерките ханаански се зли?“
9 Исак го повика Јакова, го благослови и го опомена, велејќи му: „Не земај жена од ниедна од ханаанските ќерки!
10 Стани и оди во Месопотамија, во куќата на Ватуил, таткото на твојата мајка, и земи си жена оттаму од ќерките на Лаван, братот на твојата мајка.
11 И нека те благослови, нека те зголеми и нека те умножи Седржителниот Бог, за да станеш од тебе

мноштво народи, и нека ти ги даде благословите на мојот татко Авраам, тебе и на твоето потомство по тебе, за да ја наследиш земјата на твоето придојдение и целата земја, што Бог му ја даде на Авраам. Оди сине мој, со мир.
12 Исак го испрати Јакова, и тој отиде во Месопотамија кај Лаван, синот на Ватуил Сириецот, брат на Ревека, мајката на Јаков.
13 И откако Јаков стана да оди во Месопотамија, духот на Ревека се нажали по својот син, и таа заплака.
14И Исак ѝ рече на Ревека: „Сестро моја, не плачи за Јаков, синот мој, зашто во мир си оди и во мир ќе се врати.
15 Севишниот Бог ќе го запази од секое зло и ќе биде со него, зашто нема да го остави во сите негови денови;
16 Зашто знам дека Неговите патишта ќе бидат успешни во сè, каде и да оди, додека не се врати кај нас во мир, и ние не Го видиме во мир.
17 Не плаши се поради него, сестро моја, зашто тој е на правиот пат и е совршен човек; и е верен и нема да загине. Не плачи.“
18 И Исак ја утеши Ревека заради нејзиниот син Јаков и го благослови.
19 И Јаков тргна од Изворот на заклетвата за да оди во Харан во првата година од втората седмица на четириесет и четвртата јубилејна година, и стигна во Луз на планините, односно во Ветил, на младата месечина во првиот месец од оваа седмица, [21:15 часот наутро]. Дојде на местото вечерта и сврти од патот кон запад таа ноќ; и спиеше таму, бидејќи сонцето беше зајдело.
20 И зеде еден од камењата од тоа место и го стави <до главата> под дрвото, и патуваше сам, и спиеше.
21 И таа ноќ сонуваше: ете, скали поставени на земјата, а нејзиниот врв допираше до небото; и ете, ангелите Господови се качуваа и слегуваа по нив; и ете, Господ стоеше на нив.
22 И му рече на Јакова: „Јас сум Господ, Бог на Авраам, твојот татко, и Бог на Исак; земјата на која спиеш, тебе ќе ти ја дадам, и на твоето потомство по тебе.
23 И потомството твое ќе биде како прав земски, и ќе се множиш на запад и на исток, на север и на југ, и во тебе и во потомството твое ќе бидат благословени сите племиња на народите.
24 И ете, Јас ќе бидам со тебе и ќе те чувам каде и да одиш, и ќе те вратам во мир во оваа земја; зашто нема да те оставам додека не направам сè што ти реков.“
25 И се разбуди Јаков од сон и рече: „Навистина ова место е дом Господов, а јас не го знаев.“ И се исплаши и рече: „Страшно е ова место, кое не е ништо друго освен дом Божји, а ова е портата небесна.“
26 Јаков стана рано наутро, го зеде каменот што го беше ставил под главата, го постави како столб за знак и излеа масло на врвот од него. И го нарече тоа место Ветил, а порано името на местото беше Луз.
27 И Јаков Му се заветува на Господа, велејќи: „Ако Господ биде со мене и ме запази по овој пат, по кој одам, и ми даде леб да јадам и облека да се облечам, и се вратам во домот на татко ми во мир, тогаш Господ ќе биде мој Бог, и овој камен што го поставив како столб за знак на ова место, ќе биде дом Господов, и од сè што ќе ми дадеш, десеттиот дел ќе ти го дадам Тебе, Боже мој.“

ПОГЛАВЈЕ 28

1 И тој тргна на пат и стигна во источната земја кај Лаван, братот на Ревека, и тој беше со него и му служеше за неговата ќерка Рахила една недела.
2 И во првата година од третата седмица [2122 часот] му рече: „Дај ми ја жената моја, за која ти служев седум години!“ А Лаван му рече на Јаков: „Ќе ти ја дадам твојата жена.“
3 И Лаван направи гозба, па ја зеде Лија, својата постара ќерка, и му ја даде на Јаков за жена, и ѝ ја даде Зилфа, својата слугинка, за слугинка; а Јаков не знаеше, зашто мислеше дека е Рахела.
4 И влезе кај неа, и ете, таа беше Лија. Јаков се налути на Лаван и му рече: „Зошто ми направи така? Не ти служев ли за Рахила, а не за Лија? Зошто ми направи неправда?“
5 Земи ја ќерка ти, а јас ќе си одам, зашто ми направи зло.’ Јаков ја сакаше Рахила повеќе од Лија, зашто очите на Лија беа слаби, но нејзиното тело беше многу убаво; а Рахила имаше убави очи и убаво и многу убаво тело.
6 Лаван му рече на Јаков: „Во нашата земја не се прави така, да се даде помладата пред постарата.“ А не е исправно да се прави тоа, зашто така е заповедано и напишано на небесните плочи, никој да не ја дава помладата ќерка пред постарата; туку постарата дава прва, а потоа помладата; и оној што ќе го стори тоа, го обвинуваат за вина на небото; и никој не е праведен што го прави тоа, зашто ова дело е зло пред Господа.
7 И заповедај им на синовите Израилеви да не го прават тоа: нека не го земаат ниту даваат помладиот пред да го дадат постариот, зашто тоа е многу зло.
8 И Лаван му рече на Јаков: „Нека поминат седумте дена од празникот на овој, и ќе ти ја дадам Рахила, за да ми служиш уште седум години, за да ги пасеш моите овци како што правеше во претходната седмица.“
9 А на денот кога поминаа седумте дена од празникот на Лија, Лаван му ја даде Рахила на Јакова за да му служи уште седум години, а на Рахила ѝ ја даде Вилха, сестрата на Зилфа, за слугинка.
10 И служеше уште седум години за Рахила, зашто Лија му беше дадена бесплатно.
11 И Господ ја отвори утробата на Лија, и таа зачна и му роди на Јаков син, и тој го нарече неговото име Рувим, на четиринаесеттиот ден од деветтиот месец, во првата година од третата седмица. [2122 часот]
12 Но утробата на Рахила беше затворена, зашто Господ виде дека Лија беше намразена, а Рахила сакана.
13 Јаков повторно влезе кај Лија, и таа зачна и му роди на Јаков втор син, и тој го нарече Симеон, на дваесет и првиот ден од десеттиот месец, во третата година од таа седмица. [2124 часот]
14 Јаков повторно влезе кај Лија, и таа зачна и му роди трет син, и тој го нарече Леви, во младата месечина на првиот месец, во шестата година од оваа седмица. [2127 часот]

15 И Јаков повторно влезе кај неа, и таа зачна и му роди четврти син, и тој го нарече Јуда, на петнаесеттиот ден од третиот месец, во првата година од четвртата седмица. [2129 часот]
16 Поради сè ова, Рахил ѝ завидуваше на Лија, зашто не раѓаше, и му рече на Јаков: „Дај ми деца!“ А Јаков рече: „Зар ти ги скратив плодовите на твојата утроба? Зар те напуштив?“
17 И кога Рахил виде дека Лија му родила на Јаков четири сина: Рувим, Симеон, Леви и Јуда, му рече: „Влези кај слугинката моја Билха, и таа ќе зачне и ќе ми роди син!“ (И му ја даде својата слугинка Билха за жена.)
18 И тој влезе кај неа, и таа зачна и му роди син, и тој го нарече со името Дан, на деветтиот ден од шестиот месец, во шестата година од третата седмица. [2127 часот]
19 Јаков повторно влезе кај Билха, и таа зачна и му роди на Јаков уште еден син. Рахил го нарече Нефталим на петтиот ден од седмиот месец, во втората година од четвртата седмица. [21:30 часот]
20 Кога Лија виде дека е неплодна и дека не раѓа, ѝ завидуваше на Рахила, па му ја даде и својата слугинка Зилфа на Јаков за жена. Таа зачна и роди син. Лија го нарече Гад на дванаесеттиот ден од осмиот месец, во третата година од четвртата седмица. [2131 часот]
21 И тој повторно влезе кај неа, и таа зачна и му роди втор син, и Лија го нарече Ашер, на вториот ден од единаесеттиот месец, во петтата година од четвртата седмица. [2133 часот]
22 И Јаков влезе кај Лија, и таа зачна и роди син, и го нарече Исахар, на четвртиот ден од петтиот месец, во четвртата година од четвртата седмица, [2132 АМ] и го даде на доилка.
23 Јаков повторно влезе кај неа, и таа зачна и роди две деца, син и ќерка. На синот му го даде името Завулон, а на ќерката Дина, во седмиот месец од седмиот месец, во шестата година од четвртата седмица. [2134 часот]
24 И Господ се смилува на Рахила, и ѝ ја отвори утробата, и таа зачна и роди син, и го нарече Јосиф, на младата месечина во четвртиот месец, во шестата година, во оваа четврта седмица. [2134 часот]
25 А во деновите кога се роди Јосиф, Јаков му рече на Лавана: „Дај ми ги жените мои и синовите мои, па дозволи ми да одам кај татко ми Исак, и нека си изградам дом, зашто ги исполнив годините во кои ти служев за твоите две ќерки, па ќе одам во домот на татко ми.“
26 А Лаван му рече на Јаков: „Остани кај мене за твојата плата, паси ги пак моите стада за мене, и земи ја својата плата!“
27 И се согласија еден со друг дека тој треба да му даде како плата оние од јагнињата и јариња што се родија црни, шарени и бели, (тие) требаше да бидат негова плата.
28 И сите овци раѓаа шарени, пегави и црни, со разни шари, и пак раѓаа јагнишња слични на нив. Сите шарени беа Јаковови, а оние што не беа, беа Лаванови.
29 И имотот на Јаков се намножи многу, и тој доби волови, овци, ослиња, камили, слуги и слугинки.
30 Лаван и неговите синови му завидуваа на Јаков, и Лаван му ги зеде овците, и го набљудуваше со злобна намера.

ПОГЛАВЈЕ 29

1 Кога Рахила го роди Јосифа, Лаван отиде да ги стриже своите овци, бидејќи беа оддалечени од него три дена пат.
2 И Јаков виде дека Лаван оди да ги стриже овците свои, па ги повика Лија и Рахила, и им рече љубезно да дојдат со него во земјата Хананска.
3 Им раскажа како сè видел во сон, сè што му рекол дека треба да се врати во татковиот дом, а тие рекоа: „Каде и да одиш, ние ќе одиме со тебе.“
4 И Јаков го благослови Бога на Исак, таткото свој, и Бога на Авраам, таткото на таткото свој, па стана и се качи на жените свои и на децата свои, и го зеде целиот свој имот, ја премина реката и дојде во земјата Галад. А Јаков ја скри својата намера од Лаван и не му кажа ништо.
5 И во седмата година, од четвртата седмица, Јаков се сврте кон Галад, во првиот месец, на дваесет и првиот. [21:35 часот] Лаван го гонеше и го стигна Јаков на планината Галад во третиот месец, на тринаесеттиот.
6 И Господ не му дозволи да го повреди Јаков, зашто му се јави во сон ноќе. И Лаван му проговори на Јаков.
7 И на петнаесеттиот од тие денови, Јаков направи гозба за Лаван и за сите што дојдоа со него. И тој ден Јаков му се заколна на Лаван, а и на Јакова, дека никој нема да ја премине Галадската Гора на другиот со злобна намера.
8 И таму направи куп за сведоштво; затоа името на тоа место е наречено „Група на сведоштво“, по оваа купа.
9 Но порано земјата Галад ја нарекуваа земја Рефаимска, зашто тоа беше земја Рефаимска, и таму се родија Рефаимците, џинови чија висина беше десет, девет, осум, па сè до седум лакти.
10 И нивното живеалиште беше од земјата на Амоновите синови до гората Хермон, а престолнини на нивното царство беа Карнаим, Астарот, Едреј, Мисур и Веон.
11 И Господ ги уништи поради злобните дела нивни, зашто беа многу злобни, а Аморејците живееја на нивно место, зли и грешни, и денес нема народ кој ги извршил сите свои гревови до крај, и тие немаат подолг животен век на земјата.
12 И Јаков го испрати Лаван, и тој отиде во Месопотамија, земјата на Истокот, а Јаков се врати во земјата Галад.
13 И го премина Јавок во деветтиот месец, на единаесеттиот. Во тој ден дојде кај него Исав, неговиот брат, и тој се смири со него, и си отиде од него во земјата Сеир. А Јаков живееше во шатори.
14 И во првата година од петтата седмица во овој јубилеј [2136 часот] тој го премина Јордан и се насели преку Јордан, и ги пасеше своите овци од морето на грамадата до Бетсан, до Дотан и до шумата Акрабим.
15 И му испрати на таткото свој Исак од целиот свој имот, облека, храна, месо, пијалок, млеко, путер, сирење и некои урми од долината.

16 И на неговата мајка Ревека, исто така, четири пати годишно, помеѓу месечните времиња, помеѓу орање и жнеење, и помеѓу есен и дожд (сезона) и помеѓу зима и пролет, до кулата Авраамова.
17 Зашто Исак се врати од Клетвениот извор и се искачи во кулата на својот татко Авраам, и таму живееше одвоено од својот син Исав.
18 Во деновите кога Јаков отиде во Месопотамија, Исав ја зеде за жена Махалата, ќерката Исмаилова, и ги собра сите стада на таткото свој и на жените свои, па се искачи и се насели на гората Сеир, а го остави Исак, таткото свој, кај изворот на заклетвата сам.
19 И Исак излезе од Изворот на Заклетвата и се насели во кулата на Авраам, татко му, на планините Хевронски,
20 И таму Јаков испраќаше сè што им праќаше на татко му и мајка му од време на време, сè што им требаше, и тие го благословија Јакова со сето свое срце и со сета своја душа.

ПОГЛАВЈЕ 30

1 И во првата година од шестата седмица [2143 часот] тој отиде во Салем, источно од Сихем, во мир, во четвртиот месец.
2 И таму ја одведоа Дина, ќерката Јаковова, во куќата на Сихем, синот на Емор Евеецот, кнезот на земјата; и тој легна со неа и ја оскверни. Таа беше мало девојче, дете од дванаесет години.
3 И ги замоли татко си и браќата нејзини да му ја дадат за жена. Јаков и неговите синови се налутија поради жителите на Сихем, зашто ја осквернија Дина, нивната сестра, и им зборуваа со зло, постапуваа со нив и ги заведуваа.
4 И Симеон и Леви дојдоа неочекувано во Сихем и извршија пресуда над сите жители на Сихем, ги убија сите луѓе што ги најдоа во него, и не оставија ниту еден жив во него; ги убија сите во маки затоа што ја обесчестија нивната сестра Дина.
5 И така, отсега нека не се осквернува ќерка Израилева, зашто суд е на небото против нив, за да ги истребат со меч сите луѓе од Сихем, затоа што направија срам во Израилот.
6 И Господ ги предаде во рацете на синовите Јаковови, за да ги истребат со меч и да извршат пресуда над нив, и да не се прави повеќе така во Израилот, да се осквернува девица Израилева.
7. Ако има некој во Израилот, кој сака да ја даде својата ќерка или својата сестра на некој друг, кој е од незнабошците, тој нека умре; нека го каменуваат, зашто тој направил срам во Израилот; и нека ја изгорат жената со оган, зашто го обесчестила името на домот на својот татко, и нека биде искоренета од Израилот.
8 И нека не се најде прељубница и никаква нечистотија во Израел во сите денови на земните поколенија, зашто Израел е свет пред Господа, и секој човек што ќе го оскверни, ќе умре; нека го каменуваат со камења.
9 Зашто вака е запишано на небесните плочи за целото семе Израилево: кој ќе го оскверни, сигурно ќе умре и ќе биде каменуван.
10. И во овој закон нема ограничување на деновите, нема простување, ниту очистување; туку оној што ја осквернил ќерката своја, ќе биде истребен од целиот Израил, зашто му дал од своето потомство на Молох и постапил нечесно за да го оскверни.
11. И ти, Мојсеј, заповедај им на синовите Израилеви и советувај ги да не ги даваат своите ќерки на незнабошците и да не земаат за свои синови ниедна од ќерките на незнабошците, зашто тоа е гнасно пред Господа.
12 Затоа ти ги запишав во зборовите на Законот сите дела на Сихемците, што ги направија против Дина, и како синовите Јаковови рекоа: „Нема да ја дадеме нашата ќерка на необрезан човек, зашто тоа ни беше за срам.“
13. И тоа е срам за Израилот, за живите и за оние што ги земаат ќерките на незнабошците, зашто тоа е нечисто и гнасно за Израилот.
14 И Израел нема да биде ослободен од оваа нечистотија ако има жена од ќерките на незнабошците, или ако даде некоја од своите ќерки на маж кој е од незнабошците.
15 Зашто ќе има чума врз чума, и проклетство врз проклетство, и секоја пресуда, чума и проклетство ќе дојде врз него: ако го стори тоа или ги скрие очите од оние што вршат нечистотија, или од оние што го осквернуваат светилиштето Господово, или од оние што го осквернуваат Неговото свето име, (тогаш) целиот народ заедно ќе биде суден за сета нечистотија и осквернување на овој човек.
16 И нема да има пристрасно почитување [и нема да се обзирнува на лица] и нема да се прима од неговите раце овошје, жртви, жртви паленици и маст, ниту мирис на благ мирис, за да се прифати: и така ќе биде секој маж или жена во Израел што ќе го оскверни светилиштето.
17 Затоа ти заповедав, велејќи: ‘Сведочи му го ова на Израел: види како се снаоѓаа Сихемците и нивните синови, како беа предадени во рацете на двајцата синови на Јаков, и ги убија со маки, и тоа им се сметаше за праведност, и им е запишано за праведност.’
18 И семето Левиево беше избрано за свештенство и за левити, за да служат пред Господа, како и ние, постојано, и за да бидат благословени Леви и неговите синови засекогаш, зашто тој беше ревносен да извршува правда, суд и одмазда врз сите што се кренаа против Израел.
19 И така тие запишуваат како сведоштво во негова корист на небесните плочи благослов и праведност пред Бога на сите:
20 И ние се сеќаваме на праведноста што човекот ја исполни за време на својот живот, во сите периоди од годината; до илјада генерации ќе ја запишат, и ќе му дојде нему и на неговите потомци по него, и тој е запишан на небесните плочи како пријател и праведен човек.
21 Целиот овој извештај го напишав за тебе и ти заповедав да им кажеш на синовите Израилеви да не прават грев, ниту да ги прекршуваат одредбите, ниту да го прекршуваат заветот што им е одреден, (туку) да го исполнуваат и да бидат запишани како пријатели.

22 Но, ако престапат и прават нечистотија на секој начин, ќе бидат запишани на небесните плочи како противници и ќе бидат истребени од книгата на животот, и ќе бидат запишани во книгата на оние што ќе бидат истребени и со оние што ќе бидат искоренети од земјата.
23 И на денот кога синовите Јаковови го убија Сихем, беше запишано писмо во нивна корист на небото дека извршиле правда, правоправда и одмазда над грешниците, и тоа беше напишано за благослов.
24 И ја доведоа Дина, сестра си, од куќата Сихемска, и зедоа во плен сè што беше во Сихем: нивните овци, нивните волови, нивните ослиња, и целото нивно богатство, и сите нивни стада, и ги доведоа сите кај Јаков, нивниот татко.
25 И ги прекори затоа што го погубија градот со меч, зашто се плашеше од оние што живееја во земјата, Ханаанците и Ферезејците.
26 И страв Господов ги обзеде сите градови околу Сихем, и тие не станаа да ги гонат синовите Јаковови, зашто ужас ги обзеде.

ПОГЛАВЈЕ 31

1 На младата месечина во месецот, Јаков им проговори на сите луѓе од својот дом: „Очистете се и преоблечете се, па да станеме и да одиме во Ветил, каде што Му се заветував во денот кога бегав од лицето на мојот брат Исав, зашто тој беше со мене и ме доведе во оваа земја во мир. Отфрлете ги туѓите богови што се меѓу вас!“
2 И ги оставија туѓите богови, она што им беше во ушите и она што им беше на вратот, и идолите што Рахил ги украде од својот татко Лаван, му ги даде целосно на Јаков. Тој ги изгоре, ги скрши на парчиња и ги уништи, и ги скри под еден даб, што е во земјата Сихемска.
3 И се искачи на младата месечина во седмиот месец во Ветил. И изгради жртвеник на местото каде што спиеше, и постави таму столб, и испрати гласници до својот татко Исак да дојде кај него на неговата жртва, и кај својата мајка Ревека.
4 Исак рече: „Нека дојде синот мој Јаков, нека го видам пред да умрам!“
5 И Јаков отиде кај таткото свој Исак и кај мајката своја Ревека, во куќата на таткото свој Авраам, и ги зеде со себе двајцата свои синови, Левиј и Јуда, и дојде кај таткото свој Исак и мајката своја Ревека.
6 И Ревека излезе од кулата пред неа за да го бакне Јакова и да го прегрне, зашто духот ѝ оживеа кога чу: „Ете, твојот син Јаков доаѓа!“ И го бакна.
7 И ги виде неговите двајца синови, ги препозна и му рече: „Дали се ова твоите синови, сине мој?“ И ги прегрна, ги бакна и ги благослови, велејќи: „Во тебе ќе се прослави Авраамовото семе, а вие ќе бидете благослов на земјата.“
8 И Јаков влезе кај Исак, татко си, во собата каде што лежеше, а со него беа и неговите двајца синови. Ја фати за рака татко си, се наведна и го бакна. И Исак се фати за вратот на Јаков, синот свој, и заплака на неговиот врат.
9 И темнината исчезна од очите на Исак, и тој ги виде двајцата синови на Јаков, Левиј и Јуда, и рече: „Дали се ова твоите синови, сине мој? Зашто се како тебе?“
10 И му рече дека тие се навистина негови синови: „И навистина виде дека тие се навистина мои синови“.
11 И се приближија кон него, а тој се сврте, ги бакна и ги прегрна двајцата заедно.
12 И духот на пророштвото слезе во неговата уста, и тој го фати Леви за десната рака и Јуда за левата.
13 И се сврте прво кон Леви, почна прво да го благословува и му рече: „Нека Бог на сите, самиот Господ на сите векови, те благослови тебе и твоите деца во сите векови!“
14 И нека ти даде Господ тебе и на твоето потомство величие и голема слава, и нека ти даде тебе и твоето потомство, од секоја плот, да Му се приближите за да служите во Неговото светилиште како ангели на присуството и како свети. (Исто така) како нив, така ќе биде и потомството на твоите синови за слава, величие и светост, и нека ги направи големи во сите векови.
15 И тие ќе бидат судии и кнезови и началници на целото потомство на синовите Јаковови; тие ќе го зборуваат словото Господово во правда, и ќе ги судат сите Негови судови во правда. И тие ќе му ги објават Моите патишта на Јакова и Моите патеки на Израел. Благослов Господов ќе им биде даден во устата за да го благословат целото потомство на возљубениот.
16 Мајка ти го нарече твоето име Леви, и праведно го нарече твоето име; ќе бидеш придружник на Господа и ќе бидеш другар на сите синови Јаковови; Неговата трпеза нека биде твоја, и ти и твоите синови јадете од неа; и твојата трпеза нека биде полна од поколенија, и твојата храна нека не недостига од векови.
17 И нека паднат пред тебе сите што те мразат, и нека бидат искоренети и нека загинат сите твои непријатели. И нека е благословен оној што те благословува, и нека е проклет секој народ што те проколнува.
18 А на Јуда му рече: „Господ нека ти даде сила и крепост да ги згазиш сите што те мразат; ќе бидеш кнез, ти и еден од твоите синови, над синовите Јаковови; твоето име и името на твоите синови нека се разгласи и ќе се прошири низ сите земји и предели. Тогаш ќе се плашат незнабошците пред твоето лице, и сите народи ќе се тресат.“
19 Во Тебе ќе биде помошта на Јакова, и во Тебе ќе се најде спасението на Израилот.
20 И кога ќе седнеш на престолот на славата на Твојата праведност, ќе има голем мир за целото потомство на синовите на возљубениот; благословен да биде оној што те благословува, а сите што те мразат, те мачат и те проколнуваат, ќе бидат искоренети и истребени од земјата и ќе бидат проколнати.
21 И се сврте повторно и го бакна, го прегрна и се зарадува многу, зашто ги виде синовите на својот син Јаков во вистинска вистина.
22 И тој излезе од меѓу неговите нозе, падна ничкум и му се поклони, и ги благослови, и се одмори таму со Исак, таткото свој, таа ноќ. И јадеа и пиеја со радост.
23 И ги упокои двајцата синови Јаковови, едниот од десната страна, а другиот од левата, и тоа му се сметаше за праведност.

24 И Јаков му раскажа на татка си сè во текот на ноќта, како Господ му покажал голема милост, како го усовршил во сите негови патишта и го заштитил од секое зло.
25 И Исак го благослови Бога на својот татко Авраам, Кој не ја откажа Својата милост и Својата праведност од синовите на својот слуга Исак.
26 И наутро Јаков му кажа на таткото свој Исак заветот што му го даде на Господа, и за видението што го виде, и дека изградил жртвеник, и дека сè е подготвено за жртвата што треба да се принесе пред Господа, како што се заветувал, и дека дошол да го качи на магаре.
27И Исак му рече на синот свој Јаков: „Не можам да одам со тебе, зашто сум стар и не можам да го трпам патот; оди сине мој со мир, зашто денес имам сто шеесет и пет години; не можам веќе да патувам; качи ја мајка ти на осле и дозволи ја да оди со тебе.
28. И знам, сине мој, дека дојде поради мене, и нека е благословен овој ден кога ме виде жив, а и јас те видов тебе, сине мој.
29 Нека ти биде добро и исполни го заветот што си го дал; и не го одложувај својот завет, зашто ќе бидеш повикан на одговорност за заветот; затоа сега побрзај да го исполниш, и нека биде задоволен Оној, Кој создал сè, на Кого си го заветувал заветот.
30 И ѝ рече на Ревека: „Оди со синот свој Јаков!“ И Ревека отиде со синот свој Јаков, и Девора со неа, и дојдоа во Ветил.
31 И Јаков се сети на молитвата со која неговиот татко го благослови него и неговите двајца синови, Левиј и Јуда, и се зарадува и го благослови Бога на своите татковци, Авраам и Исак.
32 И рече: „Сега знам дека имам вечна надеж, како и моите синови, пред Бога на сите“; и така е наредено за двајцата; и тие го запишаа тоа како вечно сведоштво за нив на небесните плочи како Исак ги благослови.

ПОГЛАВЈЕ 32

1 И престојуваше таа ноќ во Ветил, и Леви сонуваше дека го поставиле за свештеник на Севишниот Бог, него и неговите синови засекогаш; и се разбуди од сонот и Го благослови Господа.
2 И Јаков стана рано наутро, на четиринаесеттиот ден од овој месец, и даде десеток од сè што дојде со него, и од луѓето и од добитокот, и од златото, и од сите садови и облеки, даде десеток од сè.
3 Во тие денови Рахил зачна со својот син Венијамин. Јаков ги изброи своите синови од него нагоре, а Левиј се приближи до делот Господов. Татко му го облече во свештеничка облека и му ги исполни рацете.
4 И на петнаесеттиот ден од овој месец, тој донесе на жртвеникот четиринаесет волови од говедата, дваесет и осум овни, четириесет и девет овци, седум јагнишa и дваесет и едно јариња како жртва паленица на жртвеникот, многу пријатна за благ мирис пред Бога.
5 Тоа беше неговиот дар, како последица на заветот што го даде дека ќе даде десетина, со нивните приноси од овошје и нивните приноси за налив.
6 И кога огнот го изгоре, тој запали темјан на огнот над огнот, а за жртва за благодарност принесе два вола и четири овни и четири овци, четири јарци, две едногодишни овци и две јариња; и така правеше секој ден седум дена.
7 И тој, сите негови синови и неговите луѓе јадеа таму со радост седум дена, благословувајќи го и благодарејќи му на Господа, Кој го избави од сите негови неволји и му го даде својот завет.
8 И даде десеток од сите чисти животни и принесе жртва паленица, а нечистите животни не му ги даде на својот син Леви, туку му ги даде сите души на луѓето.
9 И Леви ја изврши свештеничката служба во Ветил пред Јаков, татко му, пред своите десет браќа, и таму беше свештеник. Јаков го даде својот завет. Така повторно му ја даде десетката на Господа и ја освети, и таа Му стана света.
10 И поради оваа причина е утврдено на небесните плочи како закон за давање десеток, повторно десетокот да се јаде пред Господа од година во година, на местото каде што е избрано да престојува Неговото име, и според овој закон нема ограничување на деновите засекогаш.
11 Оваа одредба е напишана за да се исполнува од година во година со јадење на вториот десеток пред Господа на местото каде што е избран, и ништо не смее да остане од него од оваа до следната година.
12 Зашто семето ќе се јаде во својата година до деновите на бербата на семето, виното до деновите на виното, а маслото до деновите на неговото време.
13 И сè што ќе остане од него и ќе остари, нека се смета за осквернето; нека се изгори со оган, зашто е нечисто.
14 И така нека го јадат заедно во светилиштето, и нека не дозволат да остари.
15 И сите десетоци од воловите и овците ќе бидат свети за Господа и ќе им припаѓаат на Неговите свештеници, кои ќе ги јадат пред Него од година во година; зашто така е уредено и врежано за десетокот на небесните плочи.
16 И следната ноќ, на дваесет и вториот ден од овој месец, Јаков реши да го изгради тоа место, да го опкружи дворот со ѕид, да го освети и да го направи свет засекогаш, за себе и за своите деца по него.
17 И му се јави Господ ноќе, го благослови и му рече: „Повеќе нема да ти се вика Јаков, туку Израел ќе ти се вика.“
18 И му рече пак: „Јас сум Господ, Кој ги создаде небото и земјата, и ќе те збогатам и ќе те намножам многу, и цареви ќе излезат од тебе, и тие ќе судат насекаде, каде што стапнала ногата на синовите човечки.
19 И ќе му ја дадам на твоето потомство целата земја што е под небото, и тие ќе им судат на сите народи според нивните желби, а потоа ќе ја поседуваат целата земја и ќе ја наследат засекогаш.“
20 И кога го заврши разговорот со него, се искачи од него. Јаков гледаше додека не се вознесе на небото.
21 И виде во ноќно видение, и ете, ангел слезе од небото со седум плочи во рацете, и му ги даде на Јаков, и тој ги прочита и знаеше сè што е напишано во нив, што ќе се случи со него и неговите синови во сите векови.

22 И му покажа сè што беше напишано на плочите и му рече: „Не гради го ова место, не прави од него вечно светилиште, и не живеј тука, зашто ова не е местото. Оди во домот на Авраам, твојот татко, и живеј со Исак, твојот татко, до денот на смртта на твојот татко.“
23 Зашто во Египет ќе умреш во мир, и во оваа земја ќе бидеш погребан со чест во гробот на твоите татковци, со Авраам и Исак.
24 Не плаши се, зашто како што си видел и прочитал, така и ќе биде сè; и запиши сè како што си видел и прочитал.“
25 А Јаков рече: „Господи, како можам да се сетам на сè што сум прочитал и видел?“ А тој му рече: „Сè ќе те потсетам.“
26 И се крена од него, се разбуди од сонот и се сети на сè што прочита и виде, и ги запиша сите зборови што ги прочита и виде.
27 И таму прослави уште еден ден, и во него жртвуваше сè што жртвуваше во претходните денови, и го нарече тоа име „Додавање“, зашто овој ден беше додаден, а претходните денови ги нарече „Празник“.
28 И така беше откриено дека треба да биде, и е напишано на небесните плочи; затоа му беше откриено дека треба да го прослави и да го додаде на седумте дена од празникот.
29 И името му беше наречено „Додавање“, бидејќи беше запишано меѓу деновите на празниците, според бројот на деновите во годината.
30 И во ноќта, на дваесет и третиот ден од овој месец, умре Девора, дадилката на Ревека, и ја погребаа под градот, под дабот на реката. И тој го нарече ова место „Река на Девора“, а дабот „Даб на тагата на Девора“.
31 И Ревека отиде и се врати во својот дом кај татко му Исак. Јаков ѝ испрати овни, овци и кози за да му приготви оброк на татко му, како што тој сакаше.
32 И тој тргна по мајка си додека не стигна во земјата Кабратан, и се насели таму.
33 И Рахил роди син ноќе и го нарече „Син на мојата тага“, зашто страдаше раѓајќи го; но татко му го нарече Венијамин, на единаесеттиот ден од осмиот месец, во првата од шестата недела од овој јубилеј. [2143 часот]
34 И Рахил умре таму и беше погребана во земјата Ефрата, односно Витлеем. Јаков изгради столб на гробот на Рахил, на патот над нејзиниот гроб.

ПОГЛАВЈЕ 33

1 Јаков отиде и се насели јужно од Магдаладраф. Потоа отиде кај својот татко Исак, тој и неговата жена Лија, на младата месечина во десеттиот месец.
2 И Рувим ја виде Билха, слугинката на Рахила, наложницата на неговиот татко, како се бања во вода на тајно место, и ја засака.
3 И се скри ноќе, влезе во куќата на Билха и ја најде како спие сама на креветот во нејзината куќа.
4 И тој легна со неа, а таа се разбуди и виде, и ете, Рувим лежи со неа во постела. Таа го откри работ од својата покривка, го зграпчи и извика, и откри дека тоа е Рувим.
5 И таа се засрами поради него, ја пушти раката од него, и тој избега.
6 И таа многу се оплакуваше поради тоа и никому не кажа.
7 Кога Јаков се врати и ја побара, таа му рече: „Не сум чиста за тебе, зашто се оскврнив пред тебе; зашто Рувим ме оскверни и лежеше со мене ноќе, а јас спиев и не открив сè додека не ми го откри скутот и не спиеше со мене.“
8 Јаков многу се налути на Рувим затоа што легна со Вилха, затоа што го откри скутот на татко му.
9 Јаков повеќе не ѝ се приближи, зашто Рувим ја оскверни. Секој што ќе го открие скутот на таткото свој, неговото дело е многу злобно, зашто е гнасен пред Господа.
10 Затоа е напишано и утврдено на небесните плочи дека човек не треба да лежи со жената на својот татко, ниту да го открива скутот на таткото свој, зашто тоа е нечисто. Ќе умрат заедно, човекот што ќе легне со жената на својот татко и жената, зашто направиле нечистотија на земјата.
11 И нема да има ништо нечисто пред нашиот Бог во народот што го избрал за Себе како наследство.
12 И повторно, по втор пат е напишано: „Проклет да е оној што ќе легне со жената на таткото свој, зашто го открил срамот на таткото свој!“ И сите светии Господови рекоа: „Така нека биде, така нека биде!“
13 И ти, Мојсеј, заповедај им на синовите Израилеви да го почитуваат овој збор, зашто тој (повлекува) смртна казна; и е нечист, и нема вечно искупување за човекот што го сторил ова, туку треба да биде погубен и убиен, каменуван со камења и искоренет од народот на нашиот Бог.
14 Зашто на никој човек што го прави тоа во Израел не му е дозволено да остане жив ниту еден ден на земјата, бидејќи е гнасен и нечист.
15 И нека не велат: на Рувим му беше даден живот и прошка откако легна со наложницата на татко му, а и на неа, иако имаше маж, а нејзиниот маж Јаков, неговиот татко, беше сè уште жив.
16 Зашто до тогаш не беше откриена уредбата, судот и законот во својата целокупност за сите, туку во твоите денови (откриен е) како закон на времињата и деновите, и вечен закон за вечните генерации.
17. И за овој закон нема свршување на деновите, ниту пак за него е измирување, туку и двата мора да бидат искоренети од народот; на денот кога го направиле тоа, ќе ги убијат.
18 И ти, Мојсеј, запиши го тоа за Израелците, за да го пазат и да постапуваат според овие зборови, и да не прават грев до смрт, зашто Господ, нашиот Бог, е судија, Кој не гледа на лице и не прима дарови.
19 И кажи им ги овие зборови на заветот, за да ги чујат и да ги почитуваат, и да бидат внимателни кон нив, за да не бидат истребени и искоренети од земјата, зашто нечистотија, гнасотија, валканост и оскврнување се сите оние што го прават тоа на земјата пред нашиот Бог.
20 И нема поголем грев од блудството што го прават на земјата; зашто Израел е свет народ пред Господа, својот Бог, и народ на наследство, и свештенички и царски народ и за (Негова) сопственост; и таква нечистотија нема да се појави меѓу светиот народ.

21 И во третата година од оваа шеста седмица [2145 часот] Јаков и сите негови синови отидоа и живееја во куќата на Авраам, близу до Исак, неговиот татко, и Ревека, неговата мајка.
22 А ова беа имињата на синовите Јаковови: првороденио т Рувим, Симеон, Леви, Јуда, Исахар, Завулон, синовите Лиеви; и синовите Рахилини: Јосиф и Венијамин; и синовите Вилхани: Дан и Нефталим; и синовите Зилфани: Гад и Асер; и Дина, ќерката Лија, единствената ќерка Јаковова.
23 И дојдоа и им се поклонија на Исак и Ревека, и кога ги видоа, го благословија Јаков и сите негови синови. И Исак се зарадува многу, зашто ги виде синовите на Јаков, својот помлад син, и ги благослови.

ПОГЛАВЈЕ 34

1 И во шестата година од оваа седмица од овој четириесет и четврти јубилеј [2148 часот] Јаков ги испрати своите синови да ги пасат своите овци, а своите слуги со нив на пасиштата Сихемски.
2 И седумте цареви аморејски се собраа против нив, за да ги убијат, криејќи се под дрвјата и грабејќи го нивниот добиток.
3 Јаков, Леви, Јуда и Јосиф беа во куќата со Исак, нивниот татко, зашто неговиот дух беше тажен и не можеа да го остават. Венијамин беше најмладиот и поради тоа остана со својот татко.
4 И дојдоа царот(ците) на Тафу и царот(ците) на Ареса, и царот(ците) на Сераган, и царот(ците) на Село, и царот(ците) на Гас, и царот на Веторон, и царот на Манисакир, и сите што живеат во овие планини и што живеат во шумите во земјата Хананска.
5 И му го соопштија тоа на Јаков, велејќи: „Ете, аморејските цареви ги опколија твоите синови и им го ограбија добитокот.“
6 И стана од куќата своја, тој и неговите три сина и сите слуги на неговиот татко, и неговите слуги, и тргна против нив со шест илјади луѓе, кои носеа мечеви.
7 И ги уби на пасиштата Сихемски, ги гонеше оние што бегаа и ги уби со сечилото на мечот; ги уби и Ареса, Тафу, Сареган, Село, Аманисакир и Гагаас, и ги врати неговите стада.
8 И ги надвладеа и им наложи данок, за да му плаќаат данок, пет плодови од нивната земја, и ги изгради Ровел и Тамнатарес.
9 И се врати во мир и склучи мир со нив, и тие му беа слуги до денот кога тој и неговите синови слегоа во Египет.
10 И во седмата година од оваа седмица [2149 часот] го испрати Јосиф да дознае за благосостојбата на своите браќа од неговата куќа во земјата Сихем, и ги најде во земјата Дотан.
11 И постапија предавнички со него и смислија заговор против него за да го убијат, но откако се предомислија, го продадоа на исмаилски трговци, кои го одведоа во Египет, а тие го продадоа на Потифар, евнухот на фараонот, началникот на готвачите, свештеник на градот Елев.
12 И синовите Јаковови заклаа едно јаре, го натопија Јосифовиот мантил во крвта и му го испратија на Јаков, нивниот татко, на десеттиот ден од седмиот месец.
13 И тагуваше цела ноќ, зашто му го донесоа навечер, и го фати треска од тага за својата смрт, и рече: „Лош звер го изеде Јосиф!“ И сите членови на неговиот дом [тагуваа со него тој ден, и тие] тагуваа и тагуваа со него целиот тој ден.
14 И синовите негови и ќерка му станаа да го утешат, но тој не сакаше да се утеши за синот свој.
15 И во тој ден Вала чу дека Јосиф загинал, и умре тагувајќи по него. Таа живееше во Кафратеф, а по Јосиф загина и Дина, неговата ќерка.
16 И во еден месец настапија три оплакувања врз Израилот. Ја погребаа Валха спроти гробот на Рахила, а таму ја погребаа и Дина, неговата ќерка.
17 И тагуваше за Јосиф една година и не престануваше, зашто велеше: „Дозволете ми да слезам во гробот тагувајќи за мојот син!“
18 Затоа е заповедано синовите Израилеви да се покајат на десеттиот ден од седмиот месец - на денот кога веста што го натера да плаче за Јосиф стигна до Јаков, неговиот татко - да се помолат за себе на десеттиот ден од седмиот месец со јаре, еднаш годишно, за своите гревови; зашто ја огорчија љубовта на својот татко кон неговиот син Јосиф.
19 И овој ден е одреден за да тагуваат за своите гревови, за сите свои престапи и за сите свои грешки, за да можат да се очистат на тој ден еднаш годишно.
20 Откако Јосиф умре, синовите Јаковови си зедоа жени. Името на жената Рувим беше Ада; името на жената Симеон беше Адлбаа, Хананејка; името на жената Левиева беше Мелка, од ќерките Арамски, од потомството на синовите Тари; името на жената Јудина беше Бетасуил, Хананејка; името на жената Исахарова беше Хезака; името на жената Завулонова беше Ниман; името на жената Данова беше Егла; името на жената Нефталимова беше Расу, од Месопотамија; името на жената Гадова беше Мака; името на жената Ашерова беше Ијона; името на жената Јосифова беше Асената, Египќанка; името на жената Венијаминова беше Ијасака.
21 И Симеон се покаја и си зеде втора жена од Месопотамија, како браќа.

ПОГЛАВЈЕ 35

1 И во првата година од првата недела од четириесет и петтиот јубилеј [2157 часот] Ревека го повика својот син Јаков и му заповеда во врска со неговиот татко и неговиот брат да ги почитува во сите денови од својот живот.
2 Јаков рече: „Ќе направам сè како што ми заповеда, зашто тоа ќе ми биде чест и величие и праведност пред Господа, за да ги почестам.“
3 И ти, мајко, знаеш од моето раѓање до денес, сите мои дела и сè што е во моето срце, дека секогаш мислам добро за сите.
4 И како да не го направам ова што ми го заповеда, да ги почитувам татко ми и брат ми?

5 Кажи ми, мајко, каква перверзност си видела во мене и ќе се одвратам од неа, и милоста ќе биде врз мене.“
6 А таа му рече: „Сине мој, во сите мои денови не видов во тебе никаква развратност, туку само праведни дела. Но, ќе ти кажам вистина, сине мој: ќе умрам оваа година, а нема да преживеам оваа година од мојот живот, зашто го видов во сон денот на мојата смрт, дека нема да живеам повеќе од сто педесет и пет години; и ете, ги исполнив сите денови од мојот живот, што треба да ги живеам.“
7 Јаков се насмеа на зборовите на мајка си, зашто мајка му му рекла дека ќе умре; а таа седеше спроти него, држејќи се за својата сила, и не беше слаба во својата сила, зашто влегуваше и излегуваше и гледаше, а забите ѝ беа силни, и никаква болест не ја беше допрела во сите денови од нејзиниот живот.
8 Јаков ѝ рече: „Блажен сум јас, мајко, ако моите денови се приближат до деновите на твојот живот, и силата моја остане со мене како твојата сила; и нема да умреш, зашто се шегуваш со мене за твојата смрт.“
9 И влезе кај Исак и му рече: „Една молба ти упатувам: заколни го Исав дека нема да му наштети на Јакова, ниту ќе го гони со непријателство, зашто ти ги знаеш Исавовите мисли дека се изопачени од неговата младост, и нема добрина во него; зашто по твојата смрт тој сака да го убие.
10 И ти знаеш сè што направил од денот кога Јаков, неговиот брат, отиде во Харан до денес; како нè напушти со сето свое срце и ни направи зло; ги зеде твоите стада за себе и го одзеде целиот твој имот од пред тебе.
11 И кога го молевме и го замоливме за она што беше наше, тој направи како човек што се сожалува на нас.
12 И тој е огорчен на тебе затоа што го благослови Јаков, твојот совршен и праведен син; зашто во него нема зло, туку само добрина, и откако дојде од Харан до денес, не нè лиши од ништо, зашто ни носи сè во свое време, секогаш и се радува од сето срце кога прифаќаме од неговите раце и нè благословува, и не се одвои од нас откако дојде од Харан до денес, и постојано останува со нас дома, почитувајќи нè.
13 И Исак ѝ рече: „И јас ги знам и ги гледам делата на Јаков, кој е со нас, како од сето срце нè почитува; но порано го сакав Исав повеќе од Јаков, зашто беше првороден; а сега го сакам Јаков повеќе од Исав, зашто направи многу лоши дела, и нема праведност во него, зашто сите негови патишта се неправда и насилство, [и нема праведност околу него].“
14 И сега моето срце е вознемирено поради сите негови дела, и ниту тој ниту неговото потомство нема да бидат спасени, зашто тие се оние што ќе бидат уништени од земјата и кои ќе бидат искоренети од под небото, зашто тој го напушти Бога Авраамов и тргна по своите жени и по нивната нечистота и по нивната грешка, тој и неговите деца.
15 И ми велиш да се заколне дека нема да го убие својот брат Јаков; дури и да се заколне, нема да се држи до својата заклетва и нема да прави добро, туку само зло.
16 Но, ако сака да го убие Јаков, својот брат, ќе му биде даден во рацете на Јаков, и тој нема да избега од неговите раце, [зашто ќе падне во неговите раце].
17 И не плаши се од Јакова, зашто чуварот Јаковов е голем и силен, почитуван и пофален од чуварот Исавов.
18 И Ревека испрати по Исав, а тој дојде кај неа, и таа му рече: „Имам една молба, сине мој, да ти упатам; и ветувај дека ќе ја исполниш, сине мој!“
19 А тој рече: „Ќе направам сè што ќе ми кажеш и нема да ја одбијам твојата молба.“
20 А таа му рече: „Те молам, на денот кога ќе умрам, да ме примиш и да ме погребаш близу до Сара, мајката на твојот татко, и ти и Јаков да се сакате еден со друг и никој да не посакува зло кон другиот, туку само меѓусебна љубов; и така ќе напредувате, синови мои, и ќе бидете почитувани во земјата, и ниеден непријател нема да се радува поради вас, и ќе бидете благослов и милост во очите на сите што ве сакаат.“
21 И рече: „Ќе направам сè што ми рече, и ќе те погребам на денот кога ќе умреш близу до Сара, мајката на мојот татко, како што си посакал нејзините коски да бидат близу до твоите коски.“
22 И Јаков, мојот брат, ќе го сакам повеќе од секое тело, зашто немам брат на целата земја освен него; и ова не е голема заслуга за мене ако го сакам; зашто тој е мој брат, и ние бевме посеани заедно во твоето тело, и заедно излеговме од твојата утроба, и ако не го сакам мојот брат, кого ќе го сакам?
23 И јас самиот те молам да го советуваш Јаков за мене и за моите синови, зашто знам дека тој сигурно ќе биде цар над мене и моите синови, зашто во денот кога мојот татко го благослови, го направи него повисок, а мене понизок.
24 И ти се колнам дека ќе го љубам и нема да му посакувам зло во сите денови на мојот живот, туку само добро.“
25 И тој ѝ се заколна за сè ова. И таа го повика Јакова пред очите на Исав и му заповеда според зборовите што му ги кажа на Исав.
26 И рече: „Ќе го направам она што ти е волја; веруваj ми дека никакво зло нема да произлезе од мене ниту од моите синови против Исав, и јас ќе бидам прв во ништо, освен само во љубовта.“
27 И јадеа и пиеја таа и нејзините синови таа ноќ, и таа умре, три јубилеи, една недела и една година, во таа ноќ, и нејзините два сина, Исав и Јаков, ја погребаа во двојната пештера близу до Сара, мајката на нивниот татко.

ПОГЛАВЈЕ 36

1 И во шестата година од оваа седмица [2162 часот] Исак ги повика своите двајца сина, Исав и Јаков, и тие дојдоа кај него, и тој им рече: „Сина мои, јас одам по патот на моите татковци, во вечниот дом каде што се моите татковци.
2 Затоа погребете ме близу до Авраам, мојот татко, во двојната пештера на нивата на Ефрон Хетеецот, каде што Авраам купи гробница за да го погреба во неа; во гробницата што ја ископав за себе, таму погребете ме.

3 И ова ви заповедам, синови мои, да практикувате правда и правона на земјата, за да ви го исполни Господ сè што Господ рече дека ќе му направи на Авраам и на неговото потомство.
4 И сакајте се еден со друг, синови мои, вашите браќа како човек што ја сака својата душа, и секој нека бара во она што може да му користи на својот брат, и нека дејствуваат заедно на земјата; и нека се сакаат еден со друг како своите души.
5 А во врска со прашањето за идолите, ве заповедам и ве опоменувам да ги отфрлите и да ги мразите, и да не ги сакате, бидејќи се полни со измама за оние што им се поклонуваат и за оние што им се поклонуваат.
6 Сина мои, сетете се на Господа, Бога на Авраам, вашиот татко, и како и јас Му се поклонував и Му служев во праведност и радост, за да ве умножи и да го зголеми вашето потомство како sвездите небесни во мноштво, и да ве утврди на земјата како растение на праведност кое нема да биде искоренето од поколение довека.
7 И сега ќе ве заколнам со голема заклетва - зашто нема заклетва поголема од неа, под името славен и почитуван и голем и прекрасен и чудесен и моќен, кој ги создаде небесата и земјата и сè заедно - дека ќе се боите од Него и ќе Му се поклонувате.
8 И секој да го сака својот брат со љубов и праведност, и никој да не посакува зло кон својот брат отсега па натаму, во сите денови од вашиот живот, за да напредувате во сите ваши дела и да не бидете уништени.
9 И ако некој од вас смисли зло против својот брат, знајте дека отсега секој што смислува зло против својот брат ќе падне во неговите раце и ќе биде искоренет од земјата на живите, а неговото потомство ќе биде истребено под небото.
10 Но, во денот на немири, проклетство, гнев и лутина, со пламенен оган што проголтува, како што го запали Содом, така ќе ја запали и неговата земја, неговиот град и сè што е негово, и ќе биде избришан од книгата на поуката на човечките синови, и нема да биде запишан во книгата на животот, туку во она што е одредено за уништување, и ќе замине во вечно проклетство, за да може нивната осуда секогаш да се обновува во омраза, во проклетство, во гнев, во маки, во гнев, во чуми и во болести засекогаш.
11 Ви велам и ви сведочам, синови мои, според судот што ќе го снајде човекот што сака да му наштети на својот брат.
12 И тој ден го подели целиот свој имот меѓу двајцата, а поголемиот дел му го даде на првороденот, кулата и сè што беше околу неа, и сè што Авраам поседуваше кај Изворот на заклетвата.
13 И рече: „Овој поголем дел ќе му го дадам на првороденот.“
14 Исав рече: „Му го продадов на Јакова и му го дадов првородството свое; нека му се даде нему, а јас немам ни збор да кажам за тоа, зашто е Негово.“
15 Исак рече: „Денес благослов нека биде врз вас, синови мои, и врз вашето потомство, зашто ми дадовте мир, и срцето мое не се мачи поради првородството, за да не направиш зло поради тоа.“
16 Нека го благослови Севишниот Бог човекот што твори правда, него и неговото потомство засекогаш.“
17 И тој заврши со заповедите и благословите, и тие јадеа и пиеја заедно пред него, и тој се радуваше затоа што имаше еднодушност меѓу нив, и тие си отидоа од него и се одморија тој ден и спиеја.
18 И Исак спиеше радосен во својот кревет тој ден; и заспа во вечен сон и умре на сто осумдесет години. Наполни дваесет и пет недели и пет години; и го погребаа неговите двајца синови Исав и Јаков.
19 И Исав отиде во земјата Едомска, во планините Сеир, и се насели таму.
20 И Јаков живееше во планините Хевронски, во кулата на земјата на придојдените на својот татко Авраам, и му се поклонуваше на Господа од сето срце и според видливите заповеди, како што Тој ги раздели деновите на неговите поколенија.
21 А неговата жена Лија почина во четвртата година, од втората недела на четириесет и петтиот јубилеј, [2167 часот] и ја погреба во двојната пештера, близу до неговата мајка Ревека, лево од гробот на Сара, мајката на неговиот татко.
22 и сите нејзини синови и неговите синови дојдоа да ја оплакуваат Лија, неговата жена, и да го утешат за неа, зашто тој ја оплакуваше, бидејќи многу ја сакаше по смртта на нејзината сестра Рахила.
23 зашто таа беше совршена и праведна во сите свои патишта и го почитуваше Јаков, и во сите денови додека живееше со него, тој не чу од устата нејзина ни груб збор, зашто таа беше блага и мирна, праведна и чесна.
24 И се сети на сите нејзини дела што ги направи за време на својот живот, и многу ја оплакуваше, зашто ја сакаше со сето свое срце и со сета своја душа.

ПОГЛАВЈЕ 37

1 И на денот кога умре Исак, таткото на Јаков и Исав, [2162 часот наутро] синовите Исавови слушнаа дека Исак му го дал делот од постариот на својот помлад син Јаков, и многу се налутија.
2 И се препираа со татка си, велејќи: „Зошто татко ти му го даде на Јаков делот од постариот, а тебе те прескокна, кога ти си постариот, а Јаков помладиот?“
3 И им рече: „Затоа што му го продадов првородството на Јаков за мала порција леќа, а на денот кога татко ми ме прати да ловам и да ловам и да му донесам нешто што треба да го јаде и да ме благослови, тој дојде со лукавство и му донесе на татко ми храна и пијалок, а татко ми го благослови и ме стави под своја рака.
4 А сега нашиот татко нè натера да се заколнеме, мене и него, дека нема да смислуваме зло против неговиот брат, и дека ќе останеме во љубов и во мир секој со својот брат и дека нема да ги расипуваме нашите патишта.“
5 А тие му рекоа: „Нема да те послушаме да склучиш мир со него, зашто нашата сила е поголема од неговата, а ние сме посилни од него; ќе одиме против него и ќе го убиеме, и ќе го уништиме него и неговите синови. Ако не дојдеш со нас, и тебе ќе ти наштетиме.“

6 А сега, послушајте нè: да испратиме луѓе во Арам, Филистеја, Моав и Амон, и да избереме за себе луѓе избрани, ревносни за војна, и да одиме против него и да се бориме со него, и да го истребиме од земјата пред да стане силен.
7 А татко им им рече: „Не одете и не војувајте против него, за да не паднете пред него!“
8 А тие му рекоа: „Исто така, ова е твојот начин на дејствување од твојата младост до денес, и ти го ставаш вратот свој под неговиот јарем.“
9 Ние нема да ги послушаме овие зборови.“ И испратија во Арам и во Адурам кај пријателот на нивниот татко, и најмија со себе илјада борци, одбрани војници.
10 И дојдоа кај нив од Моав и од Амоновите синови, илјада одбрани луѓе, и од Филистеја илјада одбрани луѓе за војна, и од Едом и од Хорејците илјада одбрани луѓе за војна, и од Китимците храбри луѓе за војна.
11 И му рекоа на татко си: „Оди со нив и поведи ги, инаку ќе те убиеме.“
12 И се исполни со гнев и негодување кога виде дека неговите синови го присилуваат да оди пред нив за да ги поведе против Јаков, неговиот брат.
13 Но потоа се сети на сето зло што му беше скриено во срцето против братот свој Јаков; и не се сети на заклетвата што им ја беше заколнал на таткото свој и на мајката своја дека нема да смислува зло во сите свои денови на својот живот против братот свој Јаков.
14 И покрај сето ова, Јаков не знаеше дека доаѓаат против него во битка, и тагуваше по Лија, својата жена, сè додека не се приближија многу блиску до кулата со четири илјади војници и одбрани војници.
15 А луѓето од Хеврон испратија кај него да кажат: „Ете, твојот брат доаѓа против тебе за да се бори против тебе, со четири илјади луѓе опашани со меч, кои носат штитови и оружје!“ Зашто го сакаа Јаков повеќе од Исав. Така му кажаа, зашто Јаков беше поблагородлив и помилостив човек од Исав.
16 Но Јаков не веруваше сè додека не се приближија многу блиску до кулата.
17 И ги затвори портите на кулата, застана на бедемите и му рече на својот брат Исав: „Благородна е утехата со која дојде да ме утешиш за мојата почина жена! Дали е ова заклетвата што му ја даде на татко ти и на мајка ти пред да умрат? Ја прекрши заклетвата и во моментот кога му се заколна на татко ти, беше осуден.“
18 Тогаш Исав одговори и му рече: „Ни човечките синови ни земните sверови немаат заклетва за праведност, со која се заколнале (заклетва важечка) засекогаш; туку секој ден смислуваат зло еден против друг, и како секој да го убие својот противник и непријател.
19. А мене и моите деца ќе ме мразиш засекогаш, и братската врска со тебе не се почитува.
20 Слушни ги овие зборови што ти ги објавувам: ако дивата свиња може да ја промени својата кожа и да ги направи влакната меки како волна, или ако може да направи рогови да никнат на главата како рогови на елен или овца, тогаш ќе ја почитувам братската врска со тебе, и ако градите се одвоиле од мајка си, зашто ти не си ми брат.
21 И ако волците се помират со јагнињата за да не ги проголтаат или да не ги насилуваат, и ако нивните срца се насочени кон нив за добро, тогаш ќе има мир во моето срце кон тебе.
22 И ако лавот стане пријател на волот и склучи мир со него, и ако е врзан под еден јарем со него и ора со него, тогаш ќе склучам мир со тебе.
23 И кога гавранот ќе побели како раза, тогаш знај дека те засакав и дека ќе склучам мир со тебе, ти ќе бидеш искоренета, и твоите синови ќе бидат искоренети, и нема да има мир за тебе.“
24 И кога Јаков виде дека е толку злобен кон него со сето срце и со сета душа, што сакаше да го убие, и дека тој скокна како дива свиња што се нафрла на копјето, го прободува и го убива, а не се повлекува од него,
25 Потоа им рече на своите и на своите слуги да го нападнат него и сите негови другари.

ПОГЛАВЈЕ 38

1 Потоа Јуда му проговори на Јаков, таткото свој, и му рече: „Насочи го лакот свој, татко, и испрати ги стрелите свои и собори го непријателот и убиј го непријателот; и нека ти биде моќта, зашто ние нема да го убиеме твојот брат, зашто тој е како тебе, и тој е како тебе, да му ја дадеме таа чест.“
2 Тогаш Јаков го затегна лакот и ја фрли стрелата, па го удри Исав, својот брат (во десната града) и го уби.
3 И повторно фрли стрела и го погоди Адоран Арамејецот во левата града, го турна наназад и го уби.
4 Потоа излегоа синовите на Јаков, тие и нивните слуги, поделени во чети на четирите страни од кулата.
5 И Јуда излезе напред, а со него и Нефталим и Гад, и со него педесет слуги од јужната страна на кулата, и ги убија сите што ги најдоа пред себе, и ниту еден од нив не избега.
6 И Леви, Дан и Асер излегоа на источната страна од кулата, со педесет (луѓе) со нив, и ги поразија борците од Моав и Амон.
7 А Рувим, Исахар и Завулон излегоа од северната страна на кулата, со педесет луѓе со нив, и ги поразија филистејските војници.
8 А Симеон, Венијамин и Енох, синот Рувимов, тргнаа кон западната страна од кулата, со педесет луѓе со нив, и убија четиристотини луѓе од Едом и од Хорејците, храбри војници; шестотини избегаа, а четворица од синовите Исавови избегаа со нив, оставајќи го својот татко убиен, како што паднал на ридот што е во Адурам.
9 А синовите Јаковови ги гонеа до планините Сеир. Јаков го погреба својот брат на ридот што е во Адурам, а потоа се врати во својот дом.
10 А синовите Јаковови се нафрлија врз синовите Исавови во гората Сеир, ги свиткаа вратовите, така што им станаа слуги на синовите Јаковови.
11 И испратија кај својот татко (да прашаат) дали да склучат мир со нив или да ги убијат.
12 И Јаков им испрати гласници на своите синови да склучат мир, и тие склучија мир со нив и им го ставија јаремот на ропството, така што им плаќаа данок на Јакова и на неговите синови засекогаш.

13 И му оддаваа данок на Јаков до денот кога тој слезе во Египет.
14 И синовите Едомови не се ослободија од јаремот на ропството што им го наметнаа дванаесетте синови Јаковови, сè до денес.
15 И ова се царевите што владееја во Едом пред да владее некаков цар над синовите Израилеви [до денес] во земјата Едомска.
16 Валак, синот Веоров, цареше во Едом, а името на неговиот град беше Данава.
17 И умре Валак, а на негово место се зацари Јовав, синот на Зара од Восер.
18 И Јовав умре, а на негово место се зацари Асам од земјата Теманска.
19 И умре Асам, а на негово место се зацари Адат, синот на Варад, кој ги порази Мадијамците во Моавското поле, а името на неговиот град беше Авит.
20 И Адат умре, а на негово место се зацари Салман, од Амасека.
21 И Салман умре, а на негово место се зацари Саул од Равот (крај реката).
22 И Саул умре, а на негово место се зацари Валунан, синот Ахборов.
23 И умре Ваелунан, синот Ахборов, и на негово место се зацари Адат; името на неговата жена беше Маитавит, ќерка на Матарат, ќерка на Метавецав.
24 Ова се царевите што владееја во земјата Едом.

ПОГЛАВЈЕ 39

1 Јаков се насели во земјата каде што неговиот татко живееше како придојденци, во земјата Хананска. Ова е родословот на Јаков.
2 Јосиф имаше седумнаесет години кога го одведоа во земјата Египетска, и го купи Потифар, фараонов евнух, главниот готвач.
3 И го постави Јосиф над целиот свој дом, и благословот Господов слезе врз домот на Египќанецот поради Јосифа, и Господ го благослови во сè што направи.
4 И Египќанецот му предаде сè во рацете на Јосиф, зашто виде дека Господ е со него и дека Господ му даваше среќа во сè што правеше.
5 А Јосиф имаше убава појава [и многу убава беше неговата појава]. Жената на неговиот господар ги подигна очите и го виде Јосиф, го засака и го замоли да легне со неа.
6 Но тој не ја предаде душата своја, туку се сети на Господа и на зборовите што Јаков, неговиот татко, ги читаше од зборовите на Авраам, дека никој не треба да врши блуд со жена што има маж; дека за него е одредена смртна казна на небесата пред Севишниот Бог, и дека гревот ќе биде запишан против него во вечните книги постојано пред Господа.
7 И Јосиф се сети на тие зборови и одби да легне со неа.
8 И таа го молеше цела година, но тој одби и не послуша.
9 Но таа го прегрна и го држеше цврсто во куќата за да го натера да легне со неа, и ги затвори вратите на куќата и го држеше цврсто; но тој ја остави облеката во нејзините раце, ја проби вратата и избега од нејзиното лице.
10 Жената виде дека тој не сака да легне со неа и го наклевети пред неговиот господар, велејќи: „Твојот слуга Евреин, кого го сакаш, се обиде да ме натера да легне со мене; но кога го подигнав гласот, тој избега и ја остави облеката во моите раце додека го држев, и тој ја скрши вратата.“
11 И Египќанецот ја виде облеката на Јосиф и скршената врата, ги слушна зборовите на својата жена и го фрли Јосиф во затвор, на местото каде што беа затворени затворениците што ги беше затворил царот.
12 И беше таму во затворот; и Господ му даде на Јосиф милост пред началникот на затворските чувари и милост пред него, зашто виде дека Господ е со него и дека Господ прави сè што прави да успее.
13 И сè му предаде во рацете негови, а началникот на затворските чувари не знаеше ништо за тоа што е со него, зашто Јосиф сè правеше, а Господ го усовршуваше тоа.
14 И остана таму две години. Во тие денови фараонот, царот египетски, се налути на своите двајца евнуси, на главниот витарец и на главниот пекар, и ги фрли во затвор во куќата на главниот готвач, во затворот каде што беше затворен Јосиф.
15 И началникот на затворските чувари го постави Јосиф да им служи; и тој служеше пред нив.
16 И двајцата сонуваа сон, главниот витарец и главниот пекар, и му го раскажаа на Јосиф.
17 И како што им протолкуваше, така им се случи и на нив. Фараонот го врати главниот витарец на неговата должност, а главниот пекар го уби, како што им протолкуваше Јосиф.
18 Но главниот витлар го заборави Јосиф во затворот, иако му кажа што ќе го снајде, и не се сети да му каже на фараонот како му кажа Јосиф, зашто заборави.

ПОГЛАВЈЕ 40

1 Во тие денови, фараонот сонуваше два сона во една ноќ за глад, што ќе имаше во целата земја. Се разбуди од сон и ги повика сите толкувачи на соништата што беа во Египет, и волшебници, и им ги раскажа своите два сона, но тие не можеа да ги протолкуваат.
2 И тогаш главниот витарец се сети на Јосиф и му зборуваше за него на царот, и тој го изведе од затворот, и тој ги виде своите два сона пред него.
3 И му рече на фараонот дека неговите два сона се еден, и му рече: „Ќе дојдат седум години (во кои ќе има) изобилство по целата египетска земја, а по тие седум години глад, таков глад каков што немало во целата земја.“
4 А сега фараонот нека постави надзорници во целата египетска земја, за да складираат храна во секој град во текот на изобилните години, и ќе има храна за седумте години глад, и земјата нема да пропадне од гладот, зашто ќе биде многу жесток.’
5 Господ му даде на Јосиф милост и милост во очите на фараонот, а фараонот им рече на своите слуги: „Нема да најдеме толку мудар и разумен човек како овој, зашто Духот Господов е со него.“

6 И го постави за втор цар во целото свое царство и му даде власт над целиот Египет, и го натера да се качи на втората кочија на фараонот.
7 И го облече во бизонски облеки, му стави златен синџир на вратот и (гласник) прогласи пред него „Ел Ел ва Абирер“, му стави прстен на раката и го постави за владетел над целиот свој дом, го возвеличи и му рече: „Само на престолот ќе бидам поголем од тебе“.
8 И Јосиф владееше над целата египетска земја, и сите фараонови кнезови, и сите негови слуги, и сите што ја вршеа царската работа го сакаа, зашто одеше праведно, зашто беше без гордост и ароганција, не се грижеше за лице и не прифаќаше подароци, туку судеше праведно на целиот народ во земјата.
9 И земјата Египетска беше во мир пред фараонот поради Јосиф, зашто Господ беше со него и му даде милост и благодат во сите негови поколенија, пред сите што го познаваа и пред сите што слушаа за него. И царството фараоново беше добро уредено, и немаше Сатана и немаше злобен човек (во него).
10 Царот го нарече Јосиф Сефантифан и му ја даде на Јосиф за жена ќерката на Потифар, ќерката на свештеникот од Илиопол, главниот готвач.
11 А на денот кога Јосиф застана пред фараонот, имаше триесет години.
12 Во таа година умре Исак. И како што рече Јосиф во толкувањето на своите два сона, според тоа како што рече, имаше седум години изобилство во целата египетска земја, и египетската земја роди изобилно, една мерка даваше осумнаесетстотини мерки.
13 И Јосиф собираше храна во секој град, сè додека не се наситија со жито, сè додека повеќе не можеа да го избројат и измерат поради неговото мноштво.

ПОГЛАВЈЕ 41

1 И на четириесет и петтиот јубилеј, во втората недела, (и) во втората година, [2165 часот] Јуда го зеде за свој првороден Ер, жена од ќерките на Арам, по име Тамар.
2 Но тој ја мразеше и не легнуваше со неа, зашто мајка му беше од ќерките ханаански, и тој сакаше да си земе жена од роднините на мајка му, но Јуда, татко му, не му дозволи.
3 А овој Ир, првороденият Јудин, беше злобен, и Господ го уби.
4 И Јуда му рече на Онан, братот свој: „Влези кај жената на братот твој и изврши ја должноста на брат кон неа, и подигни му потомство на братот твој.“
5 И Онан знаеше дека семето нема да биде негово, туку само на неговиот брат, па влезе во куќата на жената на својот брат и го истури семето на земја. И беше злобен во очите на Господа, па го уби.
6 А Јуда ѝ рече на Тамар, снаата своја: „Остани во куќата на татко ти како вдовица додека не порасне синот мој, а јас ќе му те дадам за жена.“
7 И тој порасна; но Бедсуил, жената Јудина, не му дозволи на својот син Шела да се ожени. И Бедсуил, жената Јудина, умре [2168 часот] во петтата година од оваа седмица.
8 А во шестата година Јуда отиде да ги стриже своите овци во Тимна. [2169 часот] И ѝ кажаа на Тамара: „Ете, твојот свекор оди во Тимна да ги стриже своите овци.“
9 И таа ги соблече своите вдовички алишта, стави превез, се украси и седна на портата што води кон Тимна.
10 И додека Јуда одеше, ја најде и помисли дека е блудница, па ѝ рече: „Пушти ме да влезам кај тебе!“ А таа му рече: „Влези!“ И тој влезе.
11 А таа му рече: „Дај ми ја платата!“ А тој ѝ рече: „Немам ништо во раката, освен прстенот што ми е на прстот, и огрлицата и жезолот што ми е во раката.“
12А таа му рече: „Дај ми ги додека не ми ја исплатиш платата!“ А тој ѝ рече: „Ќе ти пратам јаре!“ И тој ѝ ги даде, па влезе при неа, и таа зачна од него.
13 И Јуда отиде кај своите овци, а таа се врати во куќата на својот татко.
14 И Јуда испрати јаре преку својот овчар, Адуламец, но не ја најде. И ги праша луѓето од местото, велејќи: „Каде е блудницата што беше тука?“ А тие му рекоа: „Нема блудница тука со нас.“
15 И тој се врати и му јави, велејќи дека не ја нашол: „Ги прашав луѓето од местото, а тие ми рекоа: „Тука нема блудница.“
16 А тој рече: „Нека ги чува, за да не станеме причина за потсмев.“ А кога наполни три месеци, се покажа дека е бремена, и му кажаа на Јуда, велејќи: „Ете, Тамар, твојата снаа, зачна од блуд.“
17 И Јуда отиде во куќата на својот татко и им рече на својот татко и на нејзините браќа: „Изведете ја надвор и нека ја изгорат, зашто направи нечистотија во Израел!“
18 А кога ја изведоа да ја изгорат, таа му ги испрати на свекорот свој прстенот, огрлицата и жезолот, велејќи: „Препознај чии се овие, зашто од него зачнав!“
19 И Јуда призна и рече: „Тамара е поправедна од мене.“
20 И затоа нека не ја горат!’ И поради таа причина не му беше дадена на Шела, и тој повеќе не ѝ се приближи.
21 Потоа роди два сина, Перес [2170 часот] и Зера, во седмата година од оваа втора недела.
22 И тогаш се исполнија седумте плодни години, за кои Јосиф му зборуваше на фараонот.
23 И Јуда призна дека делото што го направил е зло, бидејќи легнал со својата снаа, и го сметал тоа за одвратно во своите очи, и призна дека згрешил и дека заблудил, бидејќи го открил скутот на својот син, и почнал да тагува и да се моли пред Господа поради својот престап.
24 И му кажавме во сон дека му е простено, бидејќи се молеше искрено, се жалеше и повеќе не го стори тоа.
25 И тој доби прошка затоа што се одврати од својот грев и од своето незнаење, зашто многу згреши пред нашиот Бог; и секој што постапува така, секој што легнува со својата свекрва, нека го изгорат со оган за да гори во него, зашто има нечистотија и валканост врз нив, нека ги изгорат со оган.
26 И заповедај им на синовите Израилеви да нема нечистотија меѓу нив, зашто секој што ќе легне со својата снаа или со својата свекрва, направил

нечистотија; со оган нека го изгорат мажот што лежел со неа, како и жената, и ќе го одврати гневот и казната од Израилот.
27 И на Јуда му рековме дека неговите двајца синови не легнале со неа, и затоа неговото потомство е утврдено за второ колено и нема да биде искоренето.
28. Зашто со едноумие тој отиде и побара казна, имено, според пресудата на Авраам, што им ја беше заповедал на своите синови, Јуда се обиде да ја изгори со оган.

ПОГЛАВЈЕ 42

1 И во првата година од третата недела од четириесет и петтиот јубилеј, гладот почна да доаѓа во земјата [2171 часот], и дождот не паѓаше на земјата, зашто ништо не паѓаше.
2 Земјата стана неплодна, но во Египетската земја имаше храна, зашто Јосиф го собра семето на земјата во седумте години на изобилство и го зачува.
3 И Египќаните дојдоа кај Јосиф за да им даде храна, и тој ги отвори складиштата каде што беше житото од првата година, и им го продаде на народот од земјата за злато.
4 <А гладот во земјата Ханаан беше многу голем>. Јаков слушна дека има храна во Египет, па ги испрати своите десет синови да му набават храна во Египет; но Венијамин не го испрати, и <десетте синови на Јаков> пристигнаа <во Египет> меѓу оние што отидоа (таму).
5 Јосиф ги препозна, но тие не го препознаа него. Тој им проговори, ги праша и им рече: „Не сте ли шпиони, па не дојдовте ли да ги истражите приодите на земјата?“ И ги стави во затвор.
6 Потоа ги ослободи повторно, го држеше Симеон сам, а ги испрати неговите девет браќа.
7 И им ги наполни вреќите со жито, им го стави златото во вреќите, а тие не знаеја.
8 И им заповеда да го доведат својот помлад брат, зашто му кажаа дека нивниот татко е жив и дека нивниот помлад брат.
9 И тргнаа од земјата Египетска и дојдоа во земјата Хананска; и му раскажаа на таткото свој сè што им се случило, и како господарот на земјата им зборувал грубо, и како го фатил Симеон додека не го доведат Венијамин.
10 Јаков рече: „Ме оставивте без деца! Јосиф го нема, го нема ни Симеон, а ќе го земете и Венијамин! Вашата злоба стигна врз мене.“
11 А тој рече: „Синот мој нема да дојде со вас, за да не се разболи; зашто нивната мајка роди два сина, а едниот умре, а и овој ќе ми го земете. Ако можеби фати треска по патот, ќе ми ја донесете староста со тага до смрт.“
12 Зашто виде дека нивните пари му беа вратени на секого во неговата вреќа, и поради оваа причина се плашеше да го испрати.
13 И гладот се зголеми и стана жесток во земјата Хананска и во сите земји освен во земјата Египетска, зашто многу од децата Египќани го беа складирале своето семе за храна од времето кога го видоа Јосиф како собира семе и го става во складишта и го чува за годините на глад.
14 И народот на Египет се хранеше од него во текот на првата година од нивниот глад.
15 Но кога Израел виде дека гладот е многу голем во земјата и дека нема спасение, им рече на синовите свои: „Вратете се и набавете ни храна за да не умреме!“
16 А тие рекоа: „Нема да одиме; ако нашиот најмлад брат не дојде со нас, нема да одиме.“
17. И Израел виде дека ако не го испрати со нив, сите ќе загинат од глад.
18 А Рувим рече: „Дај ми го во рацете мои, а ако не ти го вратам, убиј ги моите два сина наместо неговата душа!“
19 А тој му рече: „Нема да оди со тебе.“ Јуда се приближи и рече: „Прати го со мене, а ако не ти го вратам, ќе бидам виновен пред тебе во сите денови на мојот живот.“
20 И го испрати со нив во втората година од оваа недела, на [2172 часот] првиот ден од месецот, и тие дојдоа во земјата Египетска со сите што отидоа, и (имаа) подароци во рацете, стакте и бадеми, теребинт ореви и чист мед.
21 И отидоа и застанаа пред Јосиф, и тој го виде својот брат Венијамин, го позна и им рече: „Дали е ова вашиот најмлад брат?“ А тие му рекоа: „Тој е!“ А тој рече: „Господ нека ти биде милостив, сине мој!“
22 И го испрати во својот дом, го доведе Симеон кај нив и им приреди гозба, а тие му го принесоа дарот што го беа донеле во своите раце.
23 И јадеа пред него, а тој им даде на сите по еден дел, но делот на Венијамин беше седум пати поголем од делот на секој нивни.
24 И јадеа и пиеја, па станаа и останаа со своите ослиња.
25 Јосиф смисли план со кој ќе ги дознае нивните мисли за тоа дали меѓу нив преовладуваат мисли за мир, и му рече на управителот што беше над неговата куќа: „Наполни ги сите нивни вреќи со храна и врати им ги парите во нивните садови, а мојата чаша, сребрената чаша од која пијам, стави ја во вреќата на најмладиот и пушти ги да си одат!“

ПОГЛАВЈЕ 43

1 И направи како што му рече Јосиф, и ги наполни сите нивни вреќи со храна, им ги стави парите во вреќите, а чашата ја стави во вреќата на Венијамин.
2 И рано наутро тргнаа, и кога си заминаа оттаму, Јосиф му рече на управителот на својот дом: „Потерај ги, трчај и фатете ги, велејќи: „За добро ми возвративте со зло; ми ја украдовте сребрената чаша од која пие мојот господар.“ И врати ми го нивниот најмлад брат и брзо доведи го пред да излезам на мојот суд.“
3 И тој потрча по нив и им рече според овие зборови.
4 И му рекоа: „Не дај Боже на твоите слуги да го прават ова и да крадат од куќата на твојот господар каков било сад, а и парите што ги најдовме во нашите вреќи првиот пат, ние, твоите слуги, ги вративме од ханаанската земја.“
5 Како тогаш да украдеме некаков сад? Еве, ние и нашите вреќи бараме, и каде и да ја најдете чашата во

врећата на некој од нас, нека биде убиен, а ние и нашите ослиња ќе му служиме на твојот господар.“
6 А тој им рече: „Не така, само оној човек кај кого ќе го најдам, него ќе го земам за слуга, а вие ќе се вратите со мир во вашиот дом.“
7 И додека ги пребаруваше нивните садови, почнувајќи од најстариот и завршувајќи со најмладиот, го најде во врећата на Венијамин.
8 И ги раскинаа своите облеки, ги натоварија своите ослиња и се вратија во градот и дојдоа во куќата на Јосиф, и сите му се поклонија ничкум до земја.
9 А Јосиф им рече: „Зло направивте!“ А тие рекоа: „Што да кажеме и како да се одбраниме? Нашиот господар го откри престапот на своите слуги; ете, ние сме слуги на нашиот господар, а и нашите ослиња.
10 Јосиф им рече: „И јас се плашам од Господа; одете вие во вашите домови и нека вашиот брат ми биде слуга, зашто вие направивте зло. Не знаете ли дека човек ужива во својата чаша како што јас уживам во оваа чаша? А вие ми ја украдовте.“
11 И Јуда рече: „Господару мој, те молам, дозволи му на твојот слуга да му каже еден збор на мојот господар: мајката на твојот слуга му роди на нашиот татко двајца браќа. Едниот отиде и се изгуби, и не е пронајден, и тој остана сам од мајка си. Твојот слуга, нашиот татко, го сака, и неговиот живот е поврзан со животот на ова момче.“
12. И кога ќе отидеме кај твојот слуга, нашиот татко, а момчето не е со нас, тој ќе умре, и ние ќе го одведеме таткото наш со тага до смрт.
13 Дозволи ми сега јас, твојот слуга, да останам наместо момчето како роб на мојот господар, а момчето нека оди со своите браќа, зашто јас бев залог за него преку раката на твојот слуга, нашиот татко; и ако не го вратам, твојот слуга ќе биде виновен пред нашиот татко засекогаш.“
14 И Јосиф виде дека сите се во согласност еден со друг во добрината, и не можеше да се воздржи, па им рече дека е Јосиф.
15 И разговараше со нив на еврејски јазик, им се прегрна на вратот и заплака.
16 Но тие не го познаа и почнаа да плачат. А тој им рече: „Не плачете за мене, туку побрзајте и доведете ми го татко ми; и ќе видите дека устата моја зборува и очите на брат ми Венијамин гледаат.“
17 Зашто, ете, ова е втора година од гладот, а уште пет години нема жетва, плодови од дрвја, ниту орање.
18. Слезете брзо, вие и вашите домаќинства, за да не загинете од глад и да не тагувате за вашиот имот, зашто Господ ме испрати пред вас да воспоставам работи за да живеам многу луѓе.
19. И кажи му на татко ми дека сум уште жив, и дека, ете, ќе видите дека Господ ме постави за татко на фараонот и за владетел над неговиот дом и над целата Египетска земја.
20 И раскажи му на татко ми за сета моја слава, и за целото богатство и слава што ми ги даде Господ.“
21 И по наредба од устата на фараонот, им даде коли и храна за патот, и им даде на сите шарена облека и сребро.
22 И на нивниот татко им испрати облека и сребро и десет ослиња што носеа жито, и ги испрати.
23 И отидоа горе и му кажаа на таткото свој дека Јосиф е жив и дека им мери жито на сите народи на земјата и дека е владетел над целата египетска земја.
24 И нивниот татко не поверува, зашто беше вон себе; но кога ги виде колите што ги испрати Јосиф, животот му се оживеа и рече: „Доста ми е Јосиф да е жив; ќе одам долу и ќе го видам пред да умрам.“

ПОГЛАВЈЕ 44

1 И Израел тргна од Харан од својата куќа на младата месечина во третиот месец, и тргна по патот кон Изворот на заклетвата, и принесе жртва на Бога на својот татко Исак на седмиот ден од овој месец.
2 И Јаков се сети на сонот што го виде во Ветил, и се исплаши да слезе во Египет.
3 И додека размислуваше да му испрати гласник на Јосиф да дојде кај него, и да не слезе, остана таму седум дена, за да не може да види видение дали да остане или да слезе.
4 И го прослави празникот на жетвата на првините со старо жито, зашто во целата ханаанска земја немаше ни шака семе, зашто гладот ги опустоши сите животни, добиток, птици, па дури и луѓето.
5 А на шеснаесеттиот ден му се јави Господ и му рече: „Јакове, Јакове!“ А тој рече: „Еве ме!“ И му рече: „Јас сум Бог на твоите татковци, Бог Авраамов и Исаков; не плаши се да слезеш во Египет, зашто таму ќе направам од тебе голем народ; ќе слезам со тебе и ќе те однесам назад, и во оваа земја ќе бидеш погребан, а Јосиф ќе ги стави рацете на твоите очи.
6 Не плаши се, оди во Египет!
7 И станаа неговите синови и синовите на неговите синови, и го качија својот татко и својот имот на коли.
8 И Израилот стана од Клетвениот извор на шеснаесеттиот ден од третиот месец и отиде во Египетската земја.
9И Израел го испрати Јуда пред себе кај неговиот син Јосиф за да ја испита земјата Гесен, зашто Јосиф им кажа на своите браќа да дојдат и да се населат таму за да бидат близу до него.
10 И ова беше најубавата (земја) во земјата Египетска, и блиску до него, за сите нив, па дури и за добитокот.
11 А ова се имињата на синовите Јаковови што влегоа во Египет со Јаков, нивниот татко.
12 Рувим, првороденият син Израилев; а еве ги имињата на неговите синови: Енох, Фалу, Есрон и Карми - пет.
13 Симеон и неговите синови; а еве ги имињата на неговите синови: Јемуил, Јамин, Оад, Јахин, Сохар и Саул, син на Сефатката – седуммина.
14 Леви и неговите синови; а еве ги имињата на неговите синови: Гирсон, Каат и Мерарифор.
15 Јуда и неговите синови; а еве ги имињата на неговите синови: Шела, Фарес и Зера-фор.
16 Исахар и неговите синови; а еве ги имињата на неговите синови: Тола, Фуа, Јасув и Шимрон - пет.
17 Завулон и неговите синови; а еве ги имињата на неговите синови: Серед, Елон и Јалил-четир.

18 А ова се синовите Јаковови и нивните синови, што Лија му ги роди на Јаков во Месопотамија, шестмина, и нивната една сестра, Дина, и сите души на синовите Лиеви и нивните синови, што отидоа со таткото нивни Јаков во Египет, беа дваесет и девет, а таткото нивни Јаков беше со нив, беа триесет.
19 И синовите на Зилфа, слугинката Лиина, жената Јаковова, која му ги роди на Јаков Гад и Асур.
20 А еве ги имињата на нивните синови, кои отидоа со него во Египет. Гадови синови: Сифион, Аги, Суни, Есвон, Ери, Арили и Ароди - осум.
21 А синови Ашерови: Имна, Ишва, Ишви, Верија и Сера, нивните шест сестри, една.
22 Сите души од Лија беа четиринаесет, а сите од Лија беа четириесет и четири.
23 А синови на Рахила, жената Јаковова: Јосиф и Венијамин.
24 На Јосиф му се родија во Египет, пред татко му да дојде во Египет, тројца синови што му ги роди Асенета, ќерката на Потифар, свештеникот од Илиопол, Манасија и Ефрем.
25 Синови Венијаминови: Вела, Вехер, Асвел, Гера, Нааман, Ехи, Рош, Мупим, Хупим и Ард-единаесет.
26 И сите души на Рахила беа четиринаесет.
27 Синови на Билха, слугинката на Рахила, жената Јаковова, која му ја роди на Јаков, беа Дан и Нефталим.
28 А еве ги имињата на нивните синови, кои отидоа со нив во Египет. Синови на Дан беа: Хушим, Самон, Асуди, Ијака и Соломон - шест.
29 И умреа во годината кога влегоа во Египет, и само Дан, Хушим, остана.
30 А ова се имињата на синовите на Нефталим: Јазиел, Гуни, Језер, Шалум и Ив.
31 И Ив, кој се роди по годините глад, умре во Египет.
32 И сите души на Рахила беа дваесет и шест.
33 И сите души на Јаков, што влегоа во Египет, беа седумдесет души. Тоа се неговите деца и децата на неговите синови, вкупно седумдесет, освен петмина што умреа во Египет пред Јосиф, а немаа деца.
34 И во земјата Ханаан умреа двајца синови Јудини, Ир и Онан, и немаа деца. И синовите Израилеви ги погребаа оние што загинаа, и беа вброени меѓу седумдесетте незнабошци.

ПОГЛАВЈЕ 45

1 И Израел влезе во земјата Египетска, во земјата Госен, на младата месечина на четвртиот [2172 часот] месец, во втората година од третата седмица од четириесет и петтиот јубилеј.
2 И Јосиф отиде да го пречека својот татко Јаков, во земјата Гесен, и падна на вратот на својот татко и заплака.
3И Израел му рече на Јосиф: „Сега нека умрам, откако те видов, а сега нека е благословен Господ, Бог Израилев, Бог Авраамов и Бог Исаков, Кој не ја лиши Својата милост и Својата благодат од Својот слуга Јаков!“
4 Доволно ми е што го видов лицето Твое додека сум уште жив; да, вистинито е видението што го видов во Ветил. Благословен да е Господ, мојот Бог, од века до века, и благословено да е Неговото име!
5 Јосиф и неговите браќа јадеа леб пред својот татко и пиеја вино, а Јаков се радуваше со голема радост, зашто го виде Јосиф како јаде со своите браќа и пие пред него, и го благослови Творецот на сè, Кој го зачува него и ги зачува за него неговите дванаесет синови.
6 Јосиф им даде на татко си и на браќата свој дар да живеат во земјата Гесен, во Рамзес и во целата околина, над која владееше пред фараонот. Израел и неговите синови живееја во земјата Гесен, во најдобриот дел од египетската земја, а Израел имаше сто и триесет години кога дојде во Египет.
7 И Јосиф ги нахрани татко си и браќа си, како и нивниот имот со леб, колку што им беше доволно за седумте години глад.
8 Египетската земја страдаше од глад, и Јосиф ја стекна целата египетска земја за фараонот за храна, и ги доби луѓето, нивниот добиток и сè што имаше за фараонот.
9 И се навршија годините на гладот, и Јосиф им даде на луѓето во земјата семе и храна за да ја посеат (земјата) во осмата година, зашто реката ја беше преплавила целата египетска земја.
10 Зашто во седумте години глад не се прелеваше и наводнуваше само неколку места на бреговите на реката, но сега се прелеваше и Египќаните ја посеаа земјата, и таа година роди многу жито.
11 И ова беше првата година од [2178 часот наутро], четвртата недела од четириесет и петтиот јубилеј.
12 И Јосиф зеде од жетвата петтина за царот, а четири дела им остави за храна и за семе. Јосиф го направи тоа закон за земјата Египетска до ден-денес.
13 И Израел живееше во земјата Египетска седумнаесет години, а сите денови што ги помина беа три јубилеи, сто четириесет и седум години, и умре во четвртата [2188] година од петтата недела од четириесет и петтиот јубилеј.
14И Израел ги благослови синовите свои пред да умре и им раскажа сè што ќе ги снајде во земјата Египетска; им објави што ќе ги снајде во последните денови, ги благослови и му даде на Јосиф два дела во земјата.
15 И почина кај своите татковци, и беше погребан во двојната пештера во земјата Хананска, близу до Авраам, неговиот татко, во гробот што го ископа за себе во двојната пештера во земјата Хеврон.
16 И сите свои книги и книгите на своите татковци му ги даде на својот син Леви, за да ги зачува и обнови за своите деца до ден-денес.

ПОГЛАВЈЕ 46

1 И се случи откако умре Јаков, синовите Израилеви се намножија во земјата Египетска, и тие станаа голем народ, и беа еднодушни во срцето, така што братот го сакаше братот и секој човек му помагаше на својот брат, и тие се зголемија изобилно и се намножија многу, десет [2242 АМ] недели години, сите денови од животот на Јосиф.
2 И немаше сатана ниту зло во сите денови од животот на Јосиф, кога живееше по татко му Јаков, зашто сите

Египќани ги почитуваа синовите Израилеви во сите денови од животот на Јосиф.
3 Јосиф умре на сто и десет години; седумнаесет години живееше во земјата ханаанска; десет години беше роб, три години во затвор; осумдесет години беше под царот, владеејќи над целата египетска земја.
4 И тој умре, како и сите негови браќа и целото тоа поколение.
5 И им заповеда на синовите Израилеви пред да умре да ги понесат неговите коски со себе кога ќе излезат од земјата Египетска.
6 И ги заколна за неговите коски, зашто знаеше дека Египќаните повеќе нема да го доведат и погребаат во земјата Хананска, зашто Макамарон, царот Ханански, додека живееше во земјата Асирска, се бореше во долината со царот Египетски и го уби таму, и ги гонеше Египќаните до портите на Ермон.
7 Но тој не можеше да влезе, зашто друг, нов цар, стана цар на Египет, и тој беше посилен од него, и се врати во земјата Хананска, а портите на Египет беа затворени, и никој не излегуваше и никој не влегуваше во Египет.
8 И Јосиф умре на четириесет и шестиот јубилеј, во шестата недела, во втората година, и го погребаа во земјата Египетска, а [2242 часот] сите негови браќа умреа по него.
9 И царот египетски излезе во војна против царот ханаански [2263 часот] на четириесет и седмиот јубилеј, во втората недела од втората година, и синовите Израилеви ги изнесоа сите коски на синовите Јаковови освен коските на Јосиф, и ги закопаа на полето во двојната пештера во планината.
10 И повеќето (од нив) се вратија во Египет, а малкумина останаа во планините Хеврон, а и Амрам, твојот татко, остана со нив.
11 И ханаанскиот цар го победи египетскиот цар и ги затвори египетските порти.
12 И смисли злобен план против синовите Израилеви за да ги угнетува, и им рече на египетскиот народ: „Ете, народот на синовите Израилеви се зголеми и се намножи повеќе од нас.
13 Ајде да постапиме мудро со нив пред да се намножат премногу, и да ги угнетуваме со ропство пред да дојде војната врз нас и пред тие да војуваат против нас; инаку ќе им се придружат на нашите непријатели и ќе ги истераат од нашата земја, зашто нивните срца и лица се свртени кон земјата Хананска.
14 И постави над нив надзорници за да ги мачат со ропство; и тие изградија тврди градови за фараонот, Питом и Рамзес, и ги изградија сите ѕидови и сите утврдувања што беа паднале во градовите на Египет.
15 И ги тераа да служат со строгост, и колку повеќе злобуваа со нив, толку повеќе се зголемуваа и множеа.
16 И народот Египет ги гнасеше синовите Израилеви.

ПОГЛАВЈЕ 47

1 И во седмата недела, во седмата година, во четириесет и седмиот јубилеј, твојот татко излезе [2303 часот] од земјата Хананска, а ти се роди во четвртата недела, во шестата година од неа, во [2330 часот] четириесет и осмиот јубилеј; тоа беше време на неволји за децата Израилеви.
2 И фараонот, царот египетски, издаде заповед во врска со нив да ги фрлат сите машки деца што ќе им се родат во реката.
3 И ги фрлаа седум месеци, сè до денот кога се роди.
4. И мајка ти те криеше три месеци, и тие раскажаа за неа. И направи ковчег за тебе, го покри со смола и асфалт, го постави во ковчегот на брегот на реката и те остави во него седум дена. И мајка ти доаѓаше ноќе и те доеше, а Маријам, твојата сестра, те чуваше од птиците преку ден.
5 И во тие денови Тармут, ќерката фараонова, дојде да се искапе во реката, и го слушна твојот глас како плаче, и им рече на своите девојки да те доведат, и тие те доведоа кај неа.
6 И таа те извади од ковчегот, и се сожали на тебе.
7 А сестра ти ѝ рече: „Да одам да ти повикам една Еврејка да ти го дои и цица ова бебе?“
8 И таа ѝ рече: „Оди!“ И отиде и ја повика мајка ти Јохаведа, и ѝ даде плата, а таа те хранеше.
9 Потоа, кога порасна, те доведоа кај ќерката фараонова, и ти стана нејзин син, а татко ти Амрам те научи да пишуваш, а откако наполни три недели те доведоа во царскиот двор.
10 И беше три недели години на дворот сè додека не излезе од царскиот двор и не виде еден Египќанец како го тепа твојот пријател, кој беше од синовите Израилеви, па го уби и го скри во песок.
11 И на вториот ден се скаравте ти и двајца од синовите Израилеви, и му рече на оној што правеше зло: „Зошто го тепаш брата си?“
12 А тој се налути и огорчи, па рече: „Кој те постави тебе за кнез и судија над нас? Зар мислиш да ме убиеш и мене како што го уби Египќанецот вчера?“ И се исплаши и избега од овие зборови.

ПОГЛАВЈЕ 48

1 И во шестата година, од третата недела на четириесет и деветтиот јубилеј, ти си заминал и живеел <во [2372 АМ] земјата Мадијамска> пет недели и една година. И се вратил во Египет во втората недела од втората година, на педесеттиот јубилеј.
2 И самиот знаеш што ти рече на [2410 часот] планината Синај, и што принцот Мастема сакаше да направи со тебе кога се враќаше во Египет <на патот кога го сретна на местото за сместување>.
3 Не се ли обиде со сета своја сила да те убие и да ги избави Египќаните од твојата рака кога виде дека си испратен да извршиш пресуда и одмазда врз Египќаните?
4 И те избавив од неговата рака, и ти ги направи знаците и чудата што беше испратен да ги направиш во Египет против фараонот и против целиот негов дом, против неговите слуги и против неговиот народ.
5 И Господ изврши голема одмазда врз нив заради Израел, и ги порази со крв и жаби, вошки и кучешки муви, и со малигни чиреви што се појавуваа во лузни; и нивниот добиток со смрт; и со град, со што уништи сè што им растеше; и со скакулци што ги проголтуваа

остатоците што ги остави градот и темнината; и <со смртта> на првородените од луѓето и животните, и врз сите нивни идоли Господ се одмазди и ги изгоре со оган.
6 И сè беше испратено преку твојата рака, за да ги објавиш (овие работи) пред да бидат свршени, и ти зборуваше со египетскиот цар пред сите негови слуги и пред неговиот народ.
7 И сè се случи според твоите зборови; десет големи и страшни судови дојдоа врз земјата Египетска, за да се одмаздиш врз неа за Израел.
8 И Господ направи сè заради Израел, според Својот завет, што го беше склучил со Авраам, за да им се одмазди, бидејќи ги беа привеле со сила во ропство.
9 И кнезот Мастема се крена против тебе и се обиде да те фрли во рацете на фараонот, а тој им помогна на египетските волшебници,
10 И тие станаа и пред тебе ги направија зла што им дозволивме да ги прават, но лековите не им дозволивме да ги направат нивните раце.
11 И Господ ги удри со малигни чиреви, и тие не можеа да се одржат, зашто ги уништивме, така што не можеа да извршат ни едно чудо.
12 И покрај сите (овие) знаци и чуда, принцот Мастема не се засрами, бидејќи се охрабри и им извика на Египќаните да ве гонат со сите сили на Египќаните, со нивните кочии, со нивните коњи и со сите војски на народите на Египет.
13 И застанав меѓу Египќаните и Израелците, и го избавивме Израел од неговата рака и од раката на неговиот народ, и Господ ги поведе низ морето како да е сува земја.
14 И сите народи што ги доведе да го гонат Израел, Господ, нашиот Бог, ги фрли во средината на морето, во длабочините на бездната под синовите Израелови, како што народот Египет ги фрли своите деца во реката, така и Тој се одмазди на 1.000.000 од нив, и илјада силни и енергични луѓе беа уништени поради едно доенче од децата на твојот народ, кое го фрлија во реката.
15 И на четиринаесеттиот ден, на петнаесеттиот, на шеснаесеттиот, на седумнаесеттиот и на осумнаесеттиот, принцот Мастема беше врзан и затворен зад децата на Израел за да не може да ги обвинува.
16 И на деветнаесеттиот ги пуштивме за да им помогнат на Египќаните и да ги гонат децата на Израел.
17 И им ги закорави срцата и ги направи тврдоглави, а Господ, нашиот Бог, смисли план за да ги победи Египќаните и да ги фрли во морето.
18 И на четиринаесеттиот го врзавме за да не ги обвини синовите Израилеви на денот кога тие побараа од Египќаните садови и облеки, сребрени садови, златни садови и бронзени садови, за да ги ограбат Египќаните во замена за ропството во кое ги принудија да служат.
19 И не ги изведовме синовите Израилеви од Египет со празни раце.

ПОГЛАВЈЕ 49

1. Сети се на заповедта што ти ја даде Господ за Пасхата: да ја прославуваш во нејзино време, на четиринаесеттиот ден од првиот месец, да ја колеш пред вечерта и да ја јадат ноќе, навечер, на петнаесеттиот ден, од зајдисонце.
2 Зашто во оваа ноќ - почетокот на празникот и почетокот на радоста - јадевте пасха во Египет, кога сите сили на Мастема беа пуштени да ги убијат сите првородени во земјата Египетска, од првороденият на фараонот до првороденият на заробената слугинка во мелницата, па сè до добитокот.
3 И ова е знакот што им го даде Господ: во секоја куќа на која ќе видат крв од едногодишно јагне, во таа куќа не треба да влегуваат да колеат, туку треба да минуваат покрај неа, за да се спасат сите што беа во куќата, бидејќи знакот од крвта беше на нејзините надвратници.
4 И силите Господови направија сè како што им заповеда Господ, и поминаа покрај сите синови Израилеви, и не дојде помор врз нив за да истреби од нив ниту една душа, ниту добиток, ниту човек, ниту куче.
5. И поморот беше многу страшен во Египет, и немаше куќа во Египет каде што немаше ниту еден мртовец, и плачеа и оплакуваа.
6 И сиот Израел јадеше месо од пасхалното јагне, пиеше вино и го фалеше, го благословуваше и му оддаваше благодарност на Господа, Бога на своите татковци, и беше подготвен да излезе од јаремот египетски и од лошото ропство.
7 И сеќавај се на овој ден во сите денови од твојот живот, и празнувај го од година во година, во сите денови од твојот живот, еднаш годишно, на неговиот ден, според целиот негов закон, и не го одложувај од ден во ден, ниту од месец во месец.
8 Зашто тоа е вечен закон, врежан на небесните плочи за сите синови Израилеви, да го празнуваат секоја година на неговиот ден еднаш годишно, во сите нивни поколенија; и нема ограничување на деновите, зашто тоа е определено засекогаш.
9. А оној што е чист од нечистотија и не дојде да го прослави на денот на празникот, за да принесе жртва прифатлива пред Господа, и да јаде и пие пред Господа на денот на празникот, оној што е чист и блиску до него, ќе биде истребен; бидејќи не принел жртва на Господа во определеното време, тој ќе ја преземе вината врз себе.
10 Нека дојдат синовите Израилеви и нека ја празнуваат Пасхата во денот на нејзиното определено време, на четиринаесеттиот ден од првиот месец, меѓу вечерите, од третиот дел од денот до третиот дел од ноќта, зашто два дела од денот се посветени на светлината, а третиот дел на вечерта.
11. Ова е она што ти заповеда Господ да го празнуваш меѓу вечерите.
12 И не е дозволено да се коле во текот на кој било период од светлината, туку во периодот што се граничи со вечерта, и нека го јадат во времето на вечерта, до третиот дел од ноќта, а што и да остане од целото негово месо од третиот дел од ноќта па натаму, нека го изгорат на оган.

13 Не смеат да го готват со вода, ниту да го јадат сурово, туку печено на оган; нека го јадат со усрдност, главата со внатрешноста и стапалата да ги печат на оган, и да не им скршат коска, зашто кај синовите Израилеви ниедна коска не смеат да се здроби.
14 Затоа Господ им заповеда на синовите Израилеви да ја празнуваат Пасхата во денот на нејзиното определено време и да не скршат коска од неа, зашто тоа е празничен ден, и ден е заповедан, и не смее да се преминува од ден на ден, и од месец на месец, туку на денот на неговиот празник нека се празнува.
15. И заповедај им на синовите Израилеви да ја празнуваат Пасхата во текот на нивните денови, секоја година, еднаш годишно на денот на нејзиното определено време, и таа да биде угодна спомен пред Господа, и никаква неволја нема да ги снајде за да убијат или да поразат во годината во која ја празнуваат Пасхата во нејзиното време, во секој поглед, според Неговата заповед.
16 И не смеат да го јадат надвор од светилиштето Господово, туку пред светилиштето Господово, и целиот народ од собранието Израилев нека го празнува во одреденото време.
17 И секој човек што ќе дојде на тој ден, нека го јаде во светилиштето на својот Бог пред Господа, од дваесет години нагоре; зашто така е напишано и определено да го јадат во светилиштето Господово.
18. И кога синовите Израилеви ќе дојдат во земјата што треба да ја наследат, во земјата Хананска, и ќе го постават шаторот Господов среде земјата, во едно од племињата свои, додека не се изгради светилиштето Господово во земјата, нека дојдат и нека ја прослават Пасхата среде шаторот Господов и нека го колат пред Господа од година во година.
19 И во деновите кога ќе биде изграден домот во името Господово во земјата на нивното наследство, тие ќе одат таму и ќе ја колат пасхалната жртва навечер, при зајдисонце, во третиот дел од денот.
20 И ќе ја принесат неговата крв на прагот од жртвеникот, а лојот ќе го стават врз огнот што е на жртвеникот, и ќе го јадат неговото месо печено на оган во дворот на домот, кој е осветен во името Господово.
21 И не смеат да ја слават Пасхата во своите градови, ниту на кое било место освен пред шаторот Господов или пред Неговиот дом, каде што престојува Неговото име; и не смеат да отстапат од Господа.
22 „И Мојсеј, заповедај им на синовите Израилеви да ги пазат одредбите за Пасхата, како што ти беше заповедано; објави им секоја година и во деновите на нејзините денови, и на празникот на бесквасните лебови, дека треба да јадат бесквасен леб седум дена, и дека треба да го празнуваат нејзиниот празник, и дека секој ден принесуваат жртва во тие седум дена радост пред Господа на жртвеникот на вашиот Бог.“
23 Зашто брзо го славевте овој празник кога излеговте од Египет, сè додека не влеговте во пустината Сур, зашто го завршивте на брегот на морето.

ПОГЛАВЈЕ 50

1 И по овој закон ти ги објавив деновите на саботите во пустината Сина, која е меѓу Елим и Синај.
2 И ти кажав за саботите на земјата на планината Синај, и ти кажав за јубилејните години во саботите од годините; но не ти кажав за годината додека не влезете во земјата што ќе ја наследите.
3. И земјата ќе ги пази своите саботи додека живеат на неа, и ќе ја знаат јубилејната година.
4 Затоа ти одредив година - недели, години и јубилеи: од деновите на Адам до денес, [2410 часот] има четириесет и девет јубилеи и една седмица и две години: и има уште четириесет години што треба да дојдат (буквално „далечни“) за учење на [2450 часот] заповедите Господови, сè додека не поминат во земјата Ханаан, преминувајќи го Јордан на запад.
5 И јубилеите ќе минуваат, сè додека Израел не се исчисти од секаква вина за блуд, нечистота, загаденост, грев и грешка, и не живее со доверба во целата земја, и нема да има повеќе сатана ни зло, и земјата ќе биде чиста од тогаш довека.
6 И ете ја заповедта за саботите - ти ги запишав - и сите нејзини закони.
7 Шест дена ќе работиш, а седмиот ден е сабота на Господа, твојот Бог. Во него нема да работите никаква работа, ниту вие, ниту вашите синови, ниту вашите слуги, ниту вашите слугинки, ниту сиот ваш добиток, ниту придојдениот што е со вас.
8 И човекот што ќе работи на тоа, ќе умре: секој што ќе го оскверни тој ден, секој што ќе легне со својата жена или секој што ќе каже дека ќе направи нешто на тоа, ќе тргне на пат по него за какво било купување или продавање; и секој што ќе наполни вода од него што не си ја подготвил на шестиот ден, и секој што ќе земе некаков товар за да го изнесе од својот шатор или од својата куќа, ќе умре.
9 Во саботниот ден не работете никаква работа, освен она што сте го подготвиле за себе на шестиот ден, за да јадете, да пиете, да се одморите и да ја пазите саботата од секаква работа во тој ден, и да го благословувате Господа, вашиот Бог, Кој ви даде ден на празник и свет ден. И денот на светото царство за целиот Израил е овој ден меѓу нивните денови за вечни времиња.
10 Зашто голема е честа што Господ му ја даде на Израел да јадат и пијат и да се наситуваат на овој празничен ден, и да се одморат на него од секаков труд што припаѓа на трудот на човечките синови, освен од палењето темјан и принесувањето жртви и приноси пред Господа во деновите и во саботите.
11 Само оваа работа треба да се извршува во саботните денови во светилиштето на Господа, твојот Бог, за да се искупува Израилот со жртви постојано од ден на ден, за спомен угоден пред Господа, и за да ги прима секогаш од ден на ден, како што ти е заповедано.
12 И секој човек што работи каква било работа на тоа, или оди на пат, или обработува (својата) фарма, било во својата куќа или на кое било друго место, и секој што пали оган, или јава на некаков добиток, или патува со брод по морето, и секој што удри или убие нешто, или заколе добиток или птица, или секој што лови животно или птица или риба, или секој што пости или војува во сабота,

13. Кој ќе направи нешто од ова во сабота, ќе умре. Израелците ќе ги почитуваат саботите според заповедите за саботите на земјата, како што е напишано на плочите што ми ги даде во рацете за да ти ги напишам законите за годишните времиња и годишните времиња според нивните денови. Со ова е завршена евиденцијата за поделбата на деновите.